

ROMUALD ZLATUNIĆ

Arheološki muzej Istre Pula
Carrarina 3
HR-52100 Pula
romuald.zlatunic@pu.htnet.hr

NEOLITIČKI POGREBNI UKOPI NA PROSTORU ISTOČNE
JADRANSKE OBALE I NJEZINU ŠIREM ZALEĐU (PRIJELAZNA ZONA)
TIPOLOŠKO – STATISTIČKA ANALIZA

UDK 903.5 "631/6322" (4)
Izvorni znanstveni rad

U članku prikazuje se razvoj grobnog ukopavanja od mezolitičkog do kraja neolitičkog doba na pojedinim područjima južne Skandinavije, Apeninskog i Balkanskog poluotoka te istočnojadranske obale i njezina šireg zaleđa (Istra, Dalmacija, centralna Bosna, Hercegovina, Albanija). Obradom podatka na nivou tipološko-statističke analize grobnih ukopa, traže se sličnosti i razlike našeg područja s mezolitičkim i neolitičkim kulturama južne Skandinavije, Grčke, Italije, Srbije i istočne Hrvatske radi što boljeg razumjevanja duhovnog života ondašnjeg mezolitičkog i neolitičkog čovjeka.

Kronološka datacija pojedinih grobnih ukopa i lokaliteta pisana je engleskom terminologijom zbog nepraktičnosti hrvatskih inačica a njihovo je objašnjenje sljedeće: cal. BC = kalibrirani radikarbonski C14 datacije pr. Kr.; unc. BC = nekalibrirani radikarbonski datacije pr.Kr.; BP = kalibrirani datumi prije naše sadašnjosti, odnosno prve upotrebe atomske energije u ratne svrhe te u laboratorijskim istraživanjima uz pomoć radioaktivnog ugljika C14.

UVOD

Neolitički ukopi usko su povezani s kultom mrtvih. To je prvenstveno štovanje predaka s brižljivim odnosom prema pokojniku, koji je iskazivan u načinu ukopa i samim grobnim prilogom. Takav odnos prema mrtvima iskazivan je već u musterijskom razdoblju ili u drugoj polovini srednjeg paleolitika.

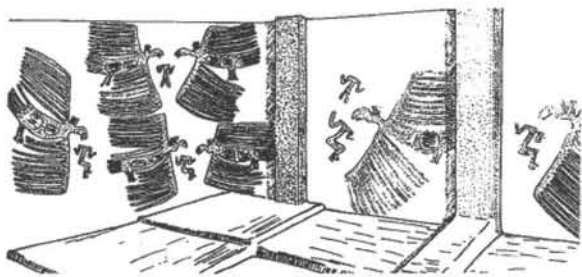
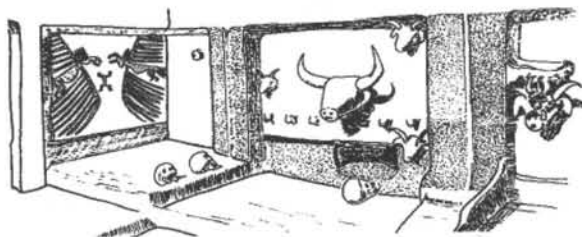
U mlađem paleolitu štovanje umrlih uočava se u različitim tipovima ili oblicima pogrebnih rituala tijekom ukopa ili nakon ukopa (MORIN 1981: 25). U tim prvim primitivnim pogrebnim ritualima rastanak s umrlim iskazivan je kroz različita vjerovanja o zagrobnome životu (duh, sjena umrloga... itd.). Ovakve primjere danas slijedimo u animističkim vjerovanjima primitivnih ljudskih populacija te u najraširenijim religijskim vjerovanjima (kršćanstvo, budizam i islam), prema kojima smrt znači saznanje o promjeni ili vrsti duhovnoga života, koji produžuje stvarni individualni život

umrloga na nekom drugome mjestu, odnosno smrt nagovještava ponovno rođenje, a svako rođenje nastaje iz smrti (nakon smrti se ponovno rađaju u liku djeteta ili životinje) (MORIN 1981: 26, 121–151). Taj trenutak prijelaza iz svijeta umrloga u ponovni svijet živih novim rođenjem, kod mnogih se naroda očituje kroz različita ritualna vjerovanja: plodotvorna smrt – prinošenje žrtava (endokanibalizam), obred inicijacije (uvođenja u tajne), vjerovanje da zemljani grobni ukop u pojedinim dijelovima pećina i kuća označava maternicu pogodnu umrlom za nastanak novoga života (npr. ukop u obliku fetusa – zgrčeni položaj., vidi sl. 1), voda kao simbol ponovnog rođenja (plodna materinska voda) (MORIN 1981: 135–147).

Pogrebnim ritualima izražavano je stanje duboke uznemirenosti ili praznine u određenoj ljudskoj društvenoj zajednici nakon smrti određene osobe – što je osoba bila utjecajna i priznata, to je među prisutnim članovima plemenske zajednice tijekom rituala strah od smrti bio izraženiji. U različitim su ljudskim zajednicama uvriježeni su različiti postupci odlaganja leša koji su određivali način njegova raspadanja: primarno, sekundarno sahranjivanje, spaljivanje, endokanibalizam, sprečavanje raspadanja trupla – balzamiranje ili transportiranje trupla na udaljenije mjesto od naselja, gdje je predviđen grobni ukop. Takvi pogrebi običaji uočeni su kod aboriđinskih domorodaca Australije, plemena Unalita na Aljasci i još ponekih naroda diljem svijeta (DURKHEIM 1982: 355–364; MORIN 1981: 26–37; TELBAN 2000: 39–64, 68–87, 102–107). Na prostoru Tibeta i Nepala uobičajano je izlaganje trupla umrloga pticama lešinarnima da bi se kasnije ukopali skeletni ostaci. Ovakav način predukopnih radnji pri pogrebnim ritualima uočljiv je na zidnim slikanim motivima iz Catal Hüyük (vidi sl. 2).

1

2

Slika 1. Grobni ukop žene koji označava fetalni položaj u maternici, fotodokumentiran na području Para Rio Šinga u Brazilu (MORIN 1981: 139)

Slika 2. Zidne slikarije – Catal Hüyük, na kojima su zamjetljivi prizori lešinara koji se spuštaju na ljudska dekaptirana tijela (YAKAR 1994, Fig. 154)

Grobni ukop čini osnovu ili temelj prvih religijskih obilježja, vjerovanja da se život nastavlja u grobu. To zamjećujemo u postupcima prapovijesnih zajednica u razdoblju paleolitika – musterije – čije tragove i utjecaje slijedimo kasnije u neolitiku kroz bojenje kostiju crvenom bojom, obla-

nje tla oker bojom (koja predstavlja krv kao simbol života ili sredstvo konzervacije), polaganje grobnih priloga u obliku hrane, oruđa ili oružja, školjaka kao simbola plodnosti te polaganje žrtvenih darova s razlikom da neolitički grobni ukop u nekim regijama centralne i sjeverna Europe dobiva punu osnovu od pojava nekropola, grobne arhitekture i grobnog rituala (TILLEY 1996).

Uspoređujući podatke i analogije o grobnim ukopima južne Skandinavije s primjerima registriranim na prostorima jugoistočnog Balkana i istočne jadranske obale i njenoga zaleđa, uočavamo razlike. Na našem i balkanskome području, do sada, nisu uočeni primjeri nekropola, monumentalni oblici grobne arhitekture izvan naselja, već se tu pojavljuju obični grobni ukopi na prostorima naselja ili u njihovoj neposrednoj blizini. Te činjenice upućuju na to da su se pogrebni rituali odvijali u obiteljskom krugu te nisu značili zajednički simbol cijele neolitičke zajednice. Naime, ovdje ne slijedimo tendenciju naglašavanja vidljivosti groba umrlog pa stoga ne možemo odrediti dokaze o socijalnoj diferencijaciji (nejednakost u okviru određene zajednice) i ritualima, kao primjerice na području južne Skandinavije. Jednako tako uočavamo veće razlike u usporedbi s ukopima koji su otkriveni na području Levanta i Anatolije u pretneolitičkom lovačko-sakupljačkom i pretkeramičkome neolitičkom razdoblju PKN A/B. (MELLAART 1975: 35, Fig. 4, 36, Fig. 5, 37, 38, Fig. 7, 47, 50, 54, 55, 61, 62, 96, 119; YAKAR 1994: 51, 201–202, 208, 211; ÖZDOĞAN 1995: 56).

POGREBNI UKOPI OD SREDNJEGA PALEOLITIKA DO KRAJA NEOLITIKA U EUROPI

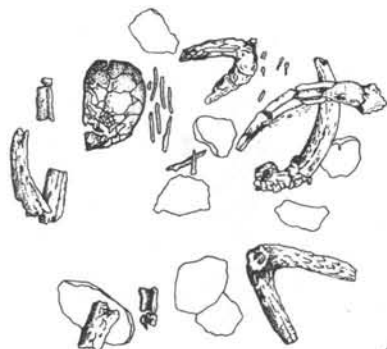
Pojedini paleolitički grobni ukopi u Europi

Još u srednjem paleolitu neandertalac je ostavljao prve dokumentirane primjere svog odnosa prema životu i smrti. Živeći lovačkim načinom života u razdoblju ledenog doba od 100.000 do 35.000 BC ostavio je na brojnim pećinskim lokalitetima Europe arheološke dokaze svojih namjernih postupaka štovanja i sahranjivanja pokojnika. Oko 45.000 god. pr. Kr. registrirani su najstariji ukopi u Europi, i to: u Francuskoj u pećini Le Mustérien, gdje je otkriven ukop šesnaestogodišnjega neandertalca u zgrčenome položaju s desnom rukom ispod glave; uz njega su se nalazili kremen i od-bici. Pokraj njegove ruke nađeno je kremeno oruđe. Osim toga registriran je i drugi alat od kremen a te kosti divljega bika ili goveda. Iz istoga razdoblja otkriven je ukop odrasloga neandertalca na lokalitetu La Chapel O Sen (Francuska) koji je sahranjen u pravilnu kvadratnu grobnu jamu, duboku oko 0,30 m, prekrivenu komadom vapnenca. Uz pokojnika su se nalazili grobni priloz i, i to lovačko oružje i oruđe: šilo od jaspisa (tipični element musterijske kulture), rogovi bizona te kosti drugih životinja (FACCHINI 1996: 128–130; JANIČIJEVIĆ 1986: 36–37).

U špilji La Ferassi (Francuska) otkriven je obiteljski ukop u plitko iskopan i jamama s ostacima tijela muškarca, žene i četvero djece. U grobu je registriran grobni prilog u obliku kremenog musterijskoga oruđa te kosti ulovljenih divljih životinja: bizona, konja i sjevernoga jelena. Za ovo razdoblje, osim običnih skeletnih ukopa, veoma je značajna pojava drugog načina štovanja umrloga. To je kult lubanje ili ukop ljudske lubanje odvojene od tijela te je identičan medvjedem kultu. U Italiji, na prostoru špilje Guatri, koja se nalazi u podnožju planine Circeo, lociran je ukop neandertalske lubanje u krugu od pažljivo složenoga kamenja i jedan je od prvih zabilježeni primjera ovakvog ukopa izdvojenih ljudskih lubanja (vidi sl. 3). Sličan primjer nađen je u Uzbekistanu na lokalitetu Tešik-Taš, gdje je dječja lubanja položena u središnji dio složenoga kruga izrađenog od kostiju kozoroga – *capra ibex* i kamenja (vidi sl. 4) (FACCHINI 1996: 130, Sl.8.1., 135, Sl.8.4; JANIČIJEVIĆ 1986: 36–37; MANDIĆ 1954: 23).

3

4

Slika 3. Sekundarni ukop lubanje u špilji Guatri – Monte Circeo (FACCHINI 1996: Sl. 50; JANIČIJEVIĆ 1986: 37)

Slika 4. Sekundarni ukop razbijene dječje lubanje u Tešik Tašu – Uzbekistan (FACCHINI 1996: Sl. 8. 4; 1986: 37)

U Italiji u pećini Grotta dei Fanciulli – Grimaldi otkriven je dvojni grobni ukop starice i adolescenta u zgrčenome položaju. Njihov se grobni ukop nalazi u neposrednoj blizini ognjišta pećine, a skeletni ostaci tijela bili su prekriveni debljim slojem crvenog okera (vidi sl. 5). Na području pećine Arene Candide registrirano je 15 skeletnih ostataka pojedinaca u ispruženome položaju (vidi sl. 6) (FACCHINI 1996: 190, 192, Sl. 55).

5

6

Slika 5. Dvojni skeletni ukop u Grotta dei Fanciulli – Grimaldi (FACCHINI 1996: Sl. 55)

Slika 6. Skeletni ukop iz Arene Candide datiran u razdoblje 25.000–20.000 BC

Pojedini mezolitički grobni ukopi u Europi

Iz razdoblja mlađega paleolitika (mezolitik) i ranoga neolitika, na prostorima Europe, postoje brojni ukopi od kojih ću navesti samo neke najznačajnije primjere, i to na području Dolnih Vistonica, gdje je otkriven grobni ukop žene stare oko četrdeset godina u zgrčenome položaju s prirodnom deformacijom lijeve strane lica. Drugi je primjer takvog ukopa iz razdoblja magdalenijena u Francuskoj na lokalitetu Mas d'Azil s otkrivenom ženskom lubanjom koja je u svojim očnim dupljama imala utaknute ukrasne koštane pločice, a ležala je na goveđoj donjoj čeljusti, bizonovim i irvasovim rogovima (vidi sl. 7) (JANIČIJEVIĆ 1986: 42).

Slika 7. Sekundarni ukop ženske lubanje iz Mas d'Azila (Francuska) s ispunjenim očnim udubinama pomoću koštanih pločica (JANIČIJEVIĆ 1986: 42)

Glavna baza podataka u traženju analogija i razlika neolitičkog grobnog ukopa su područja južne Skandinavije (južna Švedska te sjeverna Danska), mediteranski južni dio balkanskoga područja s prostorom Grčke, sjeverni i južni dijelovi Apeninskoga poluotoka (Italija) te kontinentalni dio Balkana: Srbija i Hrvatska.

Mezolitički, ranoneolitički grobni ukopi na području južne Skandinavije (južna Švedska, sjeverna Danska)

Iako znatno kasnije završava mezolitsko razdoblje u južnoj Skandinaviji (u odnosu na južnu i središnju Europu) a traje od 8.200 do 3.200 BC ono je do sada najbolje istraženo područje, gdje je dobro ocrtan razvoj mezolitičkih zajednica, njihova tranzicija ili prijelaz na neolitički način gospodarenja kao i sam način života koji se jednim dijelom ističe kroz grobne ukope. U razdoblju 4.500–3.200 BC, kada su živjele posljednje lovačko-sakupljačke zajednice, postojali su mnogi lokaliteti na otvorenome registrirani u većini primjera na obalnome području. Nalazišta ovih posljednjih lovačko-sakupljačkih zajednica uglavnom su bile tzv. nakupine od školjaka, odnosno velika količina otpadaka školjaka i drugih mekušaca, slojeva uglja, životinjskih kostiju, riblji ostaci, dijelovi većega kamenja, te kremenih odbitaka. Na tim područjima nisu otkrivene nastambe (vidi sl. 8). Pretpostavlja se da su ta mjesta povezana s pripravljanjem hrane, no nemaju veze s naseljima stalnoga tipa stanovanja i pojavom nastambi (TILLEY 1996: 9, 17, 26, 30). Postojala su dva tipa takvih naselja:

- nalazišta s registriranom većom površinom od 20.000 do 12.000 m² predstavljena u većini primjera kao obalna mjesta sa stalnim naseljavanjem,
- nalazišta s registriranom manjom površinom oko 70–1.500 m² koja označavaju sezonska mjesta naseljavanja (TILLEY 1996: 18).

8

9

Slika 8. Pogled na midden nalazište Ertebølle kulture na sjevernom području Jutlanda (WHITTLE 1985: 122, Fig. 4.4)

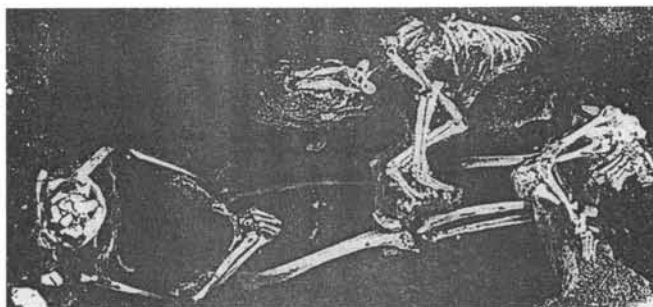
Slika 9. Izgled keramičkih prosuda u razdoblju kasnomezolitike Ertebølle kulture (TILLEY 1996: 31, Fig. 1.14)

U razdoblju oko 3.700 BC vjerojatno zbog kulturnih dodira i trgovinske razmjene s poljoprivredno-stočarskim populacijama neolitičke LTK (koji su živjeli na područjima središnje Europe) na više lokaliteta na području Skandinavije, pojavljuje se prvi put keramička produkcija (vidi sl. 9) (TILLEY 1996: 9, 30).

U ovoj razvijenoj fazi mezolitičke kulture u razdoblju od 4.500 do 3.200 BC u južnoj Švedskoj (obalno područje baltičke Skånije), na prostorima kasnomezolitčkih nalazišta Skateholm I–III, otkrivena su groblja skeletnih ukopa različitog položaja i orijentacije kako grobova, tako i skeletnih ostataka. Groblja Skateholma datirana su s više C14 datuma (Skateholm I u razdoblje od $4\ 480 \pm 140$; $4\ 140 \pm 180$ BC; Skateholm II u razdoblje $4\ 340 \pm 95$; $3\ 980 \pm 125$; Skateholm III $3\ 900 \pm 90$ BC) (TILLEY 1996: 33). Na najstarijem groblju Skateholm II (na visoravni s orijentacijom prema jugu, nad samim ostacima naselja), do sada, locirana su 22 ukopa ljudi i 2 ukopa ostataka pasa. Prvi put na ovoj nekropoli zabilježen je ukop s kremacijom. Utvrđena je jednaka zastupljenost prema spolu umrloga: 9 ženskih, 9 muških, 4 dječja groba. Starost djece je oko 7 godina dok kod odraslih muških osoba varira, oko 40 godine. Kod četiri umrle žene utvrđena je starost od 45 do 60 godina, a ostale predstavljaju djevojke ili mlade žene u starosnoj dobi od 20 do 40 godina. Većinu grobova predstavlja individualni skeletni ukop s iznimkom dvaju dvojnih ukopa (2 muškarca, 2 djeteta). U ovim dvojnim ukopima utvrđena je selektivnost samog ukopa, odnosno svako truplo ima različit položaj i različite grobne priloge (TILLEY 1996: 35). Grobne jame su ovalnog ili pravokutnoga tipa. Postoji mogućnost da je u pojedinim grobovima upotrebljen lijes od kore drveta ili tkanina. Orijentacija ukopanih pokojnika različito je usmjerena, osim prema istoku. Tijela su položena u ispruženome položaju na leđima, sjedećem, polusjedećem položaju. Utvrđivanje različitosti položaja umrloga dodatno precizira položaj nogu i ruku umrloga, odnosno to jesu li noge prekrížene, položene jedna uz drugu, omotane ili postavljene paralelno uz tijelo (LARSSON 1984: 29; TILLEY 1996: 33–35).

Svi ovi grobovi sadrže bogate grobne priloge: kremene vrhove strelica, koštana oruđa, harpune, kamene sjekire, kremene oštrice, ogrlice od zubi i jelenske rogove. Neki od ovih grobova prekriveni su crvenim okerom. Najbogatiji opremljeni grobovi su: grob br. IV (35–40-godišnji muškarac uz kojega su nađene 2 kamene sjekire, 2 koštana harpuna, duga koštana igla, 2 zdrobljene posude, 4 kremene oštrice). U grobu br. IX uz muškarca registrirano je 6 jelenskih rogova postavljene

nih preko njegovih koljena i stopala te nekoliko kremenih alatki uz njegovu glavu. Ženski grob br. VIII sadrži 60 ogrlica od jelenskih zubi koje okružuju i ukrašavaju bokove žene, uz njezine noge nalazi se obezglavljeni – dekaptirani pseći skelet (Vidi sl. 10) (LARSSON 1984: 28–31; 1990: 158, Fig 4; TILLEY 1996: 35).

Slika 10. Pogled na grob VIII iz Skateholma II sa ženskim skeletom u sjedećem položaju; pored skeleta žene nalaze se skeletni ostaci psa koji je u grobnu jamu položen u fazi njezinoga zatrpavanja. (LARSSON 1990: Fig. 4)

Skateholm I udaljen je 150 metara sjeverozapadnije od prethodno navedenoga starijega groblja Skateholma II. Ovdje je registrirano 65 ukopa, od kojih 8 čine pseći grobovi, a ostali sugrobovi, njih 57 mjesta, s ukopom ljudi, među kojima je ponajviše muških grobova, njih 20, te 18 ženskih i 6 dječjih grobova. Kao i u prethodnome opisanom slučaju Skateholma II, ovdje se uglavnom pojavljuje isti način ukopa s različitim položajem i smjerom. Iznimka je pojava čučućega položaja koji otpada na 2/5 registriranih grobnih ukopa. Ovdje se pojavljuju 2 groba s kremacijom (jedan pri-

11

11a

12

Slika 11–11a. Skateholm I grob 41 sa skeletnim dvojnim ukopom odraslog muškarca i djeteta u zgrčenome položaju (TILLEY 1996: 37, Fig. 1.19)

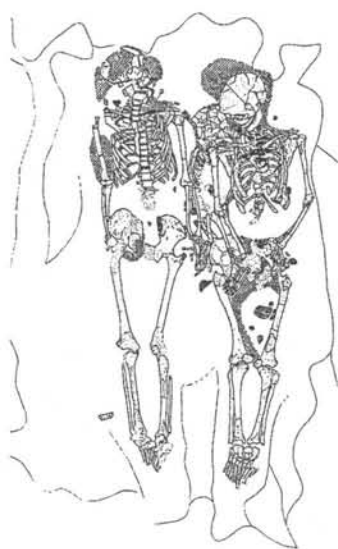
Slika 12. Dvojni skeletni grobni ukop iz Skateholma I

pada spaljenim koštanim ostacima starije muške osobe) i 3 ukopa jelenskih rogova, koji možda pokazuju metaforičku zamjenu za ljudski ukop.

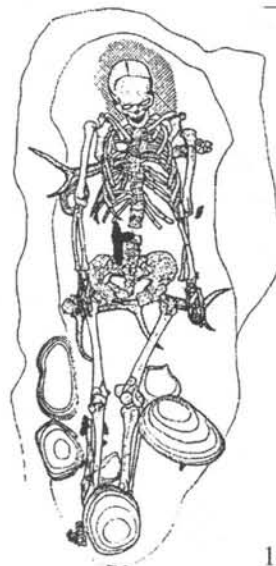
Prvi put utvrđeno je uklanjanje dijelova skeleta prije samog ukopa, i to u grobu 28 gdje je na skeletu starijega muškarca utvrđen manjak lijeve bedrene kosti i donje kosti lijeve ruke, kao i u grobu u kojemu se nalazio 35–40-godišnji muškarac kojemu nedostaju ruke. Taj nedostatak dijela tijela, unatoč veoma dobrim konzervatorskim uvjetima (neotkrivanje nikakvih tragova kasnih ljudskih djelovanja ili oskvrnuća groba ili trupla), možemo protumačiti kao dio pogrebnoga kultnog ceremonijala u kojemu su selektivno odvajani dijelovi tijela umrloga koji su potom odvojeno pohranjeni na nekom posvećenome mjestu. To je, za sada, jedinstveni primjer u mezolitičkome razdoblju u južnoj Skandinaviji (TILLEY 1996: 36–38).

Na području nekropola Skateholma I/II utvrđeni su tragovi spaljenih drvenih struktura koje su postojale iznad nekih grobnih jama. Nalazi stojka-jama za drvene stupove te veće količine koštanih ostataka jegulja u debelim slojevima okera i ugljena, upućuju na postojanje ritualne prakse, odnosno posmrtnih ceremonija koje su se odvijale u tzv. kućama smrti (TILLEY 1996: 36). Prema Larssonu, jame za drvene stupove vjerojatno su služile kao posmrtna drvena platforma na kojoj je ležalo tijelo umrloga, a debela naslaga crvenog okera označavala je tabu područje specijalnih posmrtnih ritualnih ceremonija u čijemu se sklopu nalaze i ostaci gozbe (LARSSON 1989: 220; TILLEY 1996: 36). Kronološki najmlađe groblje Skateholm III zbog vađenja industrijskog pijeska znatno je uništeno.

Druge dvije mezolitičke nekropole poznate su na području Danske – Bøgebakke, Vedbaek na istočnom dijelu otoka Zealand, oko 20 km od Kopenhaga, te Nederst na istoku Jutlanda. U Neder-

13

14

Sl. 13. Grob 19 iz Bøgebakkena (Danska) predstavlja grupni skeletni ukop dviju odraslih osoba te djeteta (TILLEY 1996: 40, Fig. 1,21, preuzeto od ALBRETHSEN – BRINCH PETERSEN 1976: Fig. 15)

Slika 14. Grob 10 iz Vedbaeka – Zealand (Danska) predstavlja mušku osobu pokopanu zajedno s jelenskim rogovljem ispod ramena i kukova. Na nogama se nalazi veće kamenje. (WHITTLE 1985: 124, Fig. 4.5, preuzeto od ALBRETHSEN – BRINCH PETERSEN 1976: Fig 12)

stu je registrirano 7 ukopa prekrivenih crvenim okerom, s grobnim priložima različitih ukrasa od zubi koji ukrašavaju pokojnikovo tijelo oko zdjelica i gornjih mu dijelova BRINCH PETERSEN 1990: 80; TILLEY 1996: 38).

U Bøgebakken (Danska) utvrđeno je 18 grobnih ukopa koji sadrže ostatke tijela 22 osobe. Nekropola je datirana u razdoblje od 4.330 ± 90 do 3.860 ± 105 BC. Kao i u prethodno navedenim primjerima iz južne Švedske i tu je groblje povezano s naseljem, a leži na blagoj uzvisini iznad naselja. Grobne su jame duboke oko 50–75 cm, malo većih dimenzija od trupla umrlih. Dva groba, slično kao i u Skatelhomu, sadrže tragove ostataka korištenja lijesa. Grobovi se ovdje drže određenoga reda, većina je orijentirana u smjeru istok – zapad, u paralelnim redovima.

15

16

Slika 15. Dvojni skeletni grobni ukop iz Vedbaeka – Zealand (Danska) predstavlja ukop odrasle žene i djeteta.

Slika 16. Dvojni skeletni grobni ukop iz Dragsholma, gdje su pokopane dvije ženske osobe od 18 do 40/50 godina (TILLEY 1996: 42, Fig. 1.22, preuzeto od ALBRETHSEN – BRINCH PETERSEN 1976)

Svi skeleti položeni su u ispruženome položaju na leđima, s rukama ispruženima uz tijelo i dlanovima okrenutima prema zdjelicama. Iznimka je grob žene u čučućem položaju. Svi mrtvi pokopani su u odjeći. Neki od njih bogato su ukrašeni grobnim priložima. Populacija mrtvih ovdje je predstavljena sa 8 muških, 7 ženskih i 5 dječjih grobova. Spolna razlika umrlih jasnije je izražena. Djeca su pokapana samo sa ženama, muški su i ženski grobovi individualni. Većinu grobova karakterizira individualni ukop; iznimke su: dvojni ukop dviju mladih žena i trojni ukop dviju odraslih žena i djeteta (vidi sl. 13) (TILLEY 1996: 39–41).

Grobni prilozi u pojedinim muškim grobovima su slijedeći: jelenski rogovi, koštana šila, kamene sjekire, kremene oštrice oruđa i oružja (TILLEY 1996: 39). U pojedinim ženskim grobovima s dvojnim ukopom majke i djeteta (vidi sl. 15) te trojnim grobnim ukopom dviju žena i djeteta (vidi sl. 13) registrirane su ogrlice od privjesaka izrađenih od jelenskih zubi, zubi divljih svinja, probušenih puževih kućica; privjesaka koji su služili za ukrašavanje bočnih ženskih ekstremiteta izrađenih

od zubiju jelena, tuljana i losa; ogrlica izrađenih većinom od jelenskih zubiju, a među njima se pojavljuju tri ljudska zuba (TILLEY 1996: 38, 39). Osim ovih, do sada zabilježenih velikih nekropola, utvrđeno je postojanje niza manjih, odnosno individualnih ukopa na prostoru južne Skandinavije. U Danskoj, na prostoru Møllegabetta, registriran je ukop čovjeka i kanua izrađenog od debla koji je prije ukopa bio spaljen. Ovaj ukop datira se u razdoblje rane Ertebølle kulture (BRINCH PETERSEN 1990: 81; TILLEY 1996: 41). Poseban značaj imaju grobovi koji pripadaju kasnome mezolitu, a nađeni su u Noru, Dragsholmu, Strøby Egdeu, Denmarku, Bäckaskogu, Skånu, Ulebergu u Bohuslänu.

Dragsholm predstavlja kasnomezolitički dvojni ukop sa skeletnim ostacima dviju žena različite starosti, prve oko 18, druge 40–50 godina (vidi sl. 16). Grob je prekriven okerom, koji je najdeblji u području glava umrlih. Starija je žena u ispruženome položaju, dok mlađa ima savijene noge. U oba primjera nedostaju stopala. Uz glavu starije žene položena je kremenata strelica i koštano šilo, a kremenati bodež lociran je na zdjelici mlađe žene. Obadvije na kukovima imaju ukrašene privjeske od životinjskih zubiju. Kod starije žene u gornjem dijelu desne ruke nađeni su privjesci od zubi jelena (tri zuba divlje svinje i losa, te jedan zub domaćega vola) (TILLEY 1996: 41).

U naselju Strøby Egde otkrivena je zajednička masivna grobnica sa 8 osoba. Utvrđeno je da je riječ o tri novorođenčeta, dječaku i djevojčici, 18-godišnjoj djevojci, 30-godišnjem muškarcu i 50-godišnjoj ženi. Žene su smještene na južnome dijelu grobne jame, dok su muškarci na njezinom sjevernome dijelu. Ukrasne privjeske od jelenskih zubi oko bokova imaju djevojka i djevojčica, a na glavama dvoje djece nalazili su se ukrasni privjesci od zubi divljih svinja. Odrasle žene imaju po jedno kremenito oruđe – nož, a muškarci 5 kremenih noževa, jednu koštanu sjekiru i spatulu. Osim toga, još dvoje djece ima na sebi kremene alatke, a jedno se jelenje kopito nalazi uz samu dječju lubanju. U Bäckaskogu je otkriven grob žene u čučućem položaju, koja je vjerojatno rodila 12-ero djece, pored sebe ima koštano dljeto i koštano šilo (TILLEY 1996: 41–42).

U Švedskoj ovakav je tip ukopa poznat u Ulenbergu, u središnjem Bohuslänu koji leži oko 50 metara od samoga naselja. Grob ima grobnu arhitekturu, tj. kamenom ograđen grobni prostor dug 1,3 m, a širok 0,80 m, a dubina grobne jame iznosi 0,90 m. Grob je ovalnog oblika s ulazom usmjerenim prema istoku. Unutar grobne cjeline nalaze se ostaci tijela dviju osoba: muškarca i žene, 18–30 godina starosti, pokopanih jedno uz drugoga, s glavama okrenutim prema istoku. Na jedno-me skeletu zamjetljivo je selektivno odvajanje dijela tijela. Riječ je o lubanji položenoj na dvije odvojene bedrene kosti. Grob je sa C14 datiran u razdoblje 4 940n ± 100 BC. Jedini su grobni prilozi dva kremenita oruđa i pijuk od crvenoga škriljevca (TILLEY 1996: 43).

Rezimiranjem ovih podataka mezolitičkog razdoblja, uočava se da su ukopi na području južne Švedske i Danske bili bogati tako da upućuju na niz pogrebnih obreda ukopa, i to:

- individualni ukop, dvojni – dvostruki istog spola ili različitih spolova, masovni skupni grobni ukop različitih spolova umrlih;
- skeleti su većinom položeni u ispruženome prirodnom položaju ili pojedinim odstupajućim položajima, primjerice na različit način zgrčenih nogu;
- u malo manjem broju zastupljen je čučući ukop;
- u Skateholmu I i II kao novost pojavljuju se tri grobna ukopa s kremacijom kao i u Møllegabettu (Danska), gdje zabilježena pojava kanua od debla u grobnom ukopu;
- većina individualnih i dvojnih grobnih ukopa prekrivena je okerom;
- na nekim mjestima zamijećeno je selektivno odvajanje dijelova tijela od cjeline trupla (prije pogrebnih ceremonija ili nakon njih) – uglavnom su to lubanje, čeljusti ili druge kosti; o tome postoje nalazi iz Skateholma, kao i primjer korištenja ljudskih zubi za izradu privjesaka, odnosno dijelova ogrlica u Bøgebokenu;

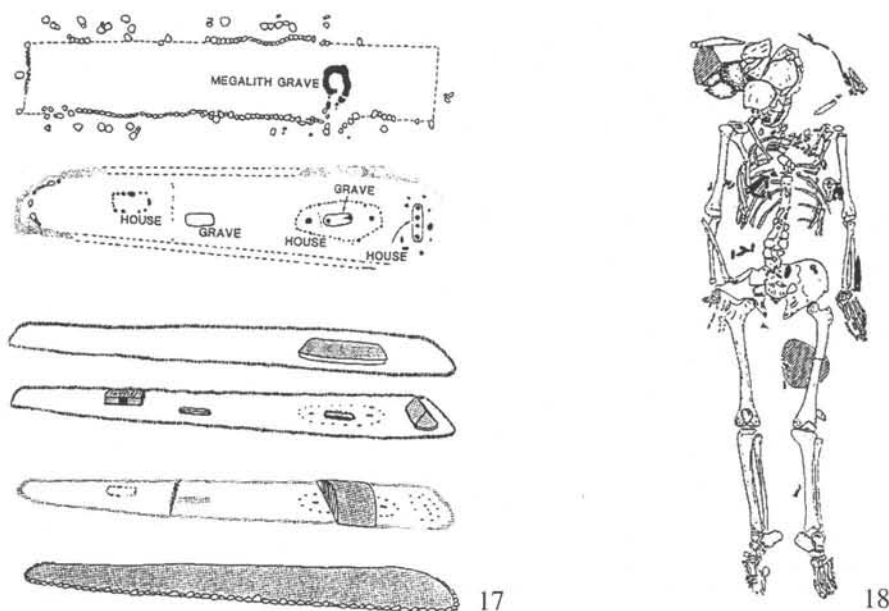
- na ljudskim kostima, na nekim dijelovima lubanja ustanovljeni su tragovi rezanja jednaki mesarskim tragovima na životinjskim kostima, dok su na pojedinim kostima osim rezanja uočljivi tragovi lomljenja (vanjskog djelovanja na kost); prema Tilleyu (TILLEY 1996), riječ je o lomu da bi se došlo do koštane srži pa su ti primjeri, možda, očuvani dokazi obrednoga kanibalizma ili sekundarnog odvajanja dijelova skeleta;
- pojava privjesaka od zubi domaćega goveda, uz skeletne ostatke bovida na prostoru kulture Ertebølle u Danskoj upućuje na pojavu domestikacije goveda u razdoblju mezolitika (TILLEY 1996: 33–43).

U vremenskome rasponu od 3.200/3.100 do 2.700/2.600 BC, na području južne Skandinavije pojavile su se radikalne promjene u kasnomezolitickim zajednicama, kao što su prihvaćanje poljoprivrede, razvijenoga stočarstva, raširene mreže razmjene ili sustava trgovine na velike razdaljine i promjena socijalne strukture u ovim prapovijesnim zajednicama. Iz toga razdoblja na područjima Danske registriran je veći broj naselja, oko 59. Od toga samo 17 naselja nastavilo je život na području kasnomezolitickih naselja Ertebøllea, npr. Dragsholm (nekropola), gdje je u neposrednoj blizini od nekoliko metara lociran mezolitički i ranoneolitički grob. Isto Jednako se tako na području Skåna (Švedska) pojavilo niz obalnih naselja koja su nastavila mezolitički obrazac naseljavanja, ali za sada kako na obalnome području, tako i u dubljem zaleđu nisu zabilježeni tragovi o nadzemnim stambenim objektima (TILLEY 1996: 86–89).

Na području su Danske iz ranoga neolitičkog razdoblja otkriveni u Lindebjergu i Mosegården ostaci naselja s malim, nadzemnim kolibama nepravilna ili okrugla oblika koje su dokaz kratkotrajnoga života ovih naselja. Uz taj registrirani tip izgradnje stambenih koliba postoje noviji nalazi većih i čvršćih stambenih struktura na lokalitetima Hallanda, Jutlanda i Zelanda koji upućuju na jače arhitektonske konstrukcijske osnove koliba i duži kontinuitet korištenja ovih objekata. Oko njih i u njima uočene su veće količine čitavih ili fragmentiranih ostataka keramičkih posuda. Na prostoru jugoistočnog Skåna u Tygapilu iz razdoblja kasne faze ranog neolitika istraženi su ostaci stambene osnove triju kuća, od kojih su dvije imale pravokutnu, a treća okruglu formu. Nalazi kućnog lijepa govore da je osnova gradnje ovih stambenih objekata bila nosiva gredna konstrukcija s prepletenim granjem ili prućem i blatom (TILLEY 1996: 90–91).

Ipak, za nas je najvažnije obilježje ovakvih promjena izgradnja većega broja grobnih spomenika koji kroz ljudsku vizualnu percepciju djeluju na samu okolinu. To su dugi, niski, pravokutni ili trapezoidni grobni humci koji se sastoje od drvene grobne prostorije – mrtvačnice. Postoji 39 ovakvih dugih grobnih humaka registriranih na 36 nalazišta u južnoj Švedskoj i Danskoj: Stengade, Storgård, Barkaer, Mosegården, Østrgård, Bjørnsholmu, Ertebølle i Bygholmu – Nørremark na poluotoku Jutland (TILLEY 1996: 73–79). U ovim monumentalnim grobovima tijela umrlih najčešće su položena u čvrstu grobnu konstrukciju od kamena ili drva prekrivenu slojem zemlje (TILLEY 1996: 115). Glavne su osobine dugih gomila s drvenom konstrukcijom sljedeće:

- izgradnja kuće mrtvih i pokapanje u više faza, s orijentacijom ukopa u smjeru istok – zapad, s velikim naglašavanjem značaja istočnoga dijela fasade grobnice kao kultno – obrednog prostora;
- utvrđeno je odvajanje prostora za pogrebnu svrhu od ostaloga;
- grupni i odvojeni ukop manjega dijela populacije različite starosti i spola;
- namjerno uništavanje kuće mrtvih i drvenih zidnih palisada;
- velika varijabilnost broja, formi kuća mrtvih i gomila, kao i njihova upotrebljivost kroz duže razdoblje, potvrđeno radiokarbonskim datiranjem od 3.130 do 2.760 BC;
- darovanje grobnih priloga, prvenstveno keramičkih posuda, lociranih u istočnim dijelovima gomila (TILLEY 1996: 73–79);

Slika 17. Tipovi grobnica na nalazištu Bygholm Nøremarrk – istočni Jutland, predstavljaju dvije osnovne forme: tlocrt dugog dolmena s megalitskim grobom te ispod njega tlocrt arhitektonskih ostataka duge gomile otkrivene ispod dolmenske grobnice. Ostale tehničke skice predstavljaju različite faze gradnje duge gomile. (TILLEY 1996: 77, Fig. 2.3)

Slika 18. Obični zemljani grob iz Dragsholma (TILLEY 1996: 81, Fig. 2.5)

Drugi tip ranoneolitičkoga grobnog ukopa predstavljen je običnim zemljanim grobovima koji nastavljaju tradiciju mezolitičkoga ukopa. Ovaj oblik ukopavanja pojavljuje se u 8 podvarijanta, i to:

- jednostavne grobne jame;
- grobne jame s primitivnom arhitektonikom (kružno oko groba postavljeno kamenje);
- grobovi prekriveni podom od kamenja;
- s popločenim podom i rubnim kamenjem;
- jame s obrubljenim kamenjem;
- grobne jame prekrivene kamenim materijalom – tumuli;
- grobovi koji arhitektonskim oblikom podsjećaju na šator;
- grobovi s drvenim odajama – komorama.

Otkriveno je oko 86 takvih tipova ukopa na području Danske i južne Švedske, i to u Jutlandu, Roholasu, Stengadeu – Langeland, Dragsholmu-Zeland (TILLEY 1996: 79, 80).

Osim ovih tipova ukopa u ovome neolitičkom razdoblju pojavljuju se i ukopi koji vjerojatno imaju ulogu ritualnoga značaja, jer su na ljudskim skeletnim ostacima uočljivi tragovi nasilne smrti – žrtvovanja. Takvi su grobni ukopi najčešće otkriveni u močvarnim i obalnim područjima južne Švedske te na područjima velikih močvara Hindby (u jugozapadnoj Skaniji). Tu su registrirani ljudski ostaci (muškog ili ženskog spola) na kojima su vidljivi tragovi nasilne smrti, davljenjem užetom (oko vrata umrlih). Na području Zelanda u Siegersdal (Danska) pronađena su dva skeleta mlađih

ženskih osoba starosti 18–20 godina, od kojih je starija zadavljena na isti način, pomoću konopa. Nadalje, na području nalazišta Bolkilde, Gammellungu (otok Langeland) otkriveni su dokazi nasilne smrti ili žrtvovanja davljenjem ili udarcem sjekire po lubanji (BENNIKE – EBBESEN – JØRGENSEN 1986: 199–203, 206; TILLEY 1996, 99, 101)

Možemo reći da postoji zamjetljiva razlika u grobnom darivanju i žrtvovanju između mezolitika i ranog neolitika južne Skandinavije. Divlje životinje, odnosno jelen u ranom neolitiku, nema više primarni simbolični karakter, već to djelomice preuzimaju domaće životinje (govedo) ili određeni predmeti. Tako na području Danske, u ranom i srednjem neolitiku, u brojnim zakladama darujuće hrane najbrojnija je žrtvovana domaća životinja govedo. Grobni darovi iz mezolitičkoga razdoblja (kada se učestalo pojavljuju jelenski rogovi, kosti, zubi) u ranoneolitičkome periodu zamijenjeni su keramikom, jantarom i sjekirama (TILLEY 1996: 38, 39, 111).

Mezolitički, ranoneolitički, srednjoneolitički i kasnoneolitički grobni ukopi u Grčkoj

Iz mezolitičkoga razdoblja u Grčkoj poznati su nam grobni ukopi na području Tesalije u pećini Theopetra, gdje je utvrđena stratigrafska uslojenost od kraja paleolitika do početka neolitika (vidi sl. 19). U ovoj su pećini registrirani skeletni ostaci dviju osoba. Prvi primjer pripada mlađemu pa-

19

19a

20

20a

Slika 19) Panoramski pogled na pećinsko nalazište Theopetra u Tesaliji; 19b) Grobni skeletni ukop mlađe ženske osobe u zgrčenome položaju (KYPARISSI-APOSTOLIKA 2000: 135, Fig. 2; 137, Fig. 4)

Slika 20–20a) Rekonstruirane lubanje muške i mlađe ženske osobe iskopane u pećini Theopetra (KYPARISSI-APOSTOLIKA – STRAVOPODI – MANOLIS 1999: 274, Fig. 24.3, 277, Fig. 24.8)

leolitičkom sloju H6 a sadrži očuvane dijelove lubanjskoga tjemena i ostatke dugih kostiju, dok je drugi predstavljen skeletnim ukopom mlade žene stare 18–20 godina koja leži na leđima u zgrčenome položaju (vidi sl. 19a, 20, 20a). Uz skelet nalazilo se litičko oruđe. Skelet mlade žene datiran je 8 070 ± 60 BP ili 7 300–6 770 2σ BC; 7 180–6 866 1σ pr. Kr. (KYPARISSI-APOSTOLIKA 2000: 135, 136, 137, Fig. 3; KYPARISSI – APOSTOLIKA – STRAVOPODI – MANOLIS 1999: 271–279, fig. 24.3, 24.4, 24.5, 24.8, 24.9 10, 24.11), odnosno prema PERLÈS ovoj 2001 Sq. H6 s ljudskim kostima datiran je u razdoblje 7.044–6.720 cal. BC 2σ (PERLÈS 2001: 27, Tab. 2.1). U mezolitičkim slojevima ove pećine otkriveni su ostaci divljega ječma (*Hordeum vulgare*) i divlje pšenice (*Triticum boeoticum*), skeletnih ostataka koza, ovaca, svinja te fragmenata monohromne keramike (KYPARISSI-APOSTOLIKA 2000: 136, 137).

Na području Peloponeza u jami Franchthi u donjem mezolitičkom sloju D1 zabilježeni su skeletni ukopi. U blizini ulaza u pećinu registriran je skelet 25-godišnje osobe muškog spola u zgrčenome položaju. Mladić je umro, vjerojatno, od jakog udarca u glavu, na što ukazuje oštećenje na lubanji. Utvrđeno je postojanje još sedam grobnih ukopa koji se nalaze 0,50 m dublje od skeletnog ukopa mladića. Ovi relativno dobro očuvani grobni ukopi pripadaju umrlima različitih starosnih grupa i spola, od djece, mladih – adolescenata do starijih osoba. Od ovih sedam postojećih mezolitičkih grobnih ukopa dva su ukopa prvi kremirani ukopi na području Grčke dok su ostali skeletni ukopi u zgrčenome položaju (PERLÈS 2001: 34; CLEMENTS 2001: 1; Dartmouth College edu. lessons 1, 2001: 3–5).

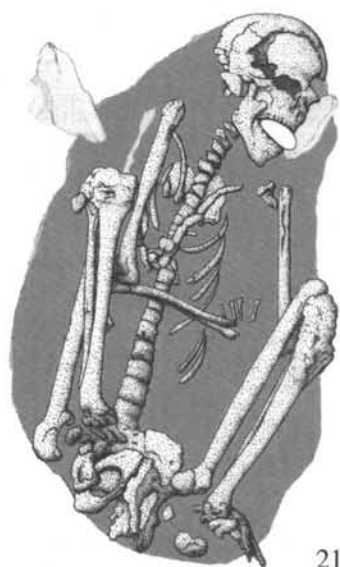
U ranoneolitičkome sloju Franchthija (većina grobova pripada kasnoj fazi ranoga neolitika) registrirano je osam dječjih ukopa – šest ukopa djece stare do jedne godine, a ostala dva skeletna ostataka malo starije djece. Uz njih se nalazi grob adolescentkinje stare oko 17 godina, datiran u prijelaz iz kasnoga ranog neolitika u ranu fazu srednjega neolitika. DEMOULE i PERLÈS tri dječja ukopa iz ove faze uvrstavaju u razdoblje srednjega neolitika (JACOBSEN – CULLEN 1981: 84–88, Tab. 1; DEMOULE – PERLÈS 1993: 385, 386; PERLÈS 2001: 273). Sloj srednjega neolitika obuhvaćaju dva ukopa odraslih ženskih osoba, oko 33–39 godina starosti. Uz stariju ženu nalaze se koštani predmeti i oruđa od obsidijana koji govore o specijalanome statusu žene kao obrtnice (Dartmouth College, lessons 1, 2001: 5). Kasni neolitički sloj ili stratum finalnog neolitika sadrži grobne ukope šest osoba, od kojih su dva dječji ukopi. U ostalim grobovima pokopane su tri odrasle osobe ženskog i jedna osoba muškog spola (Dartmouth College edu. lessons 1, 2001: 6).

I ovdje kao u Theopetri u mezolitičkim slojevima Franchthija otkriveni su ostaci divljih žitarica: žita (*Triticum boeoticum*) i ječma (*Hordeum vulgare*), graška (*Pisum*), gomolja, korjenastih biljaka te preddomestikata koza, ovaca, malo manje svinja. U najgornjem, odnosno najmlađem mezolitičkom, te u ranom neolitičkom sloju, uočeni su fragmenti monokromne keramike (DEMOULE – PERLÈS 1993: 362, 363; PERLÈS 2001: 17).

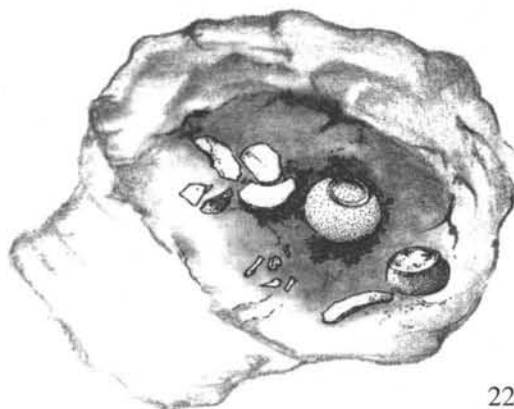
Iz ranoga neolitičkog razdoblja u Grčkoj otkriveni su grobni ukopi u zgrčenome položaju u Agios Petrosu (dječji ukop), kolektivni grob i ukop djelomičnih skeletnih ostataka 11 osoba u Prodromosu, po jedan grob u Kephalyvryssu, Argissi, Sesclu te 25 skeletnih ukopa u Nea Nikomedeji, od kojih samo jedan predstavlja grupni ukop, npr. grob žene s dvoje djece. Gledajući prema spolu i starosti pokopanih osoba, najveći broj grobova u Nea Nikomedeji pripada dječjem uzrastu. Od odraslih grobnih ukopa u Nea Nikomedeji najljepši je primjer ukop muškarca u zgrčenome položaju koji u ustima ima kameni oblutak (vidi sl. 21). Ovakav način ukopavanja nastavlja se tijekom srednjega i kasnoga neolitika u Agia Soufliju i Plateia Magoula Zorkou (JACOBSEN – CULLEN 1981: 88–91, 97; DEMOULE – PERLÈS 1993: 385, 386; PERLÈS 2001: 273, 274, 276–279, fig. 13.2).

Uz ovakve primjere individualnog ukopa pojavljuje se još jedan tip grobnog ukopavanja – kremacija, koja je prvi put zabilježena još u mezolitičkome razdoblju u pećini Franchthi, a kremaci-

ja iz ranoga neolitičkog razdoblja otkrivena je u Soufli Magouli, gdje je uz dva skeletna individualna ukopa registrirano 14 slučajeva spaljivanja umrloga (vidi sl. 22). Uz spaljene ostatke nađene su keramičke posude monohromnog tipa (DEMOULE – PERLÈS 1993: 385, 386; PERLÈS 2001: 273, 274–276, fig. 13.1; JACOBSEN – CULLEN 1981: 91). Daljnju pojavu spaljivanja mrtvih slijedimo na srednjem neolitičkom lokalitetu Prosymna (južno područje Peloponeza), gdje su locirane manje ukopne jame s pepelom i ostacima spaljenih ljudskih kostiju. Takav način ukopa uočavamo još u kasnoneolitičkome nalazištu Plateia Magoula Zorkou i pećini Kistos. Uz spaljene ljudske koštane ostatke tu su otkrivene kao grobni prilog ili dar slikane keramičke posude s mat smeđim motivima na smeđoj podlozi (DEMOULE – PERLÈS 1993: 396, 397; PERLÈS 2001: 276; JACOBSEN – CULLEN 1981: 97, 98).

21

22

Slika 21. Individualni skeletni grobni ukop odrasloga muškarca u zgrčenome položaju iz Nea Nikomedije. Umrli u ustima ima kameni oblutak. (PERLÈS 2001: 278, Fig. 13.2)

Slika 22. Grobni ukop s kremacijom iz Soufli Magoule. Uz spaljene ostatke umrlih registrirana je monokromna keramika. (PERLÈS 2001: 275, Fig. 13.1)

Na više lokacija zabilježena je raspršenost koštanih ostataka koji, prema Demoule i Perlès-ovoj 1993 i Perlès-ovoj 2001, predstavljaju naknadne sekundarne ukope na neolitičkome lokalitetu Prodomos. Tu je u podu kuće iskopana odvojena lubanja i dijelovi skeletnog ostatka jedne osobe. Slična je situacija u Hagios Petrosu. U podu neolitičkoga stambenog objekta otkriven je nalaz dijela ljudske čeljusti, dok su u Franchthiju registrirani raspršeni ili razbacani koštani ostaci jedne odrasle osobe (DEMOULE – PERLÈS 1993: 385, 386; PERLÈS 2001: 273; JACOBSEN – CULLEN 1981: 86, 90–91, 97).

Samo na području Grčke iz razdoblja ranog neolitika otkriveno je oko 50 do 60 individualnih grobnih ukopa. Iz cijeloga razdoblja grčkoga neolitika registrirano je na 25–30 nalazišta s oko 250–300 ukopanih osoba (PERLÈS 2001: 273; JACOBSEN – CULLEN 1981: 89). Kao što je već navedeno u opisivanju tipova ukopavanja u kasnome i finalnome neolitiku Grčke na prostoru nalazišta Agia Souflija i Plateia Magoula Zorkoi, otkrivene su nekropole kombiniranoga načina ukopa-

vanja, odnosno tu se pojavljuje kremacija i skeletno ukopavanje u zgrčenome položaju (PERLÈS 2001: 273).

U kasnome finalnom neolitiku, na Kiklaskom otočju u razdoblju Kephala kulture, nalazila se veća nekropola s individualnim skeletnim ukopavanjem u zgrčenom položaju. Tu je registrirano grobno ukapanje 65 skeletnih ostataka osoba (21 skeletni ostatak predstavlja odrasle muškarace, 25 odrasle žene, devetero djeću i petero dojenčad). Svi su grobovi imali pravilnu pravokutnu, okruglu ili ovalnu osnovu, a od toga 35 grobova ima primitivnu grobnu arhitekturu od manjeg kamenja (DEMOULE – PERLÈS 1993: 404; Dartmouth College edu. lessons 2, 2001a: 8; Indiana. edu. 2001: 5)

Prema načinu grobnog pokapanja umrlih kroz cijelo neolitičko razdoblje u Grčkoj, uočeno je postojanje 3 osnovna tipa ukopa i pojave prvoga groblja s kombiniranim načinom ukopa:

- grobni ukop u zgrčenome položaju, značajan za sve faze neolitika Grčke;
- grobni ukop – kremacija, registriran u svim neolitskim fazama;
- sekundarni ukop parcijalnih dijelova ljudskih kostiju, prve pojave u ranome i srednjeme neolitiku Grčke;
- groblja s kombiniranim načinom ukopa, gdje se zajedno pojavljuju skeletno individualno grobno ukapanje i kremacija, značajan za kasno, odnosno finalno razdoblje neolitika Grčke.

Mezolitčki, ranoneolitički, srednjeneolitički i kasnoneolitički grobni ukopi na području sjevernog i južnog dijela Apeninskog poluotoka (Italija)

Poradi velikoga broja zabilježenih primjera prapovijesnoga grobnog ukopavanja na Apeninske poluotoku opisat ću djelomično samo one koji mi se čine važnima. Iz razdoblja srednjega i gornjega paleolitika na području Apeninskoga poluotoka prema Leightonu 1999 postoji 60 slučajeva ukopa s utvrđenim skeletnim ostacima umrlih, od kojih njih 40-tak pripada razdoblju finalnog epigravetijena (LEIGHTON 1999: 34). Jedan je od ovakvih ukopa iz razdoblja epigravetijena i na području sjeveroistočnog Apeninskoga poluotoka na prostoru Val d'Adige, blizu Verone, u pećini Riparo Tagliente, gdje je registriran skeletni ukop u ispruženome položaju (vidi sl. 23, 23a).

Ovi skeletni ostaci samo su djelomično očuvani jer nedostaje gornji dio skeleta. Blizu njega nalaze se očuvani fragmentarni dijelovi njegove mandibule. Uz njegovu lijevu nogu otkriven je dio roga bizona (*Bison bonasusa*) (GUERRESCHI – LEONARDI 1984: 277–278).

Do sada je na području Italije, iz razdoblja mezolitika (u koje je uključeno područje otoka Korzike), otkriveno oko 40 ukopanika od kojih je većina na području Sicilije. Mezolitička grobna arhitektonika i način ukopavanja u Italiji najčešće su obilježeni zemljanim ili jamskim ukopom koji pokadkad ima primitivnu grobnu arhitektoniku od posloženoga kamenja. Utvrđeno je postojanje crvenog okera u grobovima, a pokadkad su pronalaženi grobni prilozi: litičko oruđe, oružje, školjke i životinjske kosti (LEIGHTON 1999: 34, 35).

Iz mezolitičkoga razdoblja na području Ligurije svakako su najvažniji grobni ukopi u pećini Arene Candide, gdje je u mezolitskim slojevima registrirano 15 skeletnih ostataka u ispruženome položaju. Na području Trenta (sjeveroistočni Apeninski poluotok) iz mezolitičkoga razdoblja u pećini Riparo di Vatte Zambana nađen je jedan grobni skeletni ukop u ispruženome položaju, datiran oko 6.000 uncl. bc (vidi sl. 24, 24a). Skelet pripada odrasloj osobi ženskog spola, staroj oko 50 godina, visine oko 1.30–1.50 m. Kostii ove žene slabo su očuvane. Sama orijentacija groba je sjeverozapad – jugoistok, a tijelo je usmjereno prema sjeveroistoku. Oko očuvanoga kranijalnog dijela lubanje registrirani su fragmenti crvenog okera. Područje oko glave i gornjega dijela tijela prekriveno je i zaštićeno manjom kamenom gomilom (BROGLIO 1984: 306–308).

23

23a

24

24a

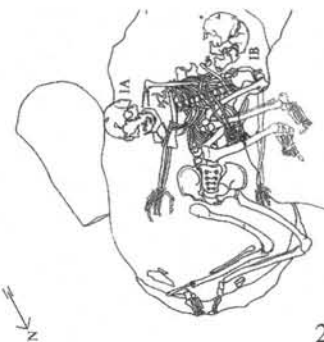
Slika 23. Skeletni grobni ukop iz razdoblja epigravetijena na nalazištu Riparo di Tagliente, prije čišćenja i iskopa groba, odnosno skidanja manjih ostataka kamene gomile; 23a) Nakon skidanja ostataka manje kamene gomile (ALCIATI – MARCOLINI – RIPPA BONATI 1984: 157; GUERRESCHI – LEONARDI 1984: 278–279)

Slika 24. Skeletni mezolitički grobni ukop odrasle ženske osobe iz Riparo di Vatte Zambana, prije istraživanja i čišćenja groba; 24 a) Nakon iskopa groba. (prema ALCIATI – MARCOLINI – RIPPA BONATI 1984: 157; BROGLIO 1984: 306–308)

Na području Sicilije, do sada su mezolitički grobni ukopi istraženi u pećinama: Grotta di Molara i Grotta di Uzzo. Što se tiče Grotta di Molara, riječ je o tri skeletna ukopa odraslih osoba u zgrčenome položaju koji su registrirani u dva grobna ukopa. Jedan grobni ukop individualnog je karaktera dok je drugi dvojni skeletni ukop. U pećini Grotta di Uzzo (vidi sl. 25), osim osteoloških ostataka životinja *Bos primigenius*, *Sus scrofa ferus*, (više mezolitičkih slojeva koji se datiraju u razdoblje od 8.426–8.290–8.139 do 8.090–8.040–7.975 te od 7.483–7.420–7.267 do 6.998–6.700–6.605 cal. BC), locirano je i 12 ukopanih idividua od kojih vjerojatno pet skeletnih ostataka pripada odraslim muškarcima, četiri odraslim ženama, jednom djetetu dok dvoje predstavlja novorođenčad (vidi sl. 26–34). Ovo je svakako jedan od najvećih grobnih mezolitičkih ukopa na području Mediterana (LEIGHTON 1999: 36, 37; BORGOGNINI – CANACI – PIPERNO – REPETTO 1993: 86–120, fig. 10–16, 18–20, 22–27).

25

26

Slika 25. Pogled na pećinu Grotta di Uzzo (BORGOGNINI – CANACI – PIPERNO – REPETTO 1993: 87, Fig.1; LEIGHTON 1999: 55, Fig. 24)

Slika 26. Mezolitički dvojni skeletni grob br. I iz Grotta di Uzzo, sadržava pokopane ostatke odrasle žene i djeteta (LEIGHTON 1999: 35, Fig. 14; BORGOGNINI – CANACI – PIPERNO – REPETTO 1993: 91–97, Fig.4–7)

27

28

Slika 27. Mezolitički individualni skeletni grobni ukop (br. II) odraslog muškarca u zgrčenome položaju. Očuvan samo donji dio skeleta (BORGOGNINI – CANACI – PIPERNO – REPETTO 1993: 91, 96, Fig. 8)

Slika 28. Skeletni grobni ukop djeteta (br. III) u zgrčenome položaju (BORGOGNINI – CANACI – PIPERNO – REPETTO 1993: 91, 97, Fig. 9; LEIGHTON 1999: 35, Fig. 14)

Način pokapanja umrlih upućuje na zemljani ukop osoba u zgrčenome ili ispruženome položaju. Neki od grobova imaju primitivnu kamenu grobnu arhitektoniku – bili su okruženi ili pokriveni kamenjem ili kamenim pločama. Većina ovih grobova individualnoga je karaktera. Pojavljuju se samo dva dvojna ukopa u kojima su, vjerojatno, ukopani odrasla žena i muškarac. U tim dvojnim grobovima uočen je kremeniti nož u ruci te školjka na prsima umrloga muškarca, a žena nije imala nikakve priloge (vidi sl. 29, 29a). Antropološka analiza skeleta žene, stare oko 50 godina, pokazuje robustnost kostiju i veliku visinu, oko 1.77 m, dok je skeletna standarna visina odraslih ovoga nalažišta obaju spolova za muškarce 1.66 m, a za žene 1.56 m. Antropološkom analizom zubi i kostiju

29

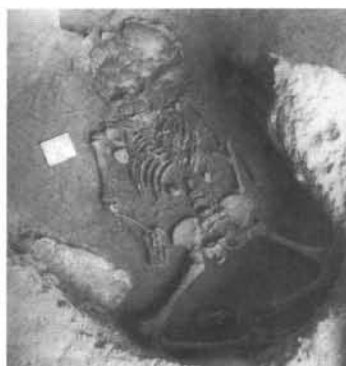
29a

Slika 29) Mezolitički dvojni skeletni ukop (br: IV) s ukopanim odraslim muškarcem i ženom (BORGOGNINI – CANACI – PIPERNO – REPETTO 1993: 91, 98, Fig.10–12; LEIGHTON 1999: 35, Fig. 14)

Slika 29a) U krupnome planu pogled na lijevu šaku odrasloga muškarca iz groba (br:IV) u kojoj se nalazi litičko oruđe (BORGOGNINI – CANACI – PIPERNO – REPETTO 1993: Fig. 11; LEIGHTON 1999: 35, Fig. 14)

30

31

32

33

Slika 30. Mezolitički individualni grobni ukop (br: VI) predstavlja odraslu mušku osobu s koštanim oruđem koja u lijevoj ruci, a u desnoj mandibula cervida (BORGOGNINI – CANACI – PIPERNO – REPETTO 1993: 102–106, Fig. 13–17; LEIGHTON 1999: 35, Fig. 14)

Slika 31–33. Mezolitički individualni grobni ukopi (br: VI, VII, VIII) predstavlja grobne ukope dviju odraslih žena i djeteta (BORGOGNINI – CANACI – PIPERNO – REPETTO 1993: 107, 109–117, Fig. 18–20, 22–27; LEIGHTON 1999: 35, Fig. 14)

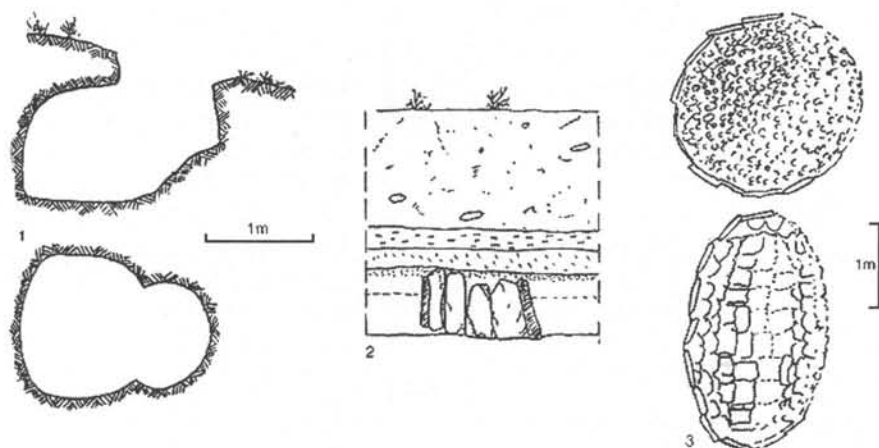
Slika 34. Mezolitički individualni dječiji grobni ukop (br: IX) (BORGOGNINI – CANACI – PIPERNO – REPETTO 1993: 114, Fig. 24.; LEIGHTON 1999: 35, Fig. 14)

utvrđena je prehrana ribama, školjkama i mesom divljih životinja. To govori o substencijalnom načinu života značajnome za lovce – sakupljače (LEIGHTON 1999: 36, 37, 27, fig. 9, 10, 29, fig. 11; BORGOGNINI – CANACI – PIPERNO – REPETTO 1993: 120–168, Tab. 1–10, fig. 28–42)

Razdoblje neolitika na Apeninskome poluotoku obuhvaćeno je nizom grobnih lokaliteta. Na jugu Italije, na području Sicilije, na više lokaliteta utvrđene su najstarije faze neolitičkoga razdoblja, datirane oko 6.000 BC s pojavom grobnih ukopa. Na lokalitetima Italije najrasprostranjeniji su skeletni grobni ukopi u zgrčenome položaju, bez grobne jame u kulturnome sloju ili plitkim grobnim jamama te skeleti ograđeni primitivnom arhitekturom – kamenjem ili – kronološki kasnije – grobnom jamom s vertikalno položenim kamenim pločama (tzv. grob – cista). Sam ukop mrtvih najčešće se izvodio u pećinama ili na području naselja na otvorenome (blizu ili unutar naselja a ponegdje i u podovima kuća). Većina neolitičkih grobnih ukopa pripada okvirno srednjem i kasnome razdoblju neolitika. Među ovim grobnim ukopima sporadično u malome broju evidentiran je sekundarni ukop lubanja, sekundarni grupni grobni ukop razbacanih kostiju i kremacija (CREMONESI – RAD-MILLI 2000–2001: 103).

U najranijemu razdoblju ranoga neolitika na području Sicilije započinje domestikacija životinja, u prvom planu koza. Pojavljuje se keramika impresso tipa ukrašavanja te kulture biljaka i žitarica. Takav ekonomski razvoj i uspostava neolitičkoga paketa najbolje se vidi na području pećine Grotta di Uzzo (slojevi Tr. F, 7–9 koji se datiraju 5.711–5.558 cal. BC) i naselja Stentinella, Megare, Matrense (LEIGHTON 1999: 51–72, fig. 25, 26, 28, 29, 30, 33). Na nekim lokalitetima uočeni su grobni ukopi u Stentinellu, Matrensi, Megari i Stretu koji predstavljaju primarne ili formalne ukope s naglaskom na sekundarno djelovanje u blizini samih grobova.

U srednjoneolitičkome razdoblju na području Sicilije ponkadkad se ukopi pojavljuju u obliku jama s grobnom arhitekturom koje čine vertikalno postavljene kamene ploče na rubovima grobova, s izravnanim dnom groba koji je obložen pravilno poredanim kamenjem između kojih nalazimo ostatke ili tragove crvenog okera. Takve grobove susrećemo u Stentinellu i Gisiri (vidi sl. 35. 3). Jame su elipsoidnog oblika, dimenzija oko 2.3 x 1.6 m. Kraj grobnih jama veliko je kružno postrojenje s podom koji je izgrađen od kamenih oblutaka, a prekriva ga djelomično sloj pečene zemlje i tragovi gorenja koji možda pripadaju dijelu pogrebnih rituala ili žrtvovanja. Na nalazištu Fontanazza otkriven je jedan zemljani ukop (grobna jama), a sadržavao je nekoliko ljudskih kostiju, tragove crvenog okera i ulomke keramičke posude tipa *Stentinello*. Individualni ukopi sa skeletom u zgrčeno-

Slika 35. Tipovi srednjoneolitičkih grobnih ukopa na području Sicilije: 1) grobnica s komorom iz Castellazzo di Mazare; 2) grob – cista iz otoka Lipari; 3) Gisira – jamski ukop s kamenom platformom (oblutci i škriplje) (LEIGHTON 1999: 79, Fig. 35)

me položaju, s primjerom iz Vulpiglia, količinski su malobrojni te kronološki najmlađi, a sadrže keramičke posude ili zdjele tipa *Serra d'Alto*. Pojedini ritusi otkriveni su i u Messini, gdje su utvrđena dva zemljana ukopa s arhitekturom od vertikalnih kamenih ploča u kojima su otkriveni predmeti od brušenog kamena te dvije kremene oštrice. Slične zemljane ukope s individualnim skeletnim ukopom u zgrčenome položaju nalazimo i na područjima apulijskih naselja na otvorenom s jarkom (LEIGHTON 1999: 78, 79).

U istome razdoblju na području Sicilije, pored navedenih grobova s vertikalno postavljenim pločama, pojavljuju se tzv. grobnice s komorom usječene u stijene. Takve primjere nalazimo na području Castellazzo di Mazare, gdje radijus komore iznosi oko 1.6 m (vidi sl. 35.1). Unutar komore registrirana je trihromna, slikana i spiralno-meandrasto ukrašena keramika. Novija istraživanja u Boccetti (Messina) objektivizirana su grobnim zemljanim jamama između kojih se ističe jedna s vertikalno postavljenim kamenim pločama (grob–cista) i s grobnim litičkim priložima koji se datiraju u srednji neolitik (vidi sl. 35. 2). (LEIGHTON 1999: 79). U kasnome neolitiku Sicilije pojavljuju se grobnice u obliku peći slične prethodno navedenim grobovima s usječenom komorom iz Castellazzo di Mazare. Osim ovoga oblika pojavljuju se još grobovi – ciste koji nastavljaju grobnu srednjoneolitičku tradiciju. U razdoblje mlađega neolitika spada zemljani grobni ukop ovalnog oblika u Pian Conte u Liparskom otočju, ukopan u vulkanskome tufu, dimenzija 1.20 x 0.60 m. U ovome grobu otkriveno je pet fino crvenih izglaćanih keramičkih posuda tipa *Diana* (LEIGHTON 1999: 79, 80). Na područjima Biancavilla Matrensa i Megare istraženi su ovalni zemljani grobni ukopi sa skeletnim ostacima u zgrčenome položaju i registriranim keramičkim posudama tipa *Diana*.

Rezimirajući podatke o neolitičkome grobnom ukopavanju, uočavamo nekoliko grobnih ukopa iz razdoblja ranoga neolitika Sicilije koji predstavljaju obične zemljane ukope ili jamaste grobove u kojima se pokadkad pojavljuje u manjim količinama crveni oker koji predstavlja paleolitičku i mezolitičku tradiciju.

Na ostalome dijelu Apeninskoga poluotoka slijedimo srednjeneolitičke i kasnoneolitičke grobne ukope na području Apulije, gdje su otkrivene nekropole oko lokaliteta Scoglio del Toono, Masseri Bellavisti, Serra d'Alto di Matera. U naselju Serra d'Alto di Matera grobovi su otkriveni unutar kuća oko zidova ili ispod samog ognjišta. Primjer takvog ukopavanja registriran je još na

području naselja Sepin. U perifernome dijelu naselja Pulo di Molfreta iskopani su grobovi u podovima kuća ili koliba, ali bez otkrivenih ljudskih skeletnih ostataka. Pretpostavlja se da je širenjem ovoga naselja na područje nekropole prouzročena je devastacija grobova. U regiji Abruzzo u pećini Piccioni u stratumu V, koji kronološki pripada ranoj fazi srednjega neolitika, odnosno u razdoblje kasnog neolitika, pronađena su tri skeletna dječja ukopa te fragmentarni razbacani skeletni ostaci četvero djece. U potpunosti sačuvan samo jedan skelet dok su druga dva djelomično očuvana. Svi skeletni ostaci položeni su na zaravnani pod groba izveden od kamenih oblutaka (WHITTLE 1996: 343). Osim ovoga načina grobnog ukopavanja javlja se i sekundarni način ukopa razbacanih kostiju na nalazištima u jednoj kolibi u Trefontanu i Ripoliju. Pored tih primjera evidentirani su sporadično u malome broju i sekundarni ukopi lubanja u Samari-Gallipoli, zatim sekundarni grupni grobni ukop razbacanih kostiju u Marcianesu di Lanciano te Settecannellu i kremacija u Grotti Continenza (BATOVIĆ 1967: 286, 287; CREMONESI – RADMILLI 2000–2001: 103).

U središnjoj Italiji na području Rima-Cerveteri u pećini Grotta Patrizi al Sasso di Furbara otkriveno je osam skeletnih ukopa. U sloju V nađeni su skeletni ostaci odrasloga muškarca i adolescenta, dok su u sloju D utvrđeni ostaci odrasle muške osobe i dječaka. Najvažniji sloj s grobnim ukopima je sloj E, gdje su otkriveni skeleti triju osoba: žene, mlađe muške osobe dječje dobi i odrasle muške osobe. Grob sa skeletnim ostacima odrasle muške osobe (sloj E) ima registrirane tragove trapanacije lubanje. Umrli je položen na desnoj strani u zgrčenome položaju. Oko grobnog ukopa otkriveni su pogrebni prilozi i to keramika, litičko oruđe. U pećini Grotta Continenza otkrivene su manje jame s kremacijom (CREMONESI – RADMILLI 2000–2001: 68–70, 103–105).

Na području Ligurije, u pećini Arene Candide u slojevima 18, 20, 22–24, koji pripadaju fazi srednjeg neolitika zamjetljivi su primjeri skeletnoga načina ukopavanja 10 grobova – cista (vidi sl. 36), među kojima su uočeni i nepotpuni zgrčeni skeleti bez lubanje (grob II, V). Ovi skeletni ostaci većinom pripadaju djeci ili mladim osobama adoloscentske dobi obaju spolova, a iznimke su grobovi II, III, IX u kojima su nađeni ostaci odraslih osoba muškog i ženskog spola. Većina skeleta položena je na lijevi bok s orijentacijom sjever-sjeveroistok, istok – sjeveroistok ili samo sjeveroistok (LUCCHESI 1997: 605–609). Na kostima jedne osobe otkriveni su tragovi rezanja kremenim nožem pa upućuju na sekundarno djelovanje na kosti umrloga (nakon raspadanja tijela) te odvajanje

36

Slika 36. Grobovi-ciste br. I, II, III iz Arene Candide tijekom iskopavanja L. Bernabò Brea u novembru 1940. g. (MAGGI 1997: 20, fig.9)

36a

Slika 36a. Crtež groba djeteta u zgrčenom položaju iz Arene Candide iskopanog 1976. g., na skeletu vidljivi sitni ostaci ugljena i okera (FORMICOLA 1999: 313, fig.160)

istih (BATOVIĆ 1966: 73). Sličan primjer registriranja tragova rezanja ili sekundarnoga djelovanja dobro je dokumentiran i na području južne Skandinavije. U kasnijim istraživanjima u Arena Candi di sedamdesetih godina (1973) u slojevima 13/12 zabilježena su dva grobna ukopa. Prvi grob pripada razdoblju klasičnoga srednjeg neolitika dok se drugi povezuje s razdobljem Bocca quadrata. Tijekom 1976. god. registrirana je inhumacija djeteta u zgrčenome položaju, tzv. grob – cista. Skelet djeteta položen je na lijevom boku i oštećen na lijevoj strani, na kostima su registrirani sitni ostaci ugljena i crvenog okera (vidi sl. 36a). Orijentacija je skeletnih ostataka djeteta istok – zapad (FORMICOLA 1999: 313–318, Fig. 160).

Drugi lokalitet u Liguriji u kojem su registrirani skeletni ukopi iz razdoblja srednjega neolitika (kultura *bocca quadrata*) je nalazište Grotta l'Arma dell'Aquila, udaljeno oko 5 km od morske obale u istoimenoj dolini. Pećinski lokalitet leži na 230 m nadmorske visine. Osim faunalnih i keramičkih nalaza u ovoj pećini otkrivena su dva grobna skeletna ukopa. Prvi skelet predstavlja odrasloga muškarca ukopana u zgrčenome položaju na lijevome boku. Dužina je skeletnih ostataka muškarca oko 1.58 m. Lubanja je jajolika oblika i blago je položena na prirodno uzdignutu stijenu. Drugi ukop predstavlja odraslu osobu ženskog spola položenu u prirodnu stijensku udubinu u zgrčenome položaju; dužina skeleta je 1.57 m. (CANCI 1998: 83–92, fig. 1–6).

37

37a

38

Slika 37–37a) Neolitički individualni skeletni grobni ukop odrasle muške osobe u zgrčenome položaju iz La Vele (Trento). Grob ima primitivnu arhitekturu izgrađenu od kamena (ALCIATI – MARCOLINI – RIPPA BONATI 1984: 159; BAGOLINI 1984: 342)

Slika 38. Neolitički skeletni ukop u grobu – cisti iz Progno di Fumane (Verona) (BAGOLINI 1984: 422)

Grobni ukopi na području sjeveroistočne Italije uglavnom pripadaju fazama srednjega neolitika u kojima su postojale kulture Who i Fiorano, a kojoj pripada kultura keramike *bocca quadrata*. Navest ću samo neke nekropole: Chiozza, Scandiano, La vela di Trento te Quinzano i Monte Loffa pokraj Verone (BAGOLINI 1984: 341–343, 423; FASANI 1964: 309–321, Tav. I). Tijela umrlih najčešće su ukopana u zgrčenome ili fetalnome položaju na desnom boku. Pokadkad su u grobovima otkriveni grobni prilozci: keramika, litičko oruđe. Ovdje susrećemo tri tipa grobne arhitekture, a koje smo upoznali na područjima Ligurije, Apulije, Sicilije i to :

- plitki zemljani ukopi u kulturnome sloju bez arhitekture;
- grobni plitki ukopi obloženi srednjim kamenjem, (vidi sl. 37, 37a);
- grobovi s arhitektonikom od vertikalno postavljenih kamenih ploča – škrilja, te kamenim pločama kao pokrovom (tzv. grob – cista) (vidi sl. 38).

Grobni ukopi na području sjevernoga centralnobalkanskog prostora: Srbije, Rumunjske (kultura Lepenskog vira)

Na području Srbije i Rumunjske iz predneolitičkoga razdoblja registrirani su ukopi koji predstavljaju kulturu Lepenskoga vira s više lokacija (20 naselja), i to: na području gornjega Đerdapa s naseljima: Padina, Stubica, Vlasac, Lepenski vir, nizvodno tijekom rijeke Dunav s naseljima: Kula, Ostrovul Mare i na donjem Đerdapu: Icoana, Hajdučka vodenica, Ostruvul Banului, Răzvratu i Ostruvul Corbului. U razdoblju između 8.000 i 6.000 BC ta predneolitička kultura predstavlja lovačko-sakupljačku zajednicu sa dva tipa načina života, i to:

- polusjedilački način života koji je do 8 tisućljeća bio najzastupljeniji oblik; u ovoj fazi zamjetljiva je tendencija njegova naglog opadanja;
- stalni sjedilački način života koji predstavlja najzastupljeniji tip ove kulture u ovome razdoblju na prostoru Đerdapa.

Mezolitičke zajednice očuvale su svoj način života više stoljeća nakon pojave ranoga neolitika (Lepenski vir IIIa). Prema Radovanovićevoj postoji mogućnost da takav način života na ovome području vjerojatno traje do početka ranih faza vinčanske kulture (jer u strukturi ove kulture Lepenskog vira postoje svi oblici neolitičke kulture, osim proizvodne djelatnosti) (RADOVANOVIĆ 1996: 39, 43)

Sve dodire i utjecaje s ranoneolitičkim kulturnim zajednicama koje su obitavale na ovome području prvenstveno uočavamo kroz prvu pojavu i zastupljenost monokromne keramike koja je bila otkrivena u mezolitičkome kontekstu kulture Lepenskog vira na lokalitetu Padina. Ova je keramika u većini slučajeva registrirana *in situ*; po svoj prilici prema načinu proizvodnje većim dijelom pripada autohtonom-lokalnom izvoru dok manji dio pripada importu. Na području nalazišta Lepenskog vira otkriveno je oko 200.000 ulomaka keramike koju čine monokromne posude, keramika s *impresso* ornamentikom te slikana keramika. Prema Srejoviću, ovi se nalazi datiraju u razdoblje kulture Lepenskog Vira III a/b. Ove forme keramičkih posuda iz Lepenskog Vira, Padine nalazimo još i na drugim neolitičkim lokalitetima Balkana (SREJOVIĆ 1969: 166–170, Sl. 44–48, 86–90, X–XIII; BUDJA 1999: 129, 134–136; BORIĆ 1999: 49–53, Fig. 8, 9)

U mezolitičkom razdoblju kulture Lepenskog vira (faze I i II) registrirani su neodređeni ostaci divljih žitarica – ceralija, vjerojatno divljeg ječma (*Hordeum vulgare*), divlje pšenice, eikorna (*Triticum boeoticum*) zatim divljih svinja, koza i pasa dok je pojava goveda vezana za kronološki najmlađu III. fazu (SREJOVIĆ 1969: 179; 1979: 68–70; BÖKÖNYI 1969: 224–228).

Na svim ovim nalazištima otkriveni su i predstavljeni različiti načini ukopa: inhumacija ili sekundarna inhumacija odvojenih skeletnih dijelova: lubanja (u najstarijoj fazi kulture Lepenskog

vira), mandibula, femura, humerusa, kompletna ili parcijalna kremacija (vidi sl. 41) u najstarijoj fazi kulture Lepenskog vira. Svi grobovi imaju različit orijentacijski položaj skeleta, a postoje i različiti tipovi ukopa (pojedinačni ili grupni), kao i različiti tipovi grobne arhitekture (RADOVANOVIĆ 1996a. 165–224).

U najvećem broju grobova (oko 90 %) otkriveni su skeleti umrlih u horizontalnome položaju najčešće usmjereni u smjeru jug – sjever, dok je pojava ukopa u sjedećem položaju iznimni slučaj npr. u Vlascu (1 grob), Lepenskome viru (1 grob), Padini (2 groba) (vidi sl. 39, 40). U Vlascu u krilu umrlog, sahranjenog u sjedećem položaju, nalazila se ljudska lubanja (RADOVANOVIĆ 1996: 9–12, 39, 61; SREJOVIĆ 1969: 49, 53; LETICA 1974: 51–57, T. I. sl.1, 2, T. II. sl. 1, 2)

39

40

41

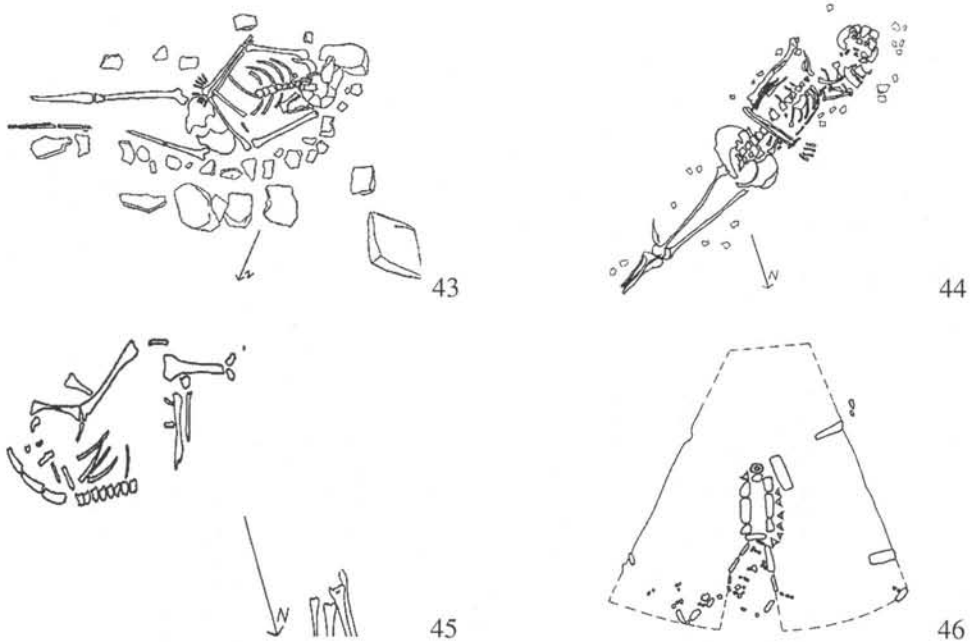
42

Slika 39–41. Tipovi grobnog ukopavanja u kulturi Lepenskoga Vira; Slika 39) individualni skeletni ukop u sjedećem položaju iz Lepenskog Vira, grob 69, faza I; Slika 40) skeletni individualni ukop u sjedećem položaju iz Vlasca, grob 16 i 17; Slika 41) Grobni ukop s kremiranjem iz Vlasca, grob 45, 45a (SREJOVIĆ 1969: sl. 64; LETICA 1974: T. I. sl. 2, T. II. sl. 3; RADOVANOVIĆ 1996a: 178, Fig. 4.2.)

Slika 42. Grob iz kuće 21 u Lepenskome Viru, gdje je registriran skelet muškarca u horizontalnom položaju s lubanjom stare žene na lijevom i lubanjom goveda – *Bosa primigeniusa* na desnome ramenu, uz desnu ruku položena je lubanja srne (SREJOVIĆ 1969; RADOVANOVIĆ 1996a: 180, Fig. 4.3.)

Glavne su značajke grobnih ukopa u kulturi Lepenskog vira sljedeće:

- utvrđeno je postojanje grobnih ukopa ispod podova kuća; u drugome primjeru grobovi se nalaze u nivou kućnog poda te predstavljaju, uvjetno rečeno, tip kuće – groba; u tome je primjeru kuća napuštena i nije za stanovanje, odnosno ova arhitektura prije sahranjivanja nije imala upotrebnu ulogu stanovanja, već je kao u mezolitičkim kulturama južne Skandinavije imala određenu funkciju tzv. kuće smrti.
- tip grobnog ukopa u kućnom objektu koji je potkraj uporabe, tako da kuća postaje grob pa pretpostavlja se da ovi arhitektonski objekti predstavljaju tzv. kuće smrti;
- dječji ukopi uobičajeno utvrđeni ispod podova kuća, dok su odrasli u postotku, približno jednako bili pokapani u podovima kuća i izvan njih. To isto vrijedi za sekundarne ukope odraslih;
- u pojedinim grobovima, npr. 25, 27, 81 u Vlascu i u Lepenskom viru I npr. grob sa sekundarnim ukopom skeletnih dijelova muške osobe stare 35–55 g. (nadlaktice, rebra, stegnjače – buta), registrirana je pojava polaganja ostataka (čeljusti, lubanja) ili cijelih trupala kanida (domaći pas) (vidi sl. 43–46) (RADOVANOVIĆ 1994: 97; 1999: 73). Ovi ostaci pasa koji su nađeni u muškim grobovima, posebno u Lepenskom viru, pojedini autori tumače kao glavni element prepoznavanja konteksta odnosa čovjeka i životinje, odnosno lovca i domaće životinje (RADOVANOVIĆ 1999: 75). Jednako, u grobu muškarca pored kuće 21 registrirani su osteološki nalazi lubanje goveda na desnome ramenu umrloga te lubanje srne koja je ležala uz njegovu desnu ruku. Umrli na lijevome ramenu imao je lubanju starije žene (vidi sl. 42);

Slika 43–44. Individualni skeletni grobni ukopi iz Vlascu, grobovi: 25, 27. Uz umrle registrirani su osteološki ostaci canida – psa (RADOVANOVIĆ 1999: 72–73, Fig 2–3)

Slika 45. Individualni skeletni grobni ukop iz Vlascu, grobovi: 81. Uz umrlu osobu registrirani su osteološki ostaci canida – psa (RADOVANOVIĆ 1999: 72–73, Fig. 4)

Slika 46. Sekundarni grobni ukop odvojenih ljudskih kostiju odraslog muškarca u kući 32, pored njih registrirani su i osteološki ostaci mandibula psa (RADOVANOVIĆ 1999: 74, Fig 5)

- u ranoj i mlađoj fazi kulture Lepenskog vira zabilježeno je prekrivanje umrlih okerom i grafitom (LETICA 1974: 52; RADOVANOVIĆ 1996a: 169, 196, 200–202, 215–215, 218).

Pogrebni rituali praktcirani u kulturi Lepenskog vira djelomično su slični ukopu mezolitičkih zajednica istočne i sjeverne Europe (ukop u sjedećem i ispruženom položaju), a s druge strane načinom ukopa (sekundarni ili parcijalni) veoma slične ukopima ranoneolitičkih kultura Levanta i Anatolije na Bliskom istoku (SREJOVIĆ 1969: 53) te mezolitičkom ukopu u srednjoj Europi na nalazištu Ofnet u Bavarskoj gdje je registriran sekundarni ukop 34 odvojenih lubanja u dvije odvojene jame (riječ je o ostacima žena i djece). Sve lubanje imale su tragove teških ozljeda a antropološki nalazi prvih kralješaka govore o odvajanju glava nakon smrti. Obje ukopne jame s lubanjama bile su ispunjene crvenim okerom (BUDJA 1999: 120; MANDIĆ 1954: 23).

Grobni ukopi na području sjevernog centralnobalkanskog prostora u razdoblju ranog neolitika – Starčevačka kultura (Srbija, Vojvodina, Hrvatska)

U razdoblju ranih neolitičkih seljačkih zajednica starčevačke kulture, na području sjevernog, centralnog i srednjeg Balkana, registrirano je više lokacija grobnog ukopa na prostorima današnje Srbije i Vojvodine (Bukovačka česma – Svetozarevo, Topola – Barč, Donja Branjevina, Kudoš – Šašinci, Golokut – Vizići, Zlatari – Ruma), te Hrvatske na području Slavonije i Srijema (Galovo – Slavonski Brod, Lug – Pepelana, Tržnica i Nama – Vinkovci, Vukovar) i centralne BiH. Geografski, područje oko Kaknja s ranoneolitičkim naseljem Obre I pripada također u središnji dio BiH, ali zbog kulturnih veza i miješanja elemenata starčevačke i *impresso* kulture u II. fazi ranoga neolitika to nalazište s grobnim ukopima obradit će zajedno s ostalim istočnojadranskim ukopima. Pogrebni običaji ranih neolitičkih kultura centralnoga Balkana jednostavni su i različiti. Osnovni je tip pogrebnog običaja ukop unutar naselja, odnosno kuća, premda nije utvrđen na području svih naselja starčevačke kulture.

Možemo govoriti o jedinim primjerima ukopa jer do sada nije utvrđeno postojanje posebnih nalazišta – groblja. Ukopi uobičajeno predstavljaju individualne ukopne jame ili u drugim napuštenim ukopanim strukturama, kao što su: ukopane zemunice ili otpadne jame (vidi sl. 47).

Posebnost starčevačke kulture u ukopu uočava se na primjeru grobova iz Zlatara – Ruma, gdje se pojavljuju grobovi s izgrađenom grobnom arhitektonskom konstrukcijom u obliku grobnih

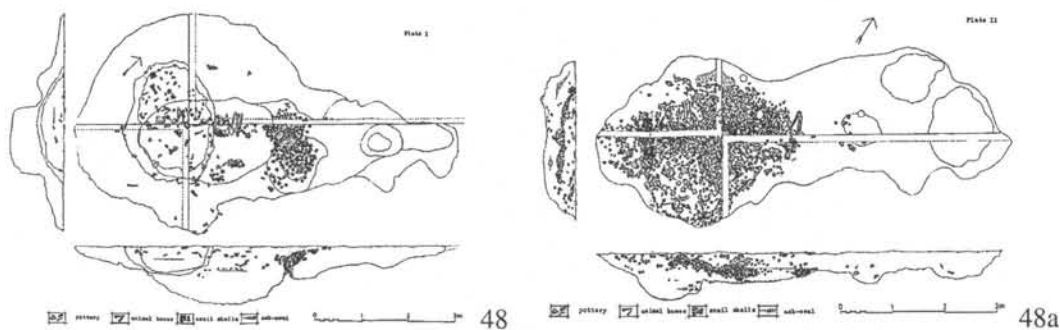

Slika 47. Individualni skeletni grobni ukop umrloga u zgrčenome položaju u otpadnoj jami iz Golokuta – Vojvodina (BORIĆ 1999: 66–65, Fig. 26b, 27)

jama – komora, okruglog presjeka s rampom koja je okrenuta prema sjeverozapadu. Dužina svake grobne konstrukcije iznosi 8 m, dok su dimenzije rampe 3,56 m. U ovim grobovima utvrđeni su bogati grobni prilozi od keramike, životinjskih skeletnih ostataka, ostataka školjki (*Unio Sp.*) i puževa (*Helix pomatia L.*) koji su korišteni u pogrebnim ritualima (vidi sl. 48, 48a). U prvoj grobnoj konstrukciji A (vidi sl. 48) pokopane su dvije osobe na lijevom boku u zgrčenome položaju s glavama okrenutim prema jugozapadu. Centralni ukop predstavlja odraslu osobu, a uz glavu odrasle osobe lociran je drugi grob u kojem je ukopan dječji skelet u uzrastu do 6 godina. Prema konstrukciji i položaju groba, Leković smatra da umrle osobe nisu ukopane istodobno, već s kratkom vremenskom razlikom. Pored jedne osobe zabilježen je amulet od mramora (?) i fragment od kvarcita. Osim toga materijala otkrivena je veća količina školjaka, životinjskih kostiju i ulomaka keramičkih posuda koje su vezane uz rituale sahranjivanja (LEKOVIĆ 1985: 160, 168).

Druga grobna konstrukcija B (vidi sl. 48a) predstavlja ukop uz sam rub grobne centralne komore odrasle ženske osobe, stare 40–45 godina, u zgrčenom položaju. Orijentacija je glave kao i u prethodnom slučaju bila usmjerena suprotno od rampe ili ulaza u grobnu konstrukciju. Sam ženski skelet položen je na lijevi bok s orijentacijom zapad – istok. Prema grobnim prilozima ova grobnica B u odnosu na A bogatija je kako u količinskom, tako i u umjetničkom pogledu. Otkriven je velik broj ulomaka keramičkih posuda, dio posude s visokom nogom s antropomorfnom maskom, 2 kamene sjekire (jedna je minijaturnog oblika), 2 kremenata nožića, 2 koštana šila, 1 glineni teg, više školjki *spondylus* (dio ogrlice) te nekoliko ulomaka kvarcita. Utvrđena je velika količina osteoloških nalaza domaćih i divljih životinja te oko 7000 puževih kućica (*Helix pomatia L.*) (LEKOVIĆ 1985: 160, 168).

Gledajući omjer između muških, ženskih i dječjih ukopa u starčevačkom kulturnom kompleksu, najveći broj ukopa su ženski grobovi dok su u manjem broju zastupljeni muški grobovi (BORIĆ 1996: 72). Prevladavajući tip ukopa primarna je inhumacija, a predstavljena je s različitim položajima, i to: zgrčeni – fetalni, ispruženi, sa zgrčenim nogama na lijevoj ili desnoj strani. K tome poznati su primjeri sekundarnih parcijalnih ukopa. Najčešći su individualni ukopi, u nešto manjem broju su dvojni, a u kasnoj starčevačkoj fazi pojavljuju se grupni ukopi (oko devet osoba) (LEKOVIĆ 1985: 163, 164; GARAŠANIN 1979: 122, 123) Orijentacija grobova u cjelokupnoj starčevačkoj kulturi varira. Ipak, očigledna različitost zamjetljiva je kod skeletnih ukopa na lijevoj boku pronađenih na području Srijema (BORIĆ 1996: 74). Prilozi su kod starčevačkih grobova rijetki, iznimka je keramika, dok crveni oker nije registriran.

Slika 48–48a. Grobnice s masivnom arhitektonikom u obliku tumulusa iz Zlatara – Ruma (LEKOVIĆ 1985: Tab. I, Tab. II.)

Na području istočne Hrvatske na lokalitetima Galovo-Slavonski Brod, Lug-Pepelana, Vukovar Tržnica i Nama u Vinkovcima (desna strana rijeke Bosut), otkriveno je više starčevačkih neolitičkih grobnih ukopa. U većini slučajeva tijela umrlih ukopana su u plitke grobne jame u zemunicama ili izvan njih na lijevom ili desnom boku. Kod svih ukopa registrirani su grobni prilozci u obliku ulomaka ili cijelih keramičkih posuda, žrtvenika, zoomorfne plastike, litike i školjaka. Ovi grobni prilozci predstavljaju darove ili predmete kojima su se umrli koristili, a dio je grobnih priloga možda imao ulogu popudbine za nastavak života u svijetu mrtvih ili duhova (MINICHREITER 2002: 63).

Najvažnije je ranoneolitičko grobno nalazište starčevačke kulture (spiraloid A faza) u Slavoniji i zapadnom Srijemu – Galovo u Slavskom Brodu. Umrle su ukopavali u plitke grobne jame unutar zemunica na posebnom obredno-ukopnom prostoru, koji je od ranoneolitičkog naselja bio odvojen redom drvenih palisada. Na ovom obredno-ukopnom prostoru do sada je otkriveno 5 grobnih ukopa, sa skeletnim ostacima pet osoba, s ili bez glave i lica (tri muškarca, jedna žena i jedno dijete) (MINICHREITER 2002: 64–68, sl.2–6).

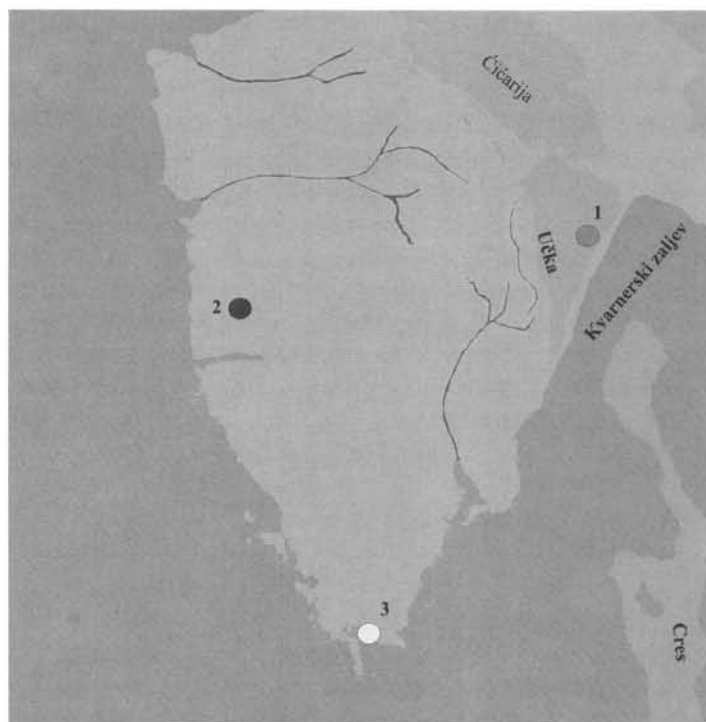
Razdoblju (Linear B-spiraloid B) pripadaju neolitički grobni ukopi na području Tržnice i Name, Vinkovci (na desnoj strani rijeke Bosut). Tu je tijekom arheoloških istraživanja registrirano grobno ukopavanje osmero osoba. Na području Name locirana su četiri skeletna ukopa u zgrčenome položaju, a nalaze se u neposrednoj blizini zemunice, odnosno na njenome sjeverozapadnom rubu. Sva četiri prethodno navedena skeletna ukopa predstavljaju odrasle muške osobe, dok je na lokalitetu Tržnica od četiri ukopa jedan dječji a ostali su odrasle muške osobe. Na oba lokaliteta, unutar grobova, uočeni su grobni darovi. U dječjem grobu iz Tržnice fragmentarni su nalazi dviju keramičkih posuda starčevačkog tipa te amuleta od školjke *spondylus*. U jednom od grobova iz Name registrirana je veća starčevačka keramička posuda (DIMITRIJEVIĆ 1979: 240; MINICHREITER 2002: 68–70, sl.6–8).

Posljednjoj fazi starčevačke kulture (spiraloid B) pripadaju nalazi grobnog ukopavanja u Vukovaru i Jarugama kod Godeva – Slavonski Brod. U Vukovaru, na području gdje se nalazi Gimnazija, u podrmskim prostorijama pronađene su zemunice s grobnim ukopima 5 osoba u zgrčenome položaju (tri djeteta i dvije odrasle osobe). Nekoliko neolitičkih grobnih ukopa u zgrčenome položaju u zemunicama registrirano je na i području Godeva – Slavonski Brod prilikom zaštitnih arheoloških radova zbog izgradnje autoceste Slavonski Brod – Županja (MINICHREITER 2002: 71, sl. 9). Analizirajući podatke grobnog ukapanja Starčevačke kulture u istočnoj Hrvatskoj (Slavonija i Srijem) i na širem području Vojvodine i Srbije, slijedimo identičnu sliku koju možemo detaljnije percipirati kroz prizmu sličnosti koja je direktno povezana s registriranom skromnom količinom grobnih priloga: amuleti – školjke, ulomci ili rijetki nalazi cijelih keramičkih posuda, žrtvenici, zoomorfne figurine, litičko oruđe te izostanak ritualnoga grobnoga ukrašavanja crvenim okerom.

Mezolitčki, predneolitički grobni ukopi na prostoru istočne jadranske obale

Na istočnome jadranskom području u predneolitičkom, odnosno kasnom mezolitčkom razdoblju do početka starijeg neolitika, poznati su ukopi na prostoru Dalmacije: u jami Vela špilja na otoku Korčuli (BUDJA 1993: 176; ČEČUK – RADIĆ 2001: 82 sl.7) i na prostoru pećine Oporovine – Poduporica iznad Medvejske drage na obalnoj strani Učke u istočnoj Istri (MALEZ 1986: 23, 33–35; PETRIĆ 1976–1977: 15, 16). Na prostoru zapadne Istre u Baderni (vidi sl. 49) otkrivena je lubanja u jednoj od ondašnjih pećinskih lokacija, (prema Malezu vjerojatno Dančeva pećina (?)). Battaglia i Malez datiraju je u razdoblje mezolitika no Mikić okvirno vezuje za kasniji neolitik (BATTAGLIA 1959: 189, 191–192, 196–197; MALEZ 1987: 33; MIKIĆ 1981: 85) U jami *Oporovina – Poduporica* (Učka – Istra) (vidi sl. 49) otkriven je grobni ukop u stratigrafskom sloju e) ispod debele šupljikave sigaste ploče. Skelet zabilježen u kasnom mezolitčkom sloju, većim dijelom

je dobro očuvan u horizontalnom položaju. Uz skelet nađeni su ukrasi u obliku privjesaka izrađenih od jelenskog roga. Ovi koštani privjesci prema Petriću povezani su sa solarnim kultom te prema tome kultu ovaj ukop Petrić datira u razdoblje prijelaza iz kasnog mezolitika u rani neolitik, a Malez i Starac ovaj grob datiraju u mezolitičko razdoblje (MALEZ 1986: 23, 33–35; PETRIĆ 1976–1977: 15, 16; MIKIĆ 1981: 75).

Legenda:

- Lokacija gdje je otkriven mezolitički individualni skeletni ukop.
- Lokacija gdje je zabilježen mezolitički sekundarni ukop odvojenih ljudskih kostiju lubanje (?).
- Lokacija gdje je registriran neolitički individualni skeletni ukop(?).

Slika 49. Karta Istre s mezolitičkim, ranoneolitičkim grobnim ukopima (prema: BATTAGLIA 1959; MALEZ 1986; 1987; PETRIĆ 1976–77; MIKIĆ 1981; BATOVIĆ 1979)
Lokaliteti: 1) Oporovina – Poduporica (?); 2) Dančeva pećina (?); 3) Borik – Medulin (?).

U *Veloj špilji* u predneolitičkome sloju VII. faze registrirani su ukopi troje djece, starosti od 1 do 3 godine u zgrčenome položaju, s različitom međusobnom orijentacijom (vidi sl. 50). Grobovi se kronološki vežu na predneolitičko razdoblje, a leže na dubini od 2 do 2,20 m. Nalaze se jedan metar niže od ranoneolitičkog sloja s *impresso* keramikom datirananom sa C14 datumom u vrijeme oko 6.114 BC. U grobovima je registriran oskudni priloženi materijal. Uz jedan grob leži granitni valutak koji je na jednoj strani fino zaglađen. Pored groba iskopanog 1987. godine otkrivenene su ukopane kosti ptice. U ovim grobovima nije utvrđena grobna arhitektura, ali na to upućuju nalazi postavljenih kamenih ploča – škrlja te unakolo bez reda postavljeno kamenje (ČEČUK – RADIĆ 2001: 82).

Slika 50. Grobni skeletni dječji ukop u zgrčenome položaju u Veljoj špilji (ČEČUK – RADIĆ 2001: 82, sl.7)

Grobni ukopi ranog neolitičkog razdoblja na istočnoj jadranskoj obali: impresso faza

Neolitički ukop na istočnome jadranskom području slijedimo kroz sve tri kronološke faze razvoja neolitičkih kultura (ranog, srednjeg i mlađeg neolitika). Uočene su samo djelomične sličnosti u neolitičkim grobnim karakteristikama u odnosu na primjere iz područja srednje i sjeverne Europe. Najveći je broj istočnojadranskih neolitičkih grobova skeletni ukop predstavljen s tri oblika ili tipa ukopa:

- prvi tip ukopa izveden je u zgrčenom položaju pa u većini slučajeva čini običan zemljani ukop; samo manji dio ukopa ima primitivnu grobnu arhitektoniku od kamena i kamenih ploča – škrilja, dok samo jedan grob ima nešto složeniju strukturu – tumulus;
- drugi tip skeletnog ukopa predstavlja sekundarni ukop razbacanih ljudskih kostiju; ovdje je kao i u prethodnom primjeru, u većini slučajeva najzastupljeniji običan zemljani ukop, a u najmanjem omjeru pojavljuje se primitivna arhitektonika;
- treći tip ukopa predstavlja sekundarno-selektivni ukop određenih dijelova ljudskih kostiju, npr. lubanje, čeljusti ili mandibule; ovaj tip ukopa najčešće je izveden običnim zemljanim ukopom.

Samo u pojedinim primjerima grobnih ukopa nalaze se grobni prilozi ili darovi u obliku raznog kremenog oruđa, oružja i noževa od obsidijana ili nakita od školjaka. Tu nisu registrirani žrtveni darovi osim jednoga primjera sunčanog diska koji možda imao kultnu namjenu. To znači da neolitički grobni ukop na našem teritoriju predstavlja individualni tip, gdje je umrli najčešće pokopan na bok u zgrčenom položaju. Samo na pojedinim lokalitetima, npr. Smilčić, Danilo, Obre I/II i Podgora I, pojavljuje se na površinama, u naselju ili blizu naselja, više individualnih grobova od tri do četiri pa i do osam ukopanih individua različite starosti. Na pojedinim lokacijama utvrđena je veća zastupljenost djece (Danilo, Obre I/II) dok su u Smilčiću, Podgori I i Cakranu I ovakvi grobni ukopi predstavljeni odraslim muškim osobama. O načinu ukopa i fizičkom antropološkom stanju skeleta na našem jadranskom prostoru objavljeniji su iscrpni podaci (BATOVIĆ 1967: 1979; BENAC 1962, 1971, 1979; MIKIĆ 1981; MARIJANOVIĆ 1994; KORKUTI 1995).

Prema tipologiji u većini slučajeva neolitički ukop istočne jadranske obale ima osnovnu karakteristiku: pokojnik je položen izravno u zemljanu jamu na lijevi ili desni bok u zgrčenome položaju – položaj fetusa. Ovakve tipove ukopa nalazimo na već opisanim prostorima ranoneoli-

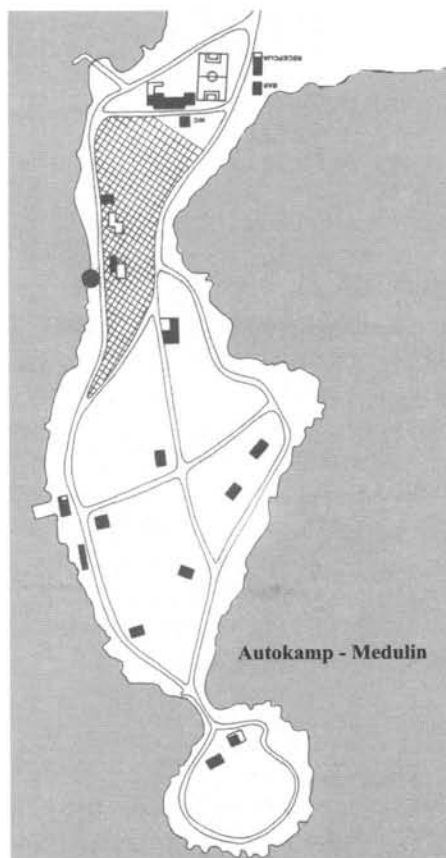
tičkih kultura u unutrašnjosti Balkana: Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Srbije, Makedonije, Albanije i Grčke. U sklopu žrtvenog rituala, prema nekim autorima, tu spada i dio skeletnih ukopa registriran na području unutar neolitičkih naselja ili u kućama. Za sada u ovim neolitičkim grobovima nisu uočeni nikakvi nalazi ili ostaci crvenog okera (MIKIĆ 1979; DIMITRIJEVIĆ 1979; MINICHERITER 2002; MIKIĆ 1981; GARAŠANIN 1979; BORIĆ 1996;1999; PRENDI 1991; KORKUTI 1995; JACOBSEN – CULLEN 1981; DEMOULE – PERLÈS 1993; PERLÈS 2001).

Na području Istre, zabilježen je grobni ukop na prostoru Medulin-Borik koji ne pripada ranom neolitičkom razdoblju. Naime, ovdje je riječ o skeletnom ukopu pokojnika koji je položen neposredno u zemlju u horizontalnome položaju. Pored njegove desne noge nalaze se dva litička oruđa od kojih jedno predstavlja strugalo, koje prema Batoviću uvjetno pripada ranom neolitu (BATOVIĆ 1979: 495, 496, 513, 514; MÜLLER 1994: 177–178). Prema fotodokumentaciji, skeletu nedostaje lubanja i stopala. Mikroskopskim pregledom ovog litičkog materijala ustanovljeno je da

Legenda: Karta Medulinskog zaljeva s lokacijama gdje je registrirano ranoneolitičko naselje na otvorenom Vižula te individualni skeletni grobni ukop-Borik.

- Lokacija ranoneolitičkog naselja na otvorenom (Vižula) na istoimenom poluotoku.
- Lokacija individualnog skeletnoga grobnog ukopa (Borik) na poluotoku Kašteja.

Legenda: Lokacija grobnog ukopa na području poluotoka Kašteja-Medulin (prema Bačiću; Batoviću 1979).

- Mjesto gdje je registriran individualni grobni ukop, sa skeletom položenim u horizontalnom položaju

51b

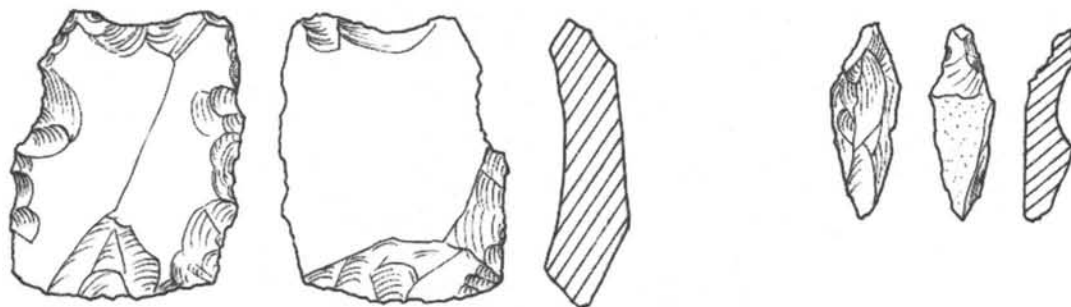
51c

Slika 51. Ranoneolitički skeletni grobni ukop Borik – Medulin (?); 51a) Pogled na mjesto gdje je otkriven grobni ukop (Fotodokumentacija Arheološkog muzeja Istre – Pula)

je riječ o kremenju koje se upotrebljavalo u izradi i upotrebi kremenih upaljača za novovjekovno vatreno oružje, u upotrebi od 15. do 17. st.¹

Taj kremen sileks korišten je kao upaljač za puške i pištolje kremenjače jer su vidljivi tragovi upotrebe (vidi sl. 52) (JAMNIK 1993: 25–43). Datiranju groba u mlađe novovjekovno razdoblje – 16., 17. st. pridonosi i sam položaj ruku umrloga koje su položene preko grudnoga koša a to je značajano za kršćansko razdoblje, kao i sama relativna udaljenost, oko 450 m od poluotoka Kašteje, gdje se nalazi ukop do samog ranoneolitičkog naselja Vižula na istoimenom poluotoku (vidi sl. 51, 51a, b, c). Ostali neolitički grobni ukopi najčešće su registrirani na području unutar samih naselja ili u njihovoj neposrednoj blizini na udaljenosti 100–200 m.

Rani neolitički ukopi na području Dalmacije predstavljaju: lokalitet *Smilčić*, gdje su registrirani pojedinačni ukopi (dva primjera u zgrčenome položaju) te ukop izdvojenih lubanja. Kod pojedinačnog ukopa riječ je o djetetu i odrasloj osobi. Dječji skelet nađen je u sektoru u zapadnom kvad-

Slika 52. Litički materijal koji se nalazio na desnoj strani umrloga (Tehnička dokumentacija Arheološkog muzeja Istre – Pula)

¹ Zahvaljujem se dr. sc. Simoni Petru koja mi je pomogla s pregledom litičkog materijala iz grobnog

ukopa Borik i utvrdila da se ovdje radi o kremenju za izradu upaljača za vatreno oružje iz 15. – 17. st.

rantu bloka 13 (vidi sl. 53). Dobro je očuvan, leži na lijevom boku u zgrčenome položaju u smjeru zapad–istok, dimenzije 80 x 100 cm na dubini od 1 m, približne starosti oko 6–7 godina. Lubanja skeleta okrenuta je prema sjeveroistoku, a njegova lijeva nadlaktica položena je usporedno s kosturom, dok je podlaktica okomita na njegovo tijelo tako da se njegovi prsti nalaze ispred koljena. Desna je podlaktica zavrtačena i paralelna s nadlakticom, a obje su položene ispred njegovih čeljusti. U grobu nema priloga (BATOVIĆ 1967: 264; 1979: 495).

Drugi je odrasli muškarac u južnome dijelu bloka 64 koji dijelom zalazi u blok 63 (vidi sl. 54). Skelet je dug 117 cm, noge i ruke su mu zgrčene. Kostu su slabo očuvane, polomljene, posebno grudni koš. Leži na desnome boku; nedostaje lubanja. Od lubanje je očuvana samo donja čeljust koja se nalazila u predjelu grudnog koša. Prema Mikiću (1981) ovaj skelet predstavlja mušku osobu staru oko 15 godina (MIKIĆ 1981: 75). Na udaljenosti od 1,50 m nalazi se ukop dijela lubanje i gornje čeljusti koja je prekrivena pločom. Prema Batoviću (1979) ta lubanja vjerojatno pripada pret hodno navedenome skeletu odrasle osobe. Osim ovih primjera registrirani su ukopi još dviju lubanja odraslih osoba, dobi od 25 do 30 godina, nađenih u bloku 27 i 28 na različitim dubinama bez grobne arhitekture i pridataka, a pripadaju ranoneolitičkom sloju II (vidi sl. 55) (BATOVIĆ 1967: 272; 1979: 495, 513, 514; MIKIĆ 1981: 75).

53

54

55

Slika 53. Ranoneolitički skeletni dječji grobni ukop iz Smilčića u kvadrantu bloka 13. (BATOVIĆ 1967: T.I. sl.1)

Slika 54. Ranoneolitički grobni skeletni ukop odraslog muškarca iz Smilčića u kvadrantu blokova 63 i 64 (BATOVIĆ 1967: T.II. sl. 1)

Slika 55. Ranoneolitički sekundarni ukop odvojene lubanje iz Smilčića u bloku 27 (BATOVIĆ 1967: T. IV. sl.2)

Grobni ukopi iz srednjeg neolitičkog razdoblja na istočnoj jadranskoj obali: danilska kultura

U Dalmaciji grobni ukop iz srednjega neolitika poznat je u *Smilčiću* i *Danilu*.

Ukopi u *Smilčiću* predstavljeni su sa dva odrasla skeleta i osam izdvojenih lubanja. Dva odrasla skeleta nađena su na vrhu kulturnog sloja posljednje III. faze danilske kulture (blokovi 72, 56), leže na desnom boku u zgrčenome položaju (na prostoru vanjskog ruba srednjeg zaštitnog rova, bez

grobne konstrukcije). Dimenzije su oko 160–162 cm, starost prvoga je oko 18–25 godina, drugog 22–30 godina; oba su muškog spola (vidi sl. 56, 56a, 57). Oko skeleta iz bloka 72 (vidi sl. 56, 56a) nađeno je mnogo grobnih priloga: kremeni nož i trapezoidno strugalo, nož od opsidijana, 2 kremene strelice, narukvica od školjke *spondylus*. To su inače rijetki predmeti nađeni u cijelom naselju te su vjerojatno u neposrednoj vezi s pokojnicima kao osobni pribor ili znak zanimanja. Lubanje pripadaju odraslim muškarcima, osim jednog primjerka koji, možda, pripada ulomku dječje lubanje (BATOVIĆ 1979: 532–533; MIKIĆ 1981:75).

Prema analizi svi otkriveni skeleti muške su osobe, starosti 20–30 godina. Pripadaju mediteranskome tipu ljudi – gracilnih i skladnih proporcija, srednje visine. Na prostoru skeletnih ukopa i

Slika 56.–56a. Srednjoneolitički individualni skeletni grobni ukop u zgrčenome položaju iz Smilčića u bloku 72 (BATOVIĆ 1967: 269, sl.6, T. III. sl.2)

Slika 57. Srednjoneolitički skeletni grobni ukop muškarca iz Smilčića u bloku 56 (BATOVIĆ 1967: T.J II. sl. 2)

Slika 58. Srednjoneolitički dječji skeletni grobni ukop iz Danila u jami R (KOROŠEC 1959: IV. sl. 1)

mjestu ukopa lubanja nije uočena grobna konstrukcija. Skeletni ukopi imaju grobne priloge dok na mjestu lubanja nije uočen nikakav nalaz.

Podaci iz *Danila* govore o ukopu triju dječjih skeleta i dijela lubanje. Dva skeleta ukopana su pokraj jedne poluzemunične jame na južnome dijelu naselja ili iznad nje, a treći je skelet na dnu jedne jame na središnjem dijelu samoga naselja (KOROŠEC 1958–59: 25–26; MIKIĆ 1981: 75). Svi leže na boku u zgrčenome položaju, bez grobne konstrukcije i priloga. Starost je umrlih oko četiri godine. Nalazi iz *Danila* predstavljaju isključivo dječje ukope vezane za grobne jame (vidi sl. 58), blizu poluzemuničnih nastambi bez grobnih priloga (KOROŠEC 1958–59: 26; 1964: 20). Značajke ukopa u *Danilu* više odgovaraju razdoblju ranoga neolitika, nego srednjo- neolitičkom *Smilčiću*. *Batović* (1979) to objašnjava razlikama u običajima i obredima između ta dva lokaliteta kao i njihovom nedovoljnom istraženošću (*BATOVIĆ* 1979: 533).

Grobni ukopi iz kasnoneolitičkog razdoblja na istočnoj jadranskoj obali: hvarska kultura

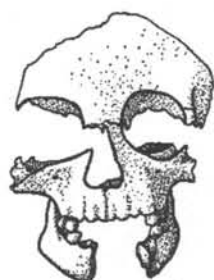
Kasnoneolitičko je razdoblje (*hvarska kultura*) u Dalmaciji predstavljeno ukopima u *Smilčiću*, *Grapčevoj špilji*, *Pokriveniku* i *Veloj špilji*.

U *Smilčiću* se sa sigurnošću može datirati u ovo razdoblje samo dio lubanje – tjeme koje je nađeno na dubini od oko 60–70 cm, na prostoru bloka 52, starosti između 22 i 30 godine (*BATOVIĆ* 1979: 582).

Grapčeva špilja na otoku Hvaru daje nam preliminarno veliku količinu razbacanih ljudskih kostiju po kulturnome sloju bez ikakvoga reda i na različitim mjestima. Ukupno je pronađeno 90 ulomaka kostiju, i to: glave, čeljusti, zubi, kralješaka, grudnica, rebara, laktova, prstiju, zdjelica, bedara, goljenica i nogu. Najbrojnije su kosti glave ili lubanja oko 20 ulomaka (*NOVAK – SAKARŽ* 1955: vidi tab. 269–270, 272, 275, 276, 278–280). Nepoznat je ukupan broj, spol i starost osoba skeletnih ostataka registriranih na ovome lokalitetu. Prepoznati su samo ulomci triju dječjih donjih čeljusti – mandibula koji predstavljaju zasebne osobe. Prvi predstavlja donju čeljust djeteta starosti 6–8 godina, drugi je ulomak mandibula djeteta do tri godine starosti, a treći predstavlja donju mandibulu djeteta neodređene starosti. (*NOVAK* 1955: 266; *BATOVIĆ* 1979: 583; *MIKIĆ* 1981: 84). Nemoguće je utvrditi načine rituala jer su razbacani osteološki artefakti ali vjerojatno je to primjer sekundarnog ukopa razbacanih ljudskih kostiju. *Novak* (1955) tvrdi da je tu riječ prvenstveno o mjestu za kultne obrede odnosno, za sahranjivanje.

Špilja *Pokrivenik* na otoku Hvaru predstavlja ostatke ukopa dviju osoba: dijelove lubanje te nešto ostataka kostiju djeteta i kostiju odrasle osobe. Svi ostaci položeni su u posebnu pećinsku udubinu što nam govori o posebnome odnosu prema njima (*BATOVIĆ* 1979: 583; *MIKIĆ* 1981: 84).

Vela špilja i kraj neolitika zastupljeni su sa dva skeletna ukopa, nađena u prednjem dijelu špilje. Skeleti su razmaknuti jedan od drugoga oko 1,50 m; leže na boku u zgrčenome i obrnutome položaju. Grobovi su bez priloga, ali u bližoj okolici nalazi se poveći broj ulomaka keramičkih posuda koje pripadaju razdoblju *hvarske kulture*. Posmrtni ostaci pripadaju ženi staroj oko 35 godina te mlađoj muškoj osobi staroj oko 17 godina. Grobne su jame plitke, a okolno kamenje govori o minimalnoj mogućnosti postojanja grobne arhitekture (*ČEČUK – RADIĆ* 2000–01: 82). Prema prethodno navedenim autorima, ti ukopi predstavljaju inačicu kultnog ukopa, riječ je o ukopu na mjestu koje je predstavljao manji životni prostor tadašnje živuće populacije (uz štovanje predaka ili predstavnika njihove zajednice). To je prostor špilje koja predstavlja objedinjenu cjelinu zagrobnoga i duhovnoga te kontinuiranoga života, pa tako ne predstavlja samo stambeni objekt nego i mjesto štovanja nama slabo poznatih kultova u kojima su pokojnici zauzimali posebnu ulogu, s mogućnošću prinošenja ljudskih žrtava (*ČEČUK – RADIĆ* 2000–01: 82).

59

60

Slika 59. Kasnoneolitički dječji skeletni ukop iz špilje Pokrivenik na otoku Hvaru. Očuvana dječja lubanja (MIKIĆ 1981: 84. sl. 5)

Slika 60. Dva skeletna grobna ukopa starije žene i mlađeg muškarca – adolescenta u zgrčenome položaju iz Vele špilje na otoku Hvaru (ČEČUK – RADIĆ 2000–01: 83, sl.8)

Ranoneolitički grobni ukopi na prostoru BiH (prijelazna zona)

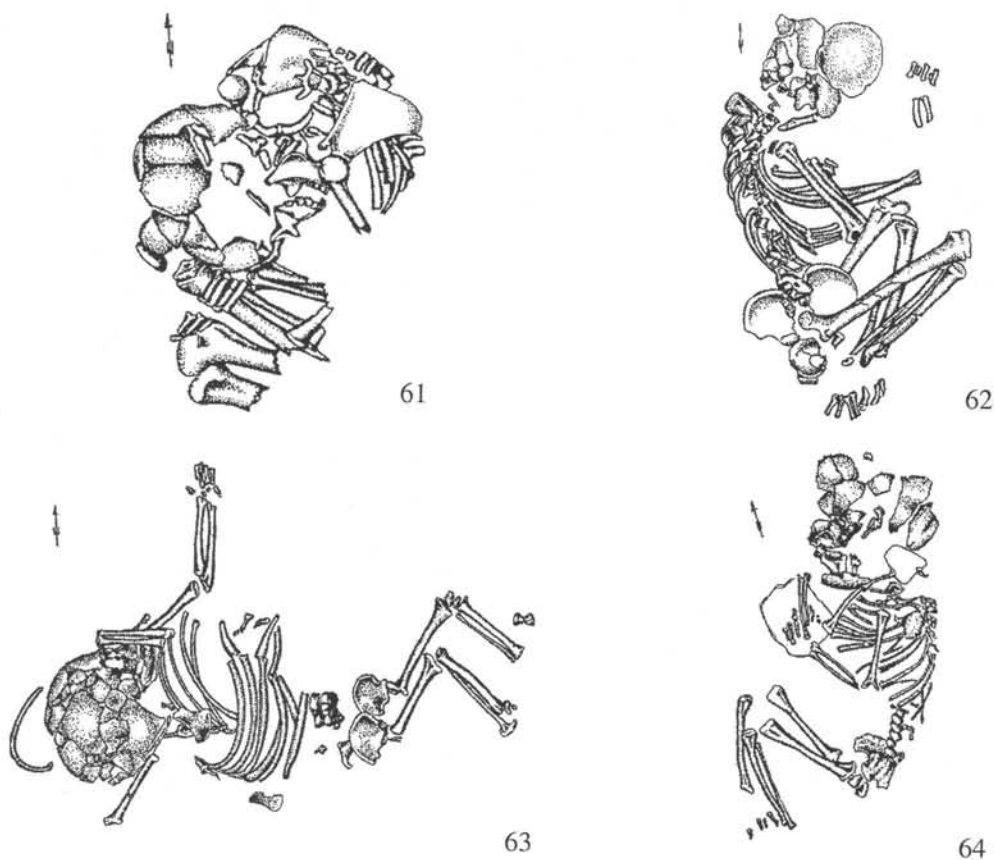
Na prostoru BiH registrirani su ranoneolitički grobni ukopi na lokacijama u Zelenoj pećini (?), Obrama I.

U *Zelenoj pećini* u neolitičkom kulturnom sloju III na dubini oko 0,60 m na rubu sonde C otkriveni su ostaci lubanje i prstiju djeteta, približne starosti oko pet godina a uz njih nema nikakvih nalaza obreda ili grobnih priloga (BENAC 1957: 65). Samo je kronološko datiranje ovog ukopa konfuzno, Batović (1979) ovaj dječji ukop uvrštava u razdoblje ranoga neolitika, prema Bencu (1962) on je datiran u period srednjeg neolitika, a prema Mikiću (1981) ovaj dječji ukop pripada u razdoblje mlađeg neolitika (BATOVIĆ 1979: 495; BENAC 1962: 6; 1971: 74; MIKIĆ 1981: 84).

U *Obrama I* u ranome neolitičkom sloju I. i II. stratuma nađeno je osam grobnih ukopa od kojih četiri predstavljaju: dječje grobove – grobove dojenčadi koja su pokopana u zgrčenome položaju (vidi sl. 61–64), dok ostala četiri predstavljaju razasute dječje kosti pomiješane sa životinjskim kostima i drugim predmetima (BENAC 1972–73: 23–35; MIKIĆ 1981: 74, 75). Što se tiče prva četiri ukopa, jedan je izravan ukop u plitku zemlju, drugi ima primitivnu grobnu arhitekturu – tijelo je umrloga okruženo poredanim kamenjem, treći i četvrti grob prekriveni su ilovačom. Orijentacija je svih grobova različita istok – zapad, sjever – jug, sjeveroistok – jugozapad (vidi sl. 61–64).

U grobovima nema grobnih priloga ni tragova posvećivanja pažnje pogrebnom ritusu. Kod grobova 5–8 ne postoji mogućnost rekonstrukcije skeletnih cjelina umrlih, već samo nađenih dijelova pojedinačnih kostiju trupa i lubanje (vidi sl. 65–67). Benac tvrdi da je ovdje riječ o kulturnom ritua-lu, odnosno selektivnom sekundarnom ukopu određenih dijelova ljudskog skeleta (BENAC 1972–73: 26). Uz ljudske kosti pronađene su i životinjske kosti, zatim pojedinačni komadi oruđa, keramike i nakita.

Prema Bencu, najveću pozornost treba usredotočiti na grobove 7 i 8 (vidi sl. 66, 67). Prvi predstavlja dječje truplo ukopano u sjedećem položaju, položeno na kamenu podlogu od kamenih oblutaka. Pretpostavlja se da je tijelo umrloga bilo obloženo većim uspravnim kamenim pločama.

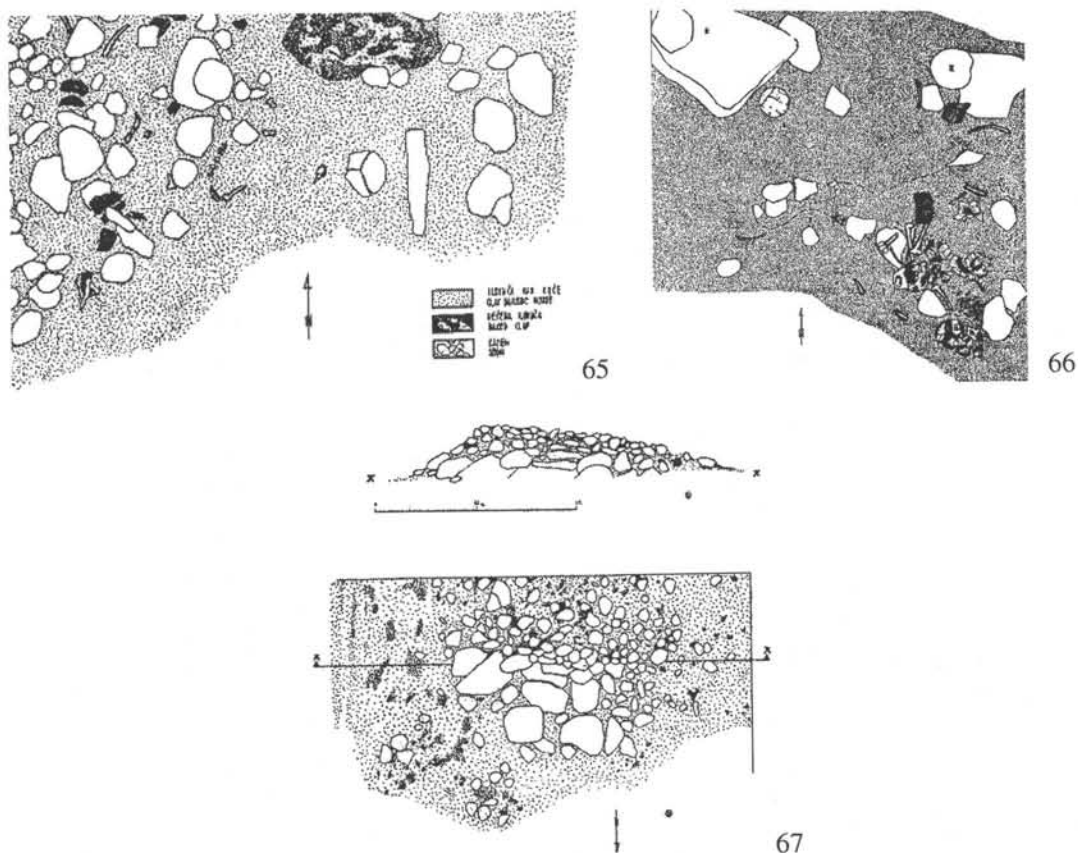

Slika 61–64. Ranoneolitički individualni skeletni grobni dječji ukopi u zgrčenom položaju iz Obra I, grobovi 1–4. (BENAC 1972–73: 24–27, sl. 10–13)

Oko ovog ukopa zabilježena je veća količina keramičkih ulomaka, sunčev disk od pečene zemlje i kameni disk (BENAC 1979:375–376).

Drugi, prema istom autoru, predstavlja najvažnije kultno mjesto na otkopanome prostoru naselja. Sastoji se od izgladene podnice od gline – zemlje na kojoj je trajnije ložena vatra. Kasnije je dio podnice prekriven kamenim pločama na kojima se nastavlja loženje. Naposljetku je cijeli prostor prekriven slojem kamenih oblutaka. Time je oblikovan pravi tumulus. U njegovomu okviru otkrivene su razbacane životinjske kosti, dio dječje lubanje, fino obrađena posuda *impresso*, jantarni nakit, gruba posuda ukopana u zemlju, 2 sjekire i jelenji rog. Zbog nađenih ljudskih kostiju ovaj objekt uvjetno je nazvan grobom.

Prema Bencu, taj je prostor zasut u vrijeme kada je na toj lokaciji izvršeno određeno ljudsko ili životinjsko žrtvovanje, a ukopane velike keramičke posude i registrirano oruđe predstavljaju dio kulturnih obreda. Grobovi 5–8 predstavljaju kronološki mlađi ukop od grobova 1–4 te pripadaju razdoblju kraja I. faze i početka II. faze *starčevačko-impresso kulture*. Grobovi ne predstavljaju neolitičku nekropolu jer nije uočen nikakav neprekidni ritualni pogrebni običaj niti kontinuitet pokapanja (na mjestu koje je odvojeno za takve vrste djelatnosti). Utvrđeno je da se ovi registrirani dječji ukopi nalaze u samome centru naselja, na mjestu gdje je dokumentirana najstarija faza naseljavanja. Ovdje možemo razlikovati dva načina ukopa:

Slika 65–66. Rani neolitički grobni ukopi (grobovi 5,6) s razbacanim ljudskim skeletnim ostacima iz Obra I. (BENAC 1972–73: 29–30, sl. 15–16)

Slika 67. Ranoneolitički grobni ukop u obliku tumula (grob 8) iz Obra I. (BENAC 1972–73: 31, sl. 17)

- ukop u zgrčenome položaju;
- ukop pojedinačnih razbacanih kostiju; objekti 7 i 8 predstavljaju mjesta predviđena za posebne kultne prostore, gdje su i registrirani bogati prilozi.

Oba tipa ukopa pripadaju prvome razdoblju, odnosno prijelazu u drugi stratum pa su vezani za najstariji oblik života naselja ranoga neolitika. Koncentracija ukopa u samome ranom neolitičkom središtu naselja govori da je to bio glavni kulturni centar stanovnika u razdoblju starčevačko-impresso faze naseljavanja.

Srednjoneolitički grobni ukopi na prostoru BiH (prijelazna zona)

Na području BiH srednjoneolitički ukop registriran je u *Obrama I* i *Ravlića pećini*.

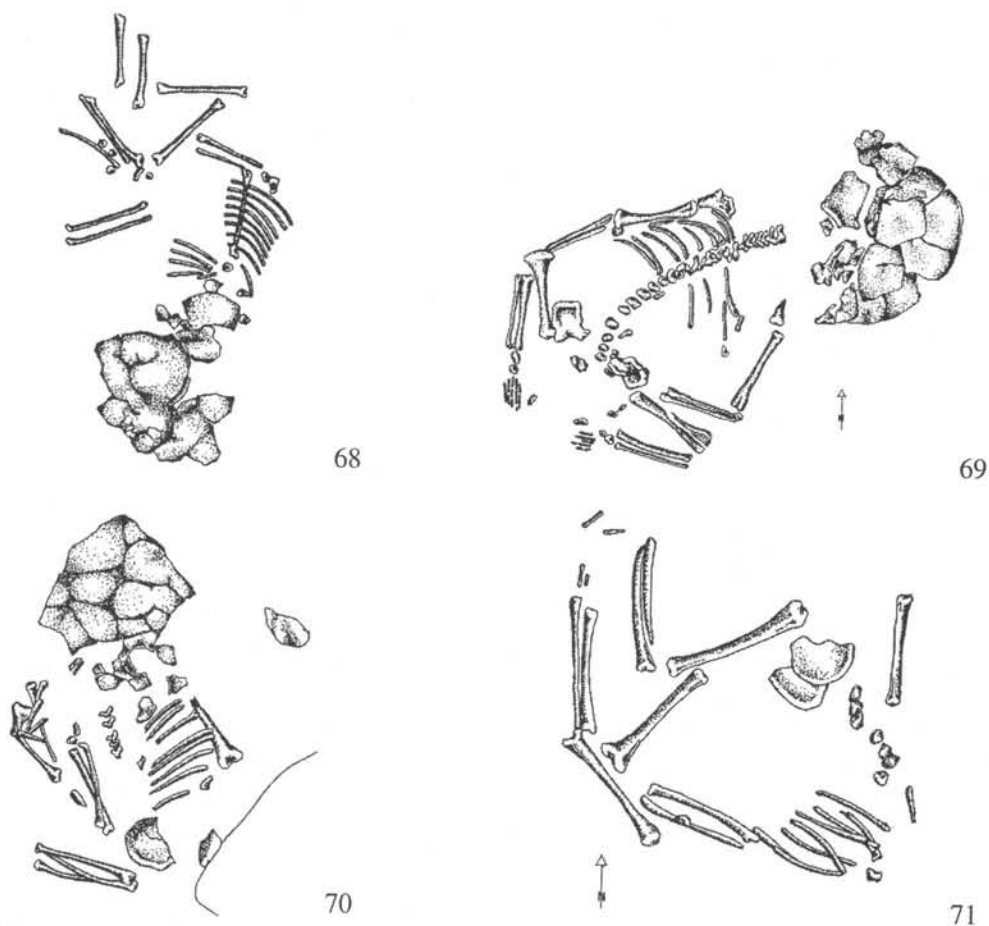
U *Obrama I* u kulturnome sloju protokakanjske faze nađeni su ostaci jedne lubanje koja pripada mlađoj osobi. Ostaci lubanje ne upućuju na nekakav određeni kult ili ukop mrtvih (BENAC 1979: 403).

U *Ravlića pećini* u kvadrantu XI kod točke 12 u početnim slojevima faze II (koja predstavlja dubinu od 3,50–2 m) registriran je skelet mlađeg djeteta ispod jedne godine starosti i jedini je nalaz na toj lokaciji. Zbog neujednačenoga položaja skeleta, tj. razbacanosti dijelova na različitim dubinama od 2,72 do 2,98 m bez ikakvoga jasnog položaja ili orijentacije, Marijanović tvrdi da je tu riječ o umrlome djetetu položeno u kulturni sloj, bez postojanja grobne konstrukcije ili grobne jame, grobnih priloga (MARIJANOVIĆ 1980–81: 12–13). Marijanović smatra da ovaj ukop pripada ranoj fazi *hvarske kulture* s veoma izraženim elementima ukopa kakve slijedimo na prostoru Danila, pa se ovaj ukop može datirati u razdoblje prijelaza iz srednjega neolitika (kraj *Danilo kulture*) u početno razdoblje kasnoga neolitika (*hvarska kultura*).

Kasnoneolitički grobni ukopi na prostoru BiH (prijelazna zona)

U BiH registrirani su kasnoneolitički grobni ukopi u *Obrama II* i *Lisičićima*.

U *Obrama II* otkriveno je oko jedanaest dječjih ukopa, od kojih osam pripada prvome stambenom sloju a preostala tri pripadaju drugome sloju, odnosno prema Bencu svi pripadaju 1. fazi butirske kulture. Koncentrirani su na slobodnom prostoru samoga naselja (između stambenih objekta-

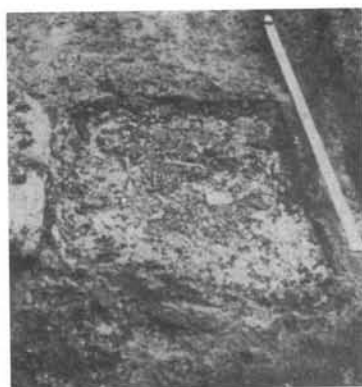

Slika 68–71. Individualni skeletni dječji grobni ukopi u zgrčenome položaju (grobni: 3, 6, 7, 8) iz *Obrama II* (BENAC 1971: 69–72, sl. 10–13)

ta) i služili su, vjerojatno, za ritualne potrebe (BENAC 1971: 68; 1979: 423, 424). Iz prvoga stambenog horizonta sedam je skeleta predstavljalo osteološke nalaze osoba mlade dječje dobi. Kod samo jedne manje individue u grobu 9 registriran je mliječni mali zub. Benac smatra da posrijedi ukop novorođenčadi (BENAC 1971: 70, 72; MIKIĆ 1981: 83). Prema položaju i orijentaciji skeletnih ostataka zamjetljivo je nepridržavanje pravila ili standarda. Pet dječjih skeleta bilo je usmjereno u pravcima sjever – jug a tri u smjeru istok – zapad (BENAC 1971: 72).

Većina dječjih kostura položena je na lijevi bok u zgrčenome položaju (vidi sl. 68, 72, 73, 73a). Iznimak je ukop jednog djeteta na desnom boku u grobu br. 8 (vidi sl. 71) i grobovima 6 i 7 (vidi sl. 69, 70) u kojima su dječji skeletni ostaci u ležećem položaju s raširenim nogama. Položaj glava umrle djece u svim je smjerovima no nikad nije usmjeren prema istoku. Dva dječja groba direktno su ukopana u plitke grobne jame br. 1 i 2 (vidi sl. 72). Ostali leže na poravnanom tlu, odnosno položeni su neposredno u kulturni sloj. Skelet iz groba br. 2 prekriven je ilovačom na kojoj su ulomci keramike i pepela, a u grobu 6 između dječjih kostiju nađena je i crveno pečena glina – zemlja. U grobu br. 3 iskopani su ulomci keramike koja je služila za prekrivanje poravnane površine.

U grobovima br. 9 i 10 glave i gornji dijelovi tijela umrlih pokriveni su većim dijelovima grubih keramičkih posuda. Posebno se ističu dva ukopa; grobovi br. 1 i 9 prekriveni su kamenom

72

73

73a

Slika 72. Kasnoneolitički individualni skeletni dječji grobni ukop u zgrčenome položaju (grob 1), iz Obra II, (BENAC 1971: T. IX. sl. 2)

Slika 73–73a. Kasnoneolitički individualni dječji skeletni grobni ukop u zgrčenome položaju (grob 9) sa keramičkom posudom kao pokrovom (prije dizanja i poslije dizanja iste) (BENAC 1971: T. IX. sl. 5,6)

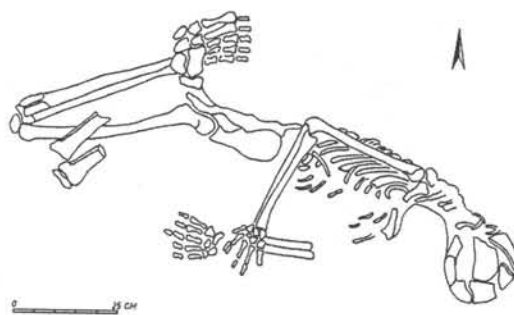
pločom (vidi sl. 72, 73, 73a). Grob br. 1 predstavlja kvadratni grobni ukop s dječjim skeletom u zgrčenome položaju prekriven kamenom pločom. Ovi ukopi ne sadrže grobne priloge. U grobovima br. 2 i 6 registrirani su ostaci pepela i ulomci crveno pečene zemlje. Prema Bencu, oni su pokazatelj određenoga grobnog rituala (BENAC 1971: 68–76; 1979: 424).

U *Lisičićima* (blizu Konjica) je uz vatrište u zemunici (A–15) u naslagama pepela i kulturnog sloja otkrivena donja čeljust odrasle osobe. Tu nije opažen poseban način sahranjivanja niti su pronađeni nalazi grobnih priloga (BENAC 1958: 90; 1962: 7; BATOVIĆ 1979: 583, 584, 614; MIKIĆ 1981: 85)

Ranoneolitički grobni ukopi na prostoru Albanije

Na prostoru Albanije otkriveni su ostaci ranih neolitičkih skeletnih ukopa: u Podgori I.

Na lokalitetu *Podgori I* u neolitičkim slojevima registrirana su tri grobna ukopa. Skeletni ostaci položeni su izravno u zemlju bez grobnih priloga. Umrli su u zgrčenome položaju. U kvadrantu IV na dubini 1,80 m registriran je grob 1 (vidi sl. 74). Riječ je o pravilnoj grobnoj jami koja nema posebnih osobitosti, s neposredno u zemlju položenim cijelim skeletom. Skeletni ostaci dobro su očuvani, osim lubanje koja je oštećena. Položaj glave umrloga usmjeren je na jugoistok dok je pogled bio usmjeren prema sjeveru. Starosna je dob umrloga oko 25 godina. Njegova jednoznačnost govori o ranoneolitičkom ukopu u prvotnoj fazi nastanka naselja. Druga dva groba u sektoru B predstavljaju umrle položene direktno u zemlju u zgrčenome položaju (PRENDI 1990: 414, 417; KORKUTI 1995: 34–36). Ovaj tip ukopa, prema Prendiju traje do brončanoga razdoblja preko srednjoneolitičke kulture Cakran.

Slika 74. Ranoneolitički individualni skeletni ukop muškarca u Podgori I (KORKUTI 1995: 35, Abb. 5)

Slika 75. Srednjoneolitički individualni grobni ukop muškarca u Cakranu I (KORKUTI 1995: 137, Abb. 20)

Prema Korkutiju (1995) pronađeni grobovi u neolitičkome naselju Podgori I predstavljaju ritualni – kultni ukop. Pretpostavlja su posrijedi moguće žrtvame, posvećene plodnosti – odnosno dugom kontinuiranom životu samoga naselja. Običaj da se djeca ili starije osobe polažu kao žrtve u naseljene prostore, kao kućne ili naseobinske žrtve, poznat je i u drugim kulturama na Balkanu.

Srednjoneolitički grobni ukopi na prostoru Albanije

U Albaniji srednjoneolitički grobni ukop poznat je na području naselja *Cakran I* u kojemu su otkrivena dva skeletna ukopa u zgrčenome položaju. Prvi ukop registriran je u rano srednjoneolitičkome kulturnom sloju samoga naselja u kvadrantu 5 sektora A, na dubini od 1,60 m (vidi sl. 75). Tijelo umrloga leži na lijevoj strani s goljenicama savijenim prema nazad. Jedna je ruka ispružena dok je druga položena uza zdjelicu. Orijehtacija skeleta, kao i sam grobni ukop, u smjeru je jug – zapad dok je glava mrtvog usmjerena na južnu stranu. Ostaci skeleta dosta su oštećeni. Vjerojatno je riječ o mlađoj osobi muškog spola neodređene starosti. U grobu nema priloga ni grobne konstrukcije. Ukop br. 2 otkriven je na najsjevernijem dijelu prostora kvadranta IV, na 1,60 m dubine. Velika oštećenost skeletnih ostataka umrloga zadavala je poteškoće kod rekonstrukcije njegova položaja. Prema Korkutiju ovdje je, kao i kod prvog ukopa, riječ o sličnom zgrčenome položaju umrloga (KORKUTI 1995: 137, 138). Oba skeletna ukopa predstavljaju jednostavne grobne jame bez ikakve konstrukcije, bez grobnih priloga pa tako pripadaju najstarijem kulturnom sloju nalazišta, odnosno kronološki datiraju se u sam početak ovoga srednjoneolitičkog naselja. Podrijetlo ovakvog tipa ukopa, prema Korkutiju (1995) i Prendiju (1990) poznat je bio još iz razdoblja ranoga neolitika u naselju Podgori I a primjenjivan je do kraja brončanoga doba na području lokaliteta Maliq, u razdoblju faze Iia, u kojoj je lociran jedan skeletni zgrčeni grobni ukop (KORKUTI 1995: 216).

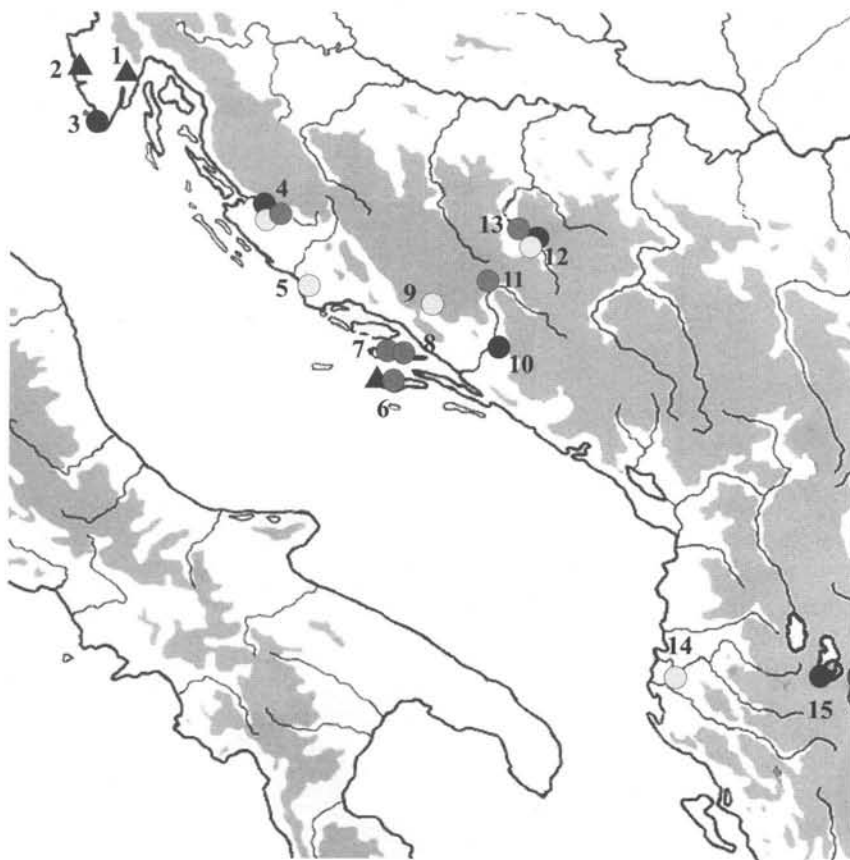
TIPOLOŠKO – STATISTIČKA OBRADA NEOLITIČKIH GROBNIH UKOPA NA ISTOČNOJADRANSKOM PODRUČJU I NJEGOVOME ŠIREM ZALEĐU

Na istočnojadranskom području i njegovu dubljem zaleđu neolitički ukop pratimo kroz sve tri kronološke faze razvoja neolitičkih kultura (vidi sl. 76). Tu grobni ukop predstavlja individualni tip s tijelom umrloga položenoga na bok u zgrčenome položaju. Na pojedinim lokalitetima, kao što su: Smilčić, Danilo i Obre I/ II, Podgorie I, grobni ukop pojavljuje se na površinama unutar ili blizu naselja s više individualnih grobova, od 3 do 4 pa i do 8 ukopa. Iscrpne podatke o tom načinu ukopa i fizičkom antropološkom stanju skeleta na našem jadranskom prostoru dali su Batović (1967; 1979), Benac (1962; 1971; 1979), Mikić (1981), Marijanović (1994) i Korkuti (1995).

U ovo poglavlje tipološko-statističke analize neću uvrstiti skeletni grobni ukop Borik – Medulin koji pripada novovjekovnom razdoblju, i to prvenstveno zbog registriranoga grobnog nalaza kremenja koje je služilo za izradu upaljača za vatreno oružje i za način ukopa umrloga.

Prema prikupljenim podacima neolitičkih ukopa tih područja prepoznatljiva su dva osnovna tipa:

- individualni bočni ukop u zgrčenom položaju (primarni) koji je primjenjivan na svim do sada poznatim neolitičkim lokalitetima u kojima su registrirani ukopi od ranoga do kraja kasnoga neolitika (u pećinama i na području naselja na otvorenom) (vidi sl. 77–81);
- sekundarni ukop jedne ili više osoba uočen samo na pojedinim lokalitetima u Dalmaciji i BiH, prepoznati kao razbacani skeletni ljudski ostaci u pećinama ili ukopani dijelovi ljudskoga skeleta lubanje ili dijela čeljusti unutar naselja na otvorenom (vidi sl. 77–81).

Legenda: Karta mezolitičkih i neolitičkih lokaliteta na kojima su utvrđene različite forme grobnog ukopavanja.

- ▲ Pećinska mezolitička nalazišta s registriranim primarnim, sekundarnim individualnim grobnim ukopavanjem, sekundarnim ukopavanjem razbacanih kostiju ili odvojenih dijelova lubanje.
- Ranoneolitička nalazišta s individualnim skeletnim grobnim ukopavanjem ili sekundarnim ukopavanjem razbacanih kostiju ili odvojenih dijelova lubanje.
- Srednjoneolitička nalazišta s individualnim skeletnim grobnim ukopavanjem, sekundarnim ukopavanjem razbacanih kostiju i sekundarnim ukopavanjem odvojenih skeletnih dijelova lubanje.
- Kasnoneolitička nalazišta s individualnim skeletnim grobnim ukopom, sekundarnim ukopom razbacanih dijelova kostiju, sekundarnim ukopom odvojenih skeletnih dijelova lubanje ili čeljusti.

Slika 76. Karta mezolitičkih, ranoneolitičkih, srednjoneolitičkih i kasnoneolitičkih nalazišta gdje je utvrđeno grobno ukopavanje (Prema: BATTAGLIA 1959; KOROŠEC 1958, 1964; NOVAK 1955; MALEZ 1986, 1987; PETRIĆ 1976–77; BATOVIĆ 1967, 1979; BENAC 1962, 1971, 1972/73, 1979; MIKIĆ 1981; BUDJA 1993; MARIJANOVIĆ 1980–81, 1994; PRENDI 1990; KORKUTI 1995; ČEČUK – RADIĆ 2001)

Lokaliteti: 1) Oporovina (?); 2) Dančeva pećina (?); 3) Borik – Medulin (?); 4) Smilčić; 5) Danilo; 6) Vela špilja; 7) Grapčeva špilja; 8) Pokrivenik; 9) Ravlića pećina; 10) Zelena pećina (?); 11) Lisičići; 12) Obre I; 13) Obre II; 14) Cakran I; 15) Podgori I

Lokalizirani	Datacija	Br. ukopa	Grobna arhitektura	Forma grob. ukopa	Položaj i orijentacija tijela umrlog	Stariost	Spol	Grobni priloci
Vela špilja *	Mezol. period	3 Su	Primit. Arh: K	Prim. tip	Zp; Ro	D; 1 - 3 g.	Np	1 Gv:skelet, ostaci 1 ptice
Oporovina *		1 Su	Su, Zu	Prim. tip	Hop (?); Np	Np	OM	Privjesci iz jelenjih rogova
Smilčić		5 (2 Su; 3 Sek - L)	Nema, direktni ukop u kult. sloj; 4 Zu; 1Sek - L, Č< Kp	2 Prim. tipa 3 Sek - L, Č	2 Su, Zp (1 Ls, 1 Ds); Orijent. 1 (W - E) glava (NE), 1 (S - N); 3 Sek - L; Np	D; 6 - 7 g. M; 15 g.	Np Adol. M.	Nema
Zelen peč **	Rano neolit. period	1 Su	Nema, Zu	1 Sek - L, Prst.	Np	D; 5g.	Np	Nema
Obre I		8Su= 4Su; 4 Sek Su - RK	5 Zu; 2 Primit. Arh K - Kp; 1 Tu	4Prim. Tip: 4Sek Su - RK(?)	4Zp (2 Ls, 1 Ds, 1 Np) 1 Sp; 4 Sek Su - Rk (Np); Orijent: Ro(NE - SW, N - S, E - W; Orijent. L (W, N, NE, NW)	D; Np	Np	Nema
Podgori I		3 Su	Nema, Zu	3 Prim. tip	3 Su; Zp (1 Ds, 2 Np) Orijent: 1 (S - E); 2 Np; Orijent. L 1 (S); 2 Np	M; 25 g; 2 Np	OM	Nema
Smilčić		10 (2 Su; 8 Sek - L)	Nema, direktni ukop u kult. sloj (2 Su Ks/ Zu; 8 Sek - L (Ks/ Zu)	2 Prim. tip (Su Ks/ Zu); 8 Sek - L (Ks/ Zu)	2 su, Zp(2 Ds); Orijent: 1(S - N), 1(NE - SW); 8 Sek - L, Np	M; 18 - 25 g. M; 22 - 30 g. 8 Se - L; M; 22 - 30 g.	Adol. M, OM	grob u Kv. Bl. 56. (1 nož, trap, strug, opsid. nož, 2 krem. strjel., 1 narukv. iz Spontylusa)
Damilo	Sred. neolit. period	3Su; 1Sek - L	Nema, direktni ukop u kult. sloj (3 Su Ks/ Zu); 1 Sek - L (Ks/ Zu)	3 Prim. Tip (Su Ks/ Zu); 1 Sek - L (Ks/ Zu)	3 Su; 2 Zp, 1 Np (1 Ds, 2 Np); Orijent: (2 S - N, 1 NW - SE); 1 Sek - L; Np	3 D; 4 g. 1Sek - L; Np	D; M (?)	Nema
Obre I		1 Sek - L	Nema, direktni ukop u kult. sloj 1 Sek - L (Ks/ Zu)	1 Sek - L	1 Sek - L; Np	D (?) Np	D; M (?)	Nema
Ravična peč.		1 Su - Rk	Nema, direktni ukop u kult. sloj, 1 Su - Rk	Prim. tip (?)	1 Su - Rk, Np	D; do 1 g.	D; M (?)	Nema
Cakran I		2 Su; Zu	Nema, Zu	2 Prim. tip.	2 Su; Zu; Zp (2 Ls); Orijent: (S - W), glava prema (S)	M; Np	Adol M; OM (?)	Nema
Vela špilja		2 Su; Zu	2 Su; Zu; Primit. Arh: K	2 Prim. tip	2 Su; Zu; Zp; Orijent: Ro	M; 17 g; OŽ; 35 g.	Adol M; OŽ	Nema
Obre II	Kaani neolit. period	11 Su	2 Su; Zu; 7 Direktni ukop u kulturni sloj (7 Ks / Zu); 2 primit. Arh. K - Kp	11 Prim. tip	9 Su; Zp (1 Ds, 8 Ls), 2 Su Hop + Rsn; Orijent: 5 (E - W), 4 (S - N), 2 Np	D; do 1 g.	D; M (?)	Grobovi 9 i 10, keramičke posude kao pokrovi
Smilčić		1 Sek - L	Nema	1 Sek - L	Np	M; 22 - 30 g.	OM (?)	Nema
Grapč. špilja		1Sek Su - RK	Nema	Sek Su - RK više osoba	Np	3 D; 3 - 8 g.	3 D	Nema
Pokrivenik		1Sek Su - RK	Nema, korištenje prirodnih udubina	Sek Su - RK; Sek - L	Np	D; Np; OM ?	D; OM (?)	Nema
Lisčići		1 Sek - Č	Nema	1 Sek - Č	Np	Adol. M; Np	Adol. M (?)	Nema

Slika 77. Tabla osnovne podjele grobnih ukopa tijekom neolitičkih razdoblja

Legenda: * Grobni skeletni ukopi datirani u predneolitičko razdoblje (prema: ČEČUK – RADIĆ 2000/ 2001; BUDJA 1993, 2001; MALEZ 1986; PETRIĆ 1976/ 1977; MIKIĆ 1981) ** Problematična kronološka datacija grobnog ukopa iz Zelene pećine (prema: BATOVIĆ 1979; BENAC 1962; MIKIĆ 1981)

Do danas poznato je više lokacija s registriranim pogrebnim ritualom na nalazištima u obalnom pojasu i na području zaleđa (prijelazna zona). Neolitički pogrebni običaji našega prostora nisu još dovoljno razjašnjeni, iako postoji dovoljan broj nalazišta i ukopa. U fazi ranoga neolitika na području Dalmacije, dijela BiH, Albanije (vidi sl. 76) registrirano je 18 ukopa kojima pripadaju: individualni skeletni bočni ukopi u zgrčenome položaju, nalazi ukopanih odvojenih lubanja koje predstavljaju selektivni ukop, i to na lokalitetima: Smilčić (dva skeletna ukopa i tri odvojene lubanje), Zelena pećina (?) (ukop djeteta), Obre I (četiri dječja skeletna ukopa i četiri dječja s elementima selektivnog ukopa, odnosno razbacanih kostiju) i Podgori I (tri skeletna ukopa) (vidi sl. 77).

U srednjem je neolitiku 17 ukopa na lokalitetima Dalmacije, dijela BiH, Albanije: Smilčić (dva skeletna ukopa i osam ukopa odvojenih lubanja), Danilo (tri dječja skeletna ukopa i jedan dio lubanje), Obre I (ukop odvojene lubanje), Ravličeva pećina (skeletni dječji ukop) i Cakran I (dva skeletna ukopa) (vidi sl.77).

Su = skeletni ukop; *Zu* = običan zemljani ukop; *Ks/ Zu* = zemljani ukop u kulturnom sloju; *Sek - L* = sekundarni ukop odvojenih lubanja; *Sek - Č* = sekundarni ukop odvojenih čeljusti; *Su - Rk* = skeletni ukop razbacanih kostiju; *Primit. Arh: K* = primitivna grobna arhitektonika od kamena; *Primit. Arh: K - Kp* = primitivna grobna arhitektonika od kamena i kamenih ploča; *Prim. tip* = primarni tip; *Sek - L, Č* = sekundarni tip ukopa odvojenih lubanja i čeljusti; *Sek - L, Č < K* = sekundarni ukop odvojenih čeljusti pod kamenom pločom – škriljom; *Zp* = zgrčeni položaj; *Su; Zp* = skeletni ukop u zgrčenome položaju; *Hop* = horizontalni položaj; *Ds* = desna strana; *Ls* = lijeva strana; *Su Hop + Rsn* = skeletni ukop u horizontalnom položaju s raširenim nogama; *Np* = nepoznato; *Orijent.* = orijentacija skeleta; *S*=jug; *E*= istok; *W* = zapad; *N*= sjever; *NE*= sjeveroistok; *NW* = sjeverozapad; *SE* = jugoistok; *Ro* = različita orijentacija; *D* = djeca; *M* = muškog spola; *Ž* = ženskog spola; *OM* = odrasli muškarci; *OŽ* = odrasle žene; *Adol. M* = adolescenti muškog spola; *GV* = granitni valutak; *skelet. ostaci ptice*; *Trap. strug* = trapezoidno strugalo; *Opsid. nož* = opsidijanski nož; *Krem. strj.* = kremene strelice.

Nalazišta.	Karakteristika ili forma grobnog ukopavanja			Broj ukopa	% Individual. ukopa	% Sekund. ukopa - Rk	% Sek ukop više osoba
	Individualni ukop	Ind. sekund. ukopi - Rk	Sekund. ukopi više osoba				
Smilčić	2	3	0	5	22,22	37,5	0
Zelen peć	0	1	0	1	0	12,5	0
Obre I	4	4	0	8	44,44	50	0
Podgori I	3	0	0	3	33,33	0	0
Ukupno:	9	8	0	17	29,03	40	0
Smilčić	2	8	0	10	25	80	0
Danilo	3	1	0	4	37,5	10	0
Obre I	0	1	0	1	0	10	0
Ravličeva peć.	1	0	0	1	12,5	0	0
Cakran I	2	0	0	2	25	0	0
Ukupno:	8	10	0	18	25,8	50	0
Vela špilja	2	0	0	2	14,28	0	0
Obre II							
	11	0	0	11	78,57	0	0
Smilčić	0	1	0	1	0	50	0
Grapč. špilja	0	0	1	1	0	0	50
Pokrivenik	1	0	1(?)	2	7,14	0	50
Lisičići	0	1	0	1	0	50	0
Ukupno:	14	2	2	18	45,16	10	100
Sveukupno:	31	20	2	53	58,49	37,73	3,77

Slika 78. Tabela podjele neolitičkoga grobnog ukopa prema karakteristikama ili obliku ukopavanja tijekom neolitičkih razdoblja

Legenda: Individ. ukop = individualni grobni ukop; Individ. sekund. ukopi - Rk = individualni sekundarni ukopi razbacanih kostiju; Sekund. ukopi više osoba = sekundarni ukopi više osoba

Slika 79. Grafikon podjele neolitičkoga grobnog ukopavanja prema karakteristici i formi tijekom neolitičkih razdoblja

Nalazišta.	Karakteristika ili forma grobnog ukopavanja			Broj ukopa	% Primarnih ukopa	% Sekundarnih ukopa
	Primarni tip	Sekundarni tip	Nepoznato			
Smilčić	2	3	0	5	22,22	37,5
Zelen peč	0	1	0	1	0	12,5
Obre I	4	4	0	8	44,44	50
Podgori I	3	0	0	3	33,33	0
Ukupno:	9	8	0	17	29,03	36,36
Smilčić	2	8	0	10	25	80
Danilo	3	1	0	4	37,5	10
Obre I	0	1	0	1	0	10
Ravlića peč.	1	0	0	1	12,5	0
Cakran I	2	0	0	2	25	0
Ukupno:	8	10	0	18	25,8	45,45
Vela špilja	2	0	0	2	14,28	0
Obre II	11	0	0	11	78,57	0
Smilčić	0	1	0	1	0	25
Grapč. špilja	0	1	0	1	0	25
Pokrivenik	1	1	0	2	7,14	25
Lisičići	0	1	0	1	0	25
Ukupno:	14	4	0	18	45,16	18,18
Sveukupno:	31	22	0	53	58,49	41,5

Slika 80. Tabela podjele neolitičkih grobnih ukopa prema tipovima ukopavanja tijekom neolitičkih razdoblja

Razdoblje kasnoga neolitika na lokalitetima Dalmacije i BiH obuhvaća jedanaest potvrđenih grobnih ukopa u Veloj špilji (skeletni ukop dviju osoba: žene 35 god. i mladića 17 god. starosti), Ob-rima II (jedanaest dječjih ukopa) te sedam nepotvrđenih ukopa koji, vjerojatno, uz primjere cijelih lubanja i čeljusti predstavljaju sekundarne ukope. Naime, riječ je o razbacanim kostima više osoba u Smilčiću (jedan manji ulomak lubanje), Grapčevoj špilji (razbacano 20 kostiju lubanje od kojih su sa sigurnošću indentificirane tri dječje individue starosti do šest godina), Pokriveniku (dvije osobe: prva predstavlja ukop lubanje, druga razbacane koštane ostatke odrasle muške osobe) i u Lisičićima (selektivni ukop čeljusti odrasle osobe), (vidi sl. 77).

Slika 81. Grafikon podjele neolitičkih grobnih ukopa prema karakteristici ili formi grobnog ukopavanja

Neolitička grobna arhitektura

Glavni elementi tipološke i statističke analize neolitičkoga grobnog ukopavanja svakako su tip i vrsta arhitektonike. Promatrajući tehnološki način izvedbe grobnih ukopa, vidimo opću standardizaciju, odnosno ne zamjećujemo veće improvizacije. Kroz cijelo je neolitičko razdoblje uočljiva pojava različitih oblika ili formi grobne arhitektonike koju statistički možemo podijeliti u tri grupe, i to:

- prvu grupu – I slijedimo u kudikamo najvećem postotku, oko 84,9%, predstavlja obični zemljani tip grobnog ukopavanja (umrli se ukopava plitko u zemlju ili polaže izravno u kulturni sloj), (vidi sl. 77, 82, 83, 84);
- drugu grupu – II predstavljena je sa 13,2%, a zastupljena je s nekoliko grobnih primjera koji imaju uočljivu primitivnu grobnu arhitektoniku, izvedenu od povećih kamenih blokova, postavljenih horizontalno (dno groba), i vertikalnih kamenih ploča – škrlja koje imaju funkciju obložnica groba; u ovu skupinu ubrajamo dva groba iz Obra II s pokrovom od kamenih ploča – škrlja (vidi sl. 77, 82, 83, 84);
- treću grupu – III sa 1,88% predstavlja jedan kulturni grobni ukop oblika tumulusa iz Obra I (vidi sl. 77, 82, 83, 84).

Slika 82. Grafikon podjele neolitičkoga grobnog ukopa prema grupama i tipovima grobne arhitekture

Tipovi grobne arhitekture prema grupama	Ukupan broj	%
grupa I	45	84,9
grupa II	7	13,2
grupa III	1	1,88
Sveukupno:	53	100

Tipovi grobne arhitekture prema grupama

Slika 83 Tabela i grafikon podjele neolitičkih grobnih ukopa prema grupama i osnovnim tipovima grobne arhitekture

Nalazišta	Datacija	Tip grobne arhitekture	Broj grobnih ukopa	Broj grobnih ukopa	%	Broj osoba	%
Smilčić Zelen peč * Obre I Podgori I	Rano neolit. razdoblje	Nema; 4Su; Ks/ Zu; 1Sek- L < Kp	2 Su; 3 Sek - L	5	29,41	4	25
		Nema; Zu (?)	1 Sek - L + prst	1	5,88	1	6,25
		5 Zu; 2 Primit. Arh K - Kp; 1 Tu	8 Su = 4 Su; 4 Sek Su - Rk	8	47,05	8	50
		Nema; 3 Su; Zu	3 Su	3	17,64	3	18,75
Sveukupno:		4 Su; Ks/ Zu; 9 Su; Zu; 1 Sek - L < Kp; 2 Primit. Arh: K - Kp; 1 Tu	17 Su (4 Su; Ks/ Zu; 9 Su Zu; 1 Sek - L < Kp; 2 Primit Arh: K - Kp; 1 Tu	17	32,07	16	29,09
Smilčić Danilo Obre I Ravliča peč. Čakran I	Sred. neolit. razdoblje	Nema; Su; Ks/ Zu (2 Su; Ks/ Zu, 8 Sek - L (Ks/ Zu)	10 Su; Ks/ Zu; 8 Sek - L; Ks/ Zu	10	55,55	10	55,55
		Nema; 3Su; Ks/ Zu; 1Sek- L; Ks/ Zu	4Su (3Su Ks/ Zu); 1Sek - L; Ks/ Zu	4	22,22	4	22,22
		1 Sek - L; Ks/ Zu	1 Sek - L Ks/ Zu	1	5,55	1	5,55
		Nema; 1 Su - Rk	1 Sek - Rk	1	5,55	1	5,55
		Nema; 2 Su; Zu	2 Su; Zu	2	11,11	2	11,11
		Sveukupno:	5 Su; Ks/ Zu; 2 Su; Zu; 1 Su - Rk; 9 Sek - L; Ks/ Zu	5 Su; Ks/ Zu; 2 Su; Zu; 1 Su - Rk; 9 Sek - L; Ks/ Zu	18	33,96	18
Vela špilja Obre II Smilčić Grapč špilja Pokrivenik Lisičići	Kasno neolit. razdoblje	2 Su; Zu; Primit. Arh: K	2 Su; Zu	2	11,11	2	9,52
		2 Su; Zu; 7Su; Ks/ Zu; 2 Primit Arh: K - Kp	11Su (2Su; Zu; 7Su; Ks/ Zu; 2 Primit. Arh: K - Kp	11	61,11	11	52,38
		Nema; 1 Sek - L	1 Sek - L	1	5,55	1	4,76
		Nema; 1 Sek - Rk	1 Sek - Rk (više osoba)	1	5,55	3	14,28
		Nema; prirodne udubine; 1 Su - Rk, 1 Sek - L	2 Su (1 Su - Rk; 1 Sek - L	2	11,11	2	9,52
		Nema; 1 Sek - L	1 Sek - L	1	5,55	1	4,76
		Sveukupno	2Su; Zu; 2Su; Primit. Arh: K; 7Su; Ks/ Zu; 2Su - Rk; 2 Primit. Arh: K - Kp; 3 Sek L	18 Su (2Su; Zu; 7 Su; Ks/ Zu; 2 Su; Primit. Arh: K; 2 Su - Rk; 2 Primit. Arh: K - Kp 3 Sek - L	18	33,96	21
		53	100	55	100		

Slika 84. Tabela podjele grobnih ukopa prema tipovima arhitekture tijekom neolitičkih razdoblja

Legenda: Su = skeletni ukop; Zu = običan zemljani ukop; Ks/ Zu = zemljani ukop u kulturnome sloju; Sek - L = sekundarni ukop odvojenih lubanja; Sek - Č = sekundarni ukop odvojenih čeljusti; Sek - L + prst. = sekundarni ukop lubanje i prstiju; Sek - L < K = sekundarni ukop odvojene lubanje pod kamenom pločom – škriljom; Sek Su - Rk = sekundarni skeletni ukop razbacanih kostiju; Su - Rk = skeletni ukop razbacanih kostiju; Primit. Arh: K = primitivna grobna arhitektonika od kamenja; Primit. Arh: K - Kp = primitivna grobna arhitektonika od kamenja i kamenih ploča; Prim. tip = primarni tip; Sek - L, Č = sekundarni tip ukopa odvojenih lubanja i čeljusti.

Pogrebni običaji

Za registrirane grobne ukope našeg istočnojadranskog područja i njegova zaleđa glavni je karakteristični oblik individualni skeletni ukop ili inhumacija. Ova prevladavajuća forma grobnog ukopa predstavlja statističko-tipološki prvu skupinu A (vidi sl. 87). Kod ove skupine, osim uočena standardnog tipa skeletnoga grobnog ukopavanja, zamjećujemo, uglavnom, manje nepravilnosti i odstupanja, najčešće određene prema položaju ostataka pokojnika i njihovoj orijentaciji. Postoje grobovi s registriranim skeletnim ostacima pokojnika položeni na desni ili lijevi bok u zgrčenome položaju (vidi sl. 77, 84, 85, 86). Uz njih pojavljuju se ukopi umrlih u ispruženom, odnosno horizontalnom položaju s raširenim nogama. U Obrama II u pojedinim grobovima 3, 9 i 10 nad dječjim skeletima nalaze se keramičke posude koje su služile kao pokrov nad pojedinim dječjim skeletnim dijelovima ili su pokrivala poravnane površine (vidi sl. 77). To su skeletni ukopi, no zbog nalaza keramičkih posuda, koje su služile kao pokrov, uvrstio sam ih u istu grupu A (vidi sl. 87).

Drugu skupinu B predstavljaju sekundarni grupni grobni ukopi (vidi sl. 87). Kod njih je zamjetljivo ukopavanje razbacanih kostiju jedne ili više osoba, bez ikakvog položaja ili orijentacije umrlih. Ovoj skupini kao podskupinu I B možemo pridružiti zabilježene pojave kulturnog ukopavanja odvojenih dijelova ljudskih kostiju, npr. lubanja, čeljusti, prstiju itd. (vidi tab. sl. 77, 84, 85, 86).

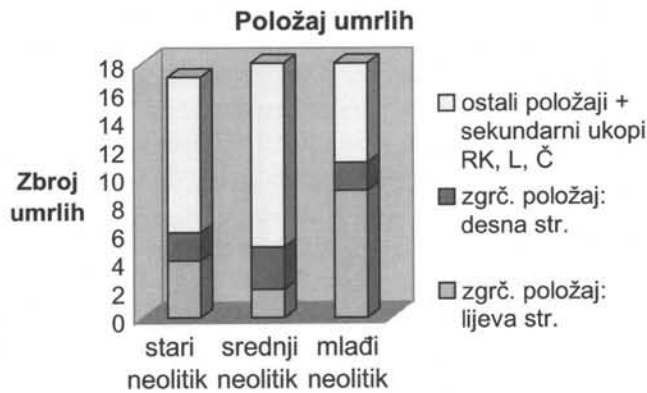
Svi tipovi ukopa registrirani u Dalmaciji i Hercegovini prezentirani su nam pomoću osteoloških nalaza tridesetak skeletnih ostataka individua. U najvećem broju zastupljena su djeca, zatim muške osobe adolescentske dobi te odrasli muškarci (BATOVIĆ 1970: 71; MARIJANOVIĆ 1994: 2, 3). Zanimljivo je značaja pojava ženskoga grobnog ukopa iz Vele špilje (vidi sl. 77, 88) (ČEČUK – RADIĆ 2000–2001: 82, 83, sl.8). Na području dijela središnje Bosne kod Kaknja – Arnautovići i Butmir (neolitička nalazišta Obre I i II) nalazimo 23 ukopane osoba, a u Albaniji na neolitičkim nalazištima locirano je pet primjera ukopavanja. Na svim prehodno navedenim područjima registrirano je oko 55 ukopanih osoba (vidi sl. 77, 84, 88). Analizom podataka ovih skeletnih grobnih ukopa vizualna percepcija u spolnoj i dobnoj strukturi ukopanih bitno ne odstupa od one regis-

Nalazišta.	Položaj tijela umrlih			% umrlih na lijevoj str.	% umrlih na desnoj str.	% ostalih
	Zgrč. položaj: lijeva str.	Zgrč. položaj: desna str.	Ostali položaji + sek. ukopi - Rk, L, Č			
Smilčić	1	1	3	25	50	27,27
Zelen peč	0	0	1	0	0	9,09
Obre I	2	1	5	50	50	45,45
Podgori I	1	0	2	25	0	11,18
Ukupno:	4	2	11	26,66	28,57	35,48
Smilčić	0	2	8	0	66,66	61,53
Danilo	0	1	3	0	33,33	23,07
Obre I	0	0	1	0	0	7,69
Ravlića peč.	0	0	1	0	0	7,69
Cakran I	2	0	0	100	0	0
Ukupno:	2	3	13	13,33	42,85	41,93
Vela špilja	1	1	0	11,11	50	0
Obre II	8	1	2	88,88	50	28,57
Smilčić	0	0	1	0	0	14,28
Grapč. špilja	0	0	1	0	0	14,28
Pokrivenik	0	0	2	0	0	28,57
Lisičići	0	0	1	0	0	14,28
Ukupno:	9	2	7	60	28,57	22,58
Sveukupno:	15	7	31	27,27	12,72	56,36

Slika 85. Tabela podjele grobnih ukopa prema načinu polaganja tijela umrlih tijekom neolitičkih razdoblja

trirane na području Dalmacije. Prema načinu ukopa najveći broj predstavljaju grobni ukopi u zgrčenoj položaju na lijevom boku sa 27,27% a na desnom boku sa 12,72%, ostali su zastupljeni sa 56,36%; najmanje je zastupljen ukop u horizontalnom položaju s raširenim nogama, sa 1,88%, registriran u Obrima (vidi sl. 85, 86).

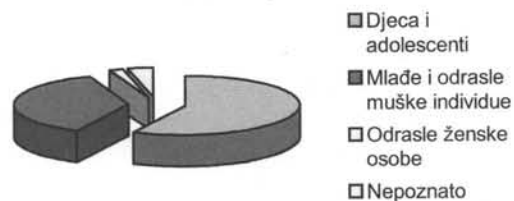
U većem broju zastupljeni su sekundarni ukopi odvojenih dijelova ljudskih kostiju lubanja i čeljusti u Smilčiću, Danilu i Obrama I, Lisičićima, Pokriveniku i Grapčevoj špilji sa 32,07% od svih ukopa (vidi sl. 77, 84, 85, 86). Postotak sekundarnih skeletnih grobnih ukopa razbacanih ljudskih

Slika 86. Grafikon podjele grobnih ukopa prema načinu polaganja tijela umrlih tijekom neolitičkih razdoblja

Podjela umrlih prema spolu i starosnoj dobi	Broj umrlih	% umrlih
Djeca i adolescenti	31	56,36
Mlađe i odrasle muške individue	20	36,36
Odrasle ženske osobe	1	1,81
Nepoznato:	2	3,63
sveukupno:	55	100

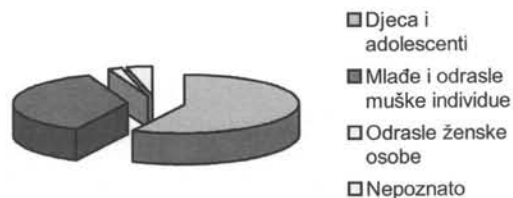
Podjela umrlih prema spolu i starosnoj dobi

Slika 87. Tabela i grafikon podjele neolitičkih grobova prema grupama po formi ili karakteristikama grobnog ukopavanja

Podjela umrlih prema spolu i starosnoj dobi	Broj umrlih	% umrlih
Djeca i adolescenti	31	56,36
Mlađe i odrasle muške individue	20	36,36
Odrasle ženske osobe	1	1,81
Nepoznato:	2	3,63
sveukupno:	55	100

Podjela umrlih prema spolu i starosnoj dobi

Slika 88 Tabela i grafikon podjele umrlih prema spolu i starosnoj dobi

koštanih ostataka u Obrama I, Zelenoj pećini, Ravlića pećini, Grapčevoj špilji i Pokrovniku, u odnosu na zbroj svih ukopa, iznosi oko 13,24%, dok su sekundarno-selektivni ukopi odvojenih dijelova ljudskog skeleta zastupljeni sa 30,18% (vidi sl. 77, 84, 85, 86). Orijentacija grobnih ukopa u većini slučajeva prikazana je različitim položajima skeleta i grobova (vidi sl. 77, 84, 85).

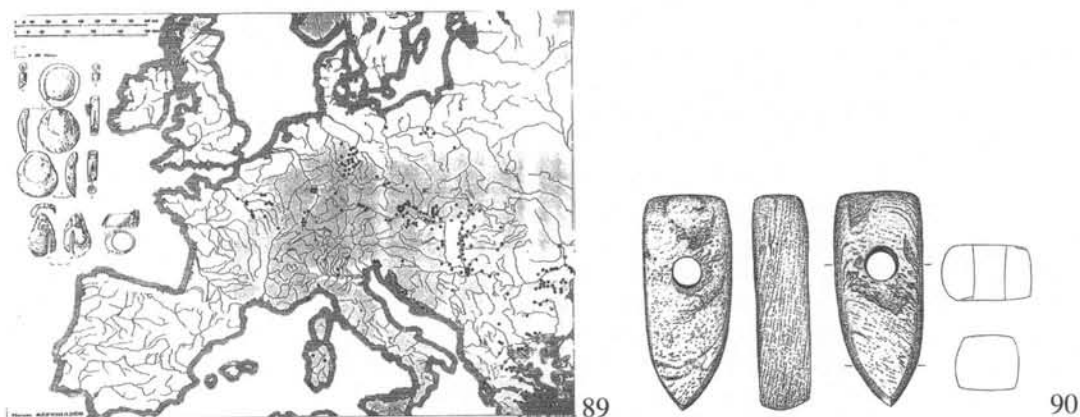
Analiza grobnih nalaza

Do sada je u 53 grobna ukopa (od toga 18 predstavlja sekundarne ukope odvojenih lubanja, čeljusti, prstiju ili razbacanih kostiju više osoba) registrirano približno 55 ukopanih osoba, s pojedinih nađenim grobnim priložima, kao npr. u srednjoneolitičkom Smilčiću i na ranoneolitičkom lokalitetu Obre I (vidi sl. 77, 80, 81). Ovi nalazi grobnih darovanja otkrivenih u Smilčiću u obliku litičkog oruđa i oružja (opsidijanski nož, 2 kremene strelice i narukvica od školjke *spondylus*), vjerojatno su u nekoj vezi sa statusom umrloga, i to kao osobno oruđe, oružje ili upućuju na njegovo zanimanje obrtnika. Većina litičkog oruđa u grobovima vjerojatno je proizvod lokalnog karaktera ili provinijencije, dok nož od opsidijana predstavlja importirani materijal udaljenih regija.

U Obrama I, u grobovima 7 i 8, koji prema Bencu predstavljaju poseban kulturni prostor naselja, uz položene i razbacane dječje skeletne ostatke, otkrivene su veće količine ulomaka keramike. Uz vertikalno postavljene grobne kamene ploče otkriven je keramički predmet koji predstavlja sunčani disk u blizini kojega je ležala kamena pločica, a vjerojatno predstavlja dvojnika prvog diska. Benac ove nalaze povezuje s kultom sunca čije paralele nalazi u Obrama II i Danilu u Dalmaciji (BENAC 1972–73: 27–34; 1979: 375). Najzanimljiviji grobni darovni materijal pronađen je na prostoru uvjetno nazvanim grob 8, gdje je unutar ovog tumula, na njegovoj sjevernoj strani, osim sekundarno razbacanih kostiju jednog djeteta, otkriveno više arheološkoga pokretnog materijala, i to keramike: fina keramička posuda s ornamentom *impresso*, gruba keramička posuda ukopana u zemlju s barbotinskim ukrašavanjem. Pored ove ukopane posude otkriven je nakit od jantara, dvije kamene sjekire te šiljato koštano oruđe od jelenskih rogova (BENAC 1972–73: 30, 31–33). Uz gomilu registrirane su još dvije strukture okomito postavljenih kamenih ploča koje su sadržavale skeletne ostatke. U prvoj je komorici otkriven nakit od školjke *spondylus*, u drugoj ulomci ukopane neukrašene keramičke posude *in situ* te nalazi 3 sjekira. BENAC smatra da je ovdje prvenstveno riječ o ritualnim obredima žrtvovanja čovjeka – djece i životinja, na što sugeriraju otkrivena već prije navedena kamena oruđa i velike keramičke posude (BENAC 1972–73: 29–34; 1979: 375).

U neolitičkome su naselju Obre II u grobnim ukopima 3, 9 i 10 nad dječjim skeletima nađeni veći dijelovi keramičkih posuda koje su djelomično služile kao pokrov poravnanih površina ili kao pokrov pojedinih dijelova dječjih skeleta, te upućuje na brižljiv odnos prema umrloj djeci. Možemo reći da je tu riječ o kulturnom žrtvenom ukopu. Kod registriranih grobnih priloga noža od opsidijana, nakita od školjke *spondylus* u Smilčiću i Obrama I zamjećujemo postojanje sličnih analogija i u drugim regijama npr. srednje Europe: Aiterhofen – Ödmühle s grobovima 32, 41, 68; Vedrovicama – Moravska, gdje je registrirana bogata produkcija nakita *spondylus* (narukvica i ogrlica) te na području Slovenije: Ajdovska jama (NIESZERY 1995: 175–178, 188, Abb. 97, 98, 100; KOROŠEC 1975: 182, 184). Ti darovani grobni predmeti predstavljali su elemente prestiža i upućuju na distribuciju ili razmjenu pojedinih predmeta na duge razdaljine od mediteranske obale (područje Egejskog i Jadranskog mora) prema europskoj kontinentalnoj unutrašnjosti (vidi sl. 89). Na to, uz školjke, litičko oruđe, osobito upućuju alatke od opsidijana čija su nalazišta poznata na Sardiniji, Palmaroli, Pantelleri i Liparskim otocima (Italija) i na otoku Melosu (Egejsko more – Grčka) dok na primjeru ukrasnih predmeta – nakita od jantara koji su otkriveni u Obrama I, njihovo izvorno podrijetlo moramo potražiti na području južne Skandinavije-Jutland (Danska) u kasnome mezolitičkom i ranome neolitičkom razdoblju (BENAC 1972–73: 29–34; TILLEY 1996: 76, 83, 104–105).

Za oruđa od opsidijana s Melosa možemo reći da je njegova najdalja distribucija registrirana na području južne Italije – Tavoliere u srednjem i kasnoneolitičkom naselju Passo di Corvo, dok za obsidijanske predmete s Liparskog, Sardinijanskog i Palmarolskog otočja najdalju analogiju nalazimo na sjevernome Apeninskom poluotoku na prostorima Ligurije i Veneto – Friuli na nalazištima Arena Candida i Sammardenchia (PERLÈS 1992: 146; WHITTLE 1985: 275, fig. 7.6; Ammerman – Polglase 1997: 573–592; PESSINA 1999: 287–290; BUDJA 1999: 127–128). Za točnu interpretaciju opsidijanskog oruđa iz Smilčića potrebno je izvršiti mikroskopsku analizu.

Slika 89. Karta rasprostranjenosti i distribucije školjaka spondylus u neolitičkom razdoblju Europe (SÉFÉRIADÈS 1993: 252, sl.14)

Slika 90. Podunavski tip sjekire registriran u kasnomezolitškoj kulturi Ertebølle u naselju Store Amose, zapadni Zealand – Danko (TILLEY 1996: 51, Fig. 1.28)

Ovakva široka distribucija školjki *spondylus* (vidi sl. 89), litičkog materijala te drugih predmeta uočena je i na područjima Italije, Francuske, Grčke i srednje Europe (SÉFÉRIADÈS 1993: 233–237; DEMOULE – PERLÈS 1993: 377–384, 393–396; PERLÈS 1992: 122–155; PERLÈS 2001: 200–226, 227–254). Na području južne Skandinavije u kasnome mezolitškom razdoblju ovakva je razmjena povezana s pojavom tipova neolitičkih kamenih sjekira podrijetlom iz Podunavlja (vidi sl 90), pojavom tzv. tipa kuće mrtvih. Prema arhitektonskom obliku slični običnim stambenim objektima neolitičkih zajednica u središnjoj Europi (TILLEY 1996: 50, 51, Fig 1.28, 1.30).

Problem distribucije keramike na velike razdaljine u neolitičkome razdoblju Europe bio je različit od regije do regije. U većini primjera neolitička keramika slijedi putove široke razmjene ili trgovine od mediteranske obale (*impresso*, *monokromna*, *impresso cardium* keramika), kontinentalnog zaleđa (*monokromna*, *impresso*, *slikana*, *barbotinska* keramika Starčevo-Körös kulture), Bosne (keramika Starčevo-*impresso* kulture), *kakanjska kultura* (daniloidna keramika), Srednje Europe (LTK keramika), Skandinavije – keramika u mezolitškom kontekstu (vidi sl. 9) (DIMITRIJEVIĆ 1974: 59–93; BENAC 1966; 1979: 379–383, 387–390, 397–400, 405–412; BATOVIĆ 1969: 8–9; 1973: 71–72; 1979: 486, 517–518, 524, 563–568; MÜLLER 1991: 316–319, 321, Abb. 8, 324–327; 1994: 75–149; PRENDI 1990: 400–425; KORKUTI 1995; BUDJA 2001: 27–42; KALICZ 1993: 92–135; TILLEY 1996: 30, 31, Fig. 1.14).

Na području Grčke u ranoneolitičkome razdoblju, monokromna, protosesklo, prasesklo keramička produkcija predstavljena je lokalnom proizvodnjom mnogobrojnih neolitičkih naselja koja

u usporedbi sa širokom distribucijom litičkog materijala ima minornu ulogu, odnosno lokalni značaj. Uz ovu keramiku lokalnoga karaktera, tijekom ranog neolitika, registrirana je pojava keramike s *impresso* (otiskivanje noktom, prstima, alatima) i *barbotinskim* ukrašavanjem – elementima importa ili kulturnih dodira s drugim područjima na kojim je dominirala *starčevačka kultura* ili *impresso kultura* odnosno njezini supstrati u Makedoniji (Azanbegovo – Vršnik I – Ib, Veluško – Pordinska grupa I) i Albaniji – Devoll *impresso* kultura (gdje se osim *devoll – impresso* ukrašene keramike pojavljuju monokromna keramika, keramičke posude ukrašene jadranskom *impresso* ornamentikom te *impresso*, barbotinska, slikana keramika i žrtvenici *starčevačke kulture*) na nalazištima: Vlushu I, Vasthëmiu I, Podgori I, Chetusu I, Blazu II, Kolshu I. (DEMOULE – PERLÈS 1993: 377–384; SIMOSKA – SANEV 1975: 51, Tab. IV. sl. 1–3, Tab. V. 1–5; KORKUTI 1995: 32, 39–40, Taf. 8. Abb. A, 1–6, 50–52, Taf. 27, Abb. 3, 5, 7, Taf. 26. Abb. 2, Taf. 19. Abb. 2).

Sličnu situaciju u distribuciji tesalske keramike koja je pretežno lokalnoga karaktera, slijedimo i u razdoblju srednjega neolitika – *sesklo kulture*. Ipak, možemo reći da se u ranoneolitičkom razdoblju na području Albanije pored prisutne dominirajuće barbotinske, keramike urezanih motiva, plastičnih aplikacija, keramike *impresso devoll*, *impresso* jadranske i starčevačke grupe, pojavljuju elementi grčke ranoneolitičke keramičke produkcije proto-sesklo slikane keramike, u naseljima Podgori I, Vasthëmi I. U srednjem neolitičkom razdoblju u naseljima Dunavec I/II, Kolsh II i Podgori II registrirani su ulomci keramike koji odgovaraju grčkoj ranoneolitičkoj keramičkoj antropomorfnoj posudi kakva je nađena na području Nea Nikomedije (PERLÈS 2001: 265, 266, Fig. 12.3; KORKUTI 1995: 112, 113, Taf. 41. Abb. 10–12, 160, Taf. 59. Abb. 17–18, 169, Taf. 66. Abb. 14).

Tek u razdoblju kasnoga neolitika Grčke ili Dimini kulture I/II nestali su mnogobrojni do tada postojeći centri lokalne keramičke proizvodnje, a preostali su pripali široj tesalskoj keramičkoj produkciji slikane keramike koja je u većim količinama distribuirana i šireći se i na susjedna albanska područja na prostoru naselja Dunavec I/II, Cakran I (DEMOULE – PERLÈS 1993: 387, 391–396; 1992 133, 134, 137, 138; KORKUTI 1995: 106, 107, Taf. XXXIV, Abb. 1–7, Taf. 32, Abb. 1–3, Taf. 33, Abb. 4, 124, 125, Taf. XLIV, Abb. 14–16, 17–23, 145, Taf. LIX. 1–7).

ZAKLJUČAK

Prema primjerima neolitičkih ukapanja na istočnome jadranskom prostoru i njegovome dubljem zaleđu uočavamo skromnu razinu saznanja o pogrebnim običajima. Načine pokapanja, pogrebne rituale ili običaje te štovanja umrlih danas uglavnom percipiramo pomoću arheoloških grobnih materijalnih ostataka i nalaza koje komparativno, djelomično uspoređujemo na etnografskoj razini s primjerima pogrebnih rituala i običaja današnjih živućih primitivnih zajednica na području Amazonije, Nove Gvineje, Australije i Afrike.

Neolitički su žitelji istočnoga jadranskog prostora i njegova zaleđa imali razrađen duhovni odnos prema umrlima, djelomično sličan drugim europskim područjima. Nisu znali za sistem nekropola niti kremirani način ukopavanja, što ne znači da ga možda ipak nisu poznavali. Glavni tip ukopa predstavljen je primarno-individualnim skeletnim ukopom sa skeletnim ostacima umrloga u zgrčenome položaju na desnom ili lijevom boku, tj. s direktnim polaganjem trupla umrloga u kulturni sloj ili u plitku zemljanu jamu. Zatim slijedi selektivno-sekundarni ili parcijalni ukop s odvojenim dijelovima ljudskih kostiju: lubanje, čeljusti, i sekundarnim ukopima razbacanih ljudskih koštanih ostataka. Ovakva naknadna sekundarna djelovanja na skeletne ostatke uglavnom predstavljaju opčinjenost umrlim i strah ili vjerovanja u škodljivost umrloga prema njegovim živim srodnicima ili zajednici. Svi gore navedeni oblici grobnog ukopa registrirani su u nešto manjem broju u pećinskim prostorima, a najčešće su vršeni blizu samih naselja, na otvorenom, do 150 m udaljenosti

ili unutar samih prostora naseljavanja, u neposrednoj blizini stambenih objekata-kuća ili u podovima stambenih objekata.

Prema načinu grobnog ukopa, spolu i dobi umrlih te zbog nepostojanja većih nekropola uočavamo da je u većini riječ, vjerojatno radi o kulturnom ili ritualnom ukopavanju. Veći dio registriranih mladih osoba muškoga spola, djece i adolescenata, vjerojatno je bio žrtvovan radi zazivanja dobrih sila te pridobivanja plodnosti zemlje ili blagostanja, zdravlja i kontinuiteta života neolitičke stočarsko-zemljoradničke populacije koja je obitavala u tim pećinama ili naseljima. Žrtvovanja su najčešće izvođena ubijanjem djece te njihovim ukopom na posebno određenim prostorima unutar naselja (bez ikakvog reda) ili u podovima stambenih objekata. Slična ritualna ukapanja uobičajeno, osim na našem prostoru, slijedimo na cijelom Balkanskom poluotoku: Makedoniji, Albaniji i Grčkoj. Prirodno umrle osobe, djeca ili odrasli, vjerojatno su se pokapali oko stambenih objekata ili ispod njih, u neposrednoj blizini naselja a osobe koje su, po ondašnjem vrednovanju, nečasno umrle od različitih bolesti – žene koje su umrle pri porođanju te stranci poslije smrti bile su opasnost za zajednicu pa su zbog toga pokopane izvan naselja. Ovakve analogije najbolje nalazimo u etnografsko – antropološkim primjerima kod suvremenih primitivnih plemena Afrike i Oceanije.

Tipološkom usporedbom primjera grobnog ukopavanja na našem području s prostorima Grčke, južne Skandinavije i Apeninskog poluotoka, te Srbije, uočavamo da je u mezolitičkome razdoblju način grobnog ukopa bio indentičan. Naime, na području južne Švedske i sjeverne Danske riječ je najčešće o površinski velikim nekropolama s registriranim većim brojem ukopanih osoba, pokopanih na više načina pravilnim redosljedom. Najvažniji je ukop individualni skeletni ukop pokojnika u ispruženom te sjedećem položaju, a uz njih prvi se puta pojavljuje kremirani ukop na nekropoli Skateholm. U Grčkoj na području Peloponeza i Tesalije u pećinskim nalazištima Franchthi i Theopetra pojavljuje se individualni skeletni ukop u zgrčenome položaju te, slično kao u južnoj Skandinaviji, prvi put kremiranje. Na području Apeninskoga poluotoka, u pećinskim lokalitetima: Arene Candide, Riparo di Vatte, Grotta di Molara i Grotta di Uzzo, registrirani su skeletni ukopi umrlih u horizontalnom i zgrčenom položaju u grobnj jami ili u kulturnome sloju, kasnije pokrivenom manjom nakupinom kamenja.

U Srbiji, na području kulture Lepenskog vira, nalazimo grobove sa skeletnim ukopom u podovima kuća (poluzemunica ili običnih nadzemnih okruglih ili pravokutnih objekata). Položaj, orijentacija skeletnih ostataka umrlih te tip ukopa, slijedi sličan obrazac kao na području Skandinavije. Naime, ovdje pratimo pojavu ukopa skeleta u zgrčenom, sjedećem položaju, sekundarnog ukopa odvojenih dijelova skeleta (lubanje, čeljusti), a koji opet mogu biti primarnoga, sekundarnoga načina ukopavanja ili kremiranja.

Na lokacijama u Oporovini (?), Dančevoj pećini (?) te Veloj špilji registrirani su ukopi skeletnih ostataka uglavnom u horizontalnom i zgrčenome položaju. Iznimka je nalaz lubanje iz Dančeve pećine. Vela špilja jedini je, za sada, sigurno kronološki datiran predneolitički lokalitet. Primjer lubanje iz Dančeve pećine kronološki i lokacijski nije pouzdan, kao ni primjer grobnog skeletnog ukopa iz Oporovine. U Oporovini imamo, prema pojedinim autorima, konfuzno kronološko datiranje, a ni opis skeletnih ostataka umrloga nije siguran. Najbolju analogiju interpretacije mezolitičkoga grobnog ukopavanja, premda ne i cjelovitu, susrećemo na području Apeninskoga poluotoka. Djelomičnu sličnost s našim prostorom uočavamo kod mezolitičkih kultura na području Grčke. Razliku s Grčkom možemo objasniti pojavom kremacije, nepoznatom na našem prostoru. To također možemo reći za evidentne razlike u načinu i vrstama grobnog ukopa koje su bogate i uočene u sjevernome području Balkana – Lepenskog vira i južne Skandinavije (*kultura Ertebølle*). Djelomična sličnost našeg područja s kulturama Lepenskog Vira i južne Skandinavije postoji u odnosu prema životinjama i njihovom pokapanju. Ovdje moramo biti oprezni jer je u primjeru iz Vele špilje riječ o ukopu ulovljene ptice dok su na nalazištima Vlasac i Lepenski Vir (*kultura Lepenskog vira*), i

južne Skandinavije (Skateholm II) posrijedi samostalni ukopi dekapiranih domaćih pasa ili njihovim selektivni skeletni ostaci čeljusti te ostaci lubanja ili zubi goveda. U Oporovini od grobnih priloga zabilježeni su nalazi pločica – ukrasni nakit izrađen od jelenskih rogova koji su prema karakteristikama samo djelomično slični grobnim priložima u mezolitičkim grobovima na skandinavskim nekropolama i u grčkim pečinskim lokalitetima na kojima su registrirane veće količine litičkog, koštanog oruđa, različitog nakita od životinjskih zubi, školjaka te položenih jelenskih rogova. Uočljiva je razlika u upotrebi crvenog okera u skandinavskim i apeninskim mezolitičkim grobnim ukopima te na području nekropola *kulture Lepenskog vira*. Naš prostor za sada ne poznaje ovakvo kultno ili ritualno ukrašavanje unutrašnjosti groba i skeletnih ostataka.

Dosadašnjim arheološkim iskopavanjima neolitičkih grobnih ukopa na području istočne Jadranske obale te njezina dubljeg zaleđa, kojem pripadaju prostori Dalmacije, Hercegovine, centralne Bosne i Albanije, registrirana su 53 ukopa s utvrđenim ukopanim skeletnim ostacima 54 ili 55 pojedinaca. Među njima najviše je djece do sedam godina i mlađih muških osoba adoloscenske dobi dok su odrasle osobe uglavnom zastupljene muškim spolom. Najslabije su zastupljeni skeletni ostaci odraslih osoba ženskog spola. Na određenom broju skeletnih ostataka, zbog većih oštećenja, nije utvrđen spol umrlih osoba.

Prema načinu grobnog ukopa u razdoblju od ranog do kraja kasnog neolitika zamjećujemo sličnost i razlike našeg područja s prostorom jugoistočnog Balkana i Apeninskog poluotoka. Najveću razliku u analogijama uočavamo na području južne Skandinavije, gdje postoji više tipova ili oblika ukopavanja, od kojih su našim oblicima slični samo obični zemljani grobni ukopi (obični zemljani ukop te ukop s primitivnom arhitektonikom). U ostalim primjerima ranoneolitičkih zemljanih ukopa, grobnih humaka s drvenom grobnom komorom – kućama smrti, srednjoneolitičkih i kasno-neolitičkih tipova megalitskih grobnica, zamjećujemo potpuno nepostojanje bilo kakve analogije s našim područjem.

Većina neolitičkih grobnih ukopa našega područja obuhvaća plitke zemljane ukope ili polaganje mrtvih direktno u kulturni sloj bez grobne jame i arhitekture (Smilčić, Obre I, Podgori I, Danilo, Cakran I i Obre II). Manji dio grobova ima primitivnu arhitekturu, a među njima ističe se grob u obliku tumulusa u Obrama I. Najveći broj umrlih individualno je ukopan u zgrčenom-fetalnom položaju na desnom ili – najzastupljenijem – lijevom boku u Smilčiću, Obrama I, Podgori I, Danilu, Cakranu I, Obrama II dok u Zelenoj pećini položaj djeteta nije utvrđen. Uz ove ukope slijede sekundarni zemljani ukopi s razbacanim ljudskim skeletnim ostacima jedne ili više osoba (Ravličeva pećina, Grapčeva špilja, Pokrivenik), zatim sekundarni selektivni ukopi odvojenih skeletnih dijelova lubanje (Smilčić, Danilo, Obre I, Pokrivenik) i čeljusti (Lisičići). Većina ovih grobnih ukopa izvedena je unutar samih mjesta naseljavanja u pećinama ili u središnjim dijelovima naselja oko stambenih objekata te manjim dijelom u neposrednoj blizini naselja u otpadnim jamama ili rovovima. Kod većine grobova nisu utvrđeni grobni prilozima, osim kod manjeg broja grobova s pronađenim grobnim priložima: litičko oruđe i oružje: strelice, sjekire i opsidijanski nož, keramičke posude s *impresso* te *barbotinskim* ukrašavanjem, neukrašene grube posude, kameni i keramički diskovi, nakit od školjke *spondylus* (Smilčić i Obre I / II).

Veoma je važno napomenuti problematiku kronološke datacije lokaliteta Zelene pećine koja je prema različitim autorima datirana u različita razdoblja; od ranog, srednjeg do kasnog neolitika. Prema mome mišljenju, ovaj lokalitet treba uvrstiti u rani neolitik, iako je najlogičnije Benčevo datiranje toga lokaliteta u razdoblje početka srednjeg neolitika. Sličan primjer je i za tzv. ranoneolitički grobni lokalitet Borik – Medulin, koji prema otkrivenome kremenom materijalu te načinu ukopa ne pripada razdoblju ranog neolitika već recentnim novovjekovnim razdobljima od 15. do 17. stoljeća.

Kod tipoloških analiza i analogija našega područja sa susjednim regionalnim područjima, uočavamo sličnosti i manje razlike u samome načinu neolitičkoga grobnog ukapanja. Najvažniji je način ili oblik neolitičkoga grobnog ukopa skeletni individualni ukop u zgrčenome položaju na desnom ili lijevom boku. Ovakav tip ukopa slijedimo na cijelom balkanskom području, od istočne Hrvatske, Vojvodine, Srbije (*Starčevačka kultura*), Makedonije (Azanbegovo-Vršnik), do Grčke i južne Italije (Sicilije i Apulije). Veliku sličnost u ranome neolitičkom razdoblju s centralnim Balkanom i *starčevačkom kulturom* uočavamo na području središnje Bosne na nalazištu Obre I. Ovu sličnost povezujemo s tradicijama neolitičkog stanovništva iz Obre I koje pripadaju starčevačkom kulturnom kompleksu, iako u II. fazi počinje miješanje s elementima ranoneolitske *impresso* jadranske kulture.

Sličnosti i veće razlike uočavamo na području Grčke, prvenstveno u načinu pokopa, gdje se, osim skeletnog ukopa u zgrčenome položaju (Agios Petros, Prodromos, Kephlovryso, Argissa, Sesklo, Soufli Magoula i Nea Nikomedija) koji je značajan kroz cijelo neolitičko razdoblje, pojavljuju ranoneolitički ukopi s kremacijom u Soufli Magouli a slijedimo ih kroz srednje neolitičko razdoblje na području Peloponeza u Prosymni i u kasnome neolitičkom razdoblju u Agia Soufliju i Plateia Magoula Zorkou. U grčkim neolitičkim grobovima često su otkriveni grobni darovi u obliku litičkog oruđa, a u grobovima s kremacijom monohromna keramika (rani neolitik) i slikana keramika s mat smeđim motivom na smeđoj podlozi (kasni neolitik). Sekundarni način ukopa razbacanih kostiju jedne osobe (Franchthi) ili odvojenih dijelova skeleta lubanje i čeljusti u podovima kuća (Prodromos, Agios Petros) sličan je našim oblicima. U ovom primjeru sekundarnog parcijalnog ukopavanja uočavamo razlike u odnosu na Grčku, i to da su kod nas parcijalno odijeljeni ljudski osteološki nalazi registrirani u pećinama (Lisičići, Grapčeva špilja, Pokrivenik) te na otvorenom unutar naselja, no nikako u podovima stambenih objekata (Smilčić, Danilo, Obre I).

I na području Apeninskog poluotoka, tijekom neolitičkog razdoblja, slijedimo sličnosti i veće razlike. Tako u južnoj Italiji, konkretnije na Siciliji (Stentinello, Matrensi, Megara i Streto) registrirani su primarni individualni skeletni ukopi sa sekundarnim djelovanjem na samu grobnu okolicu. U ovim najstarijim grobovima nisu uočeni grobni darovi. Na ostalom području Italije od ranog razdoblja srednjeg neolitika u funkciji su plitki skeletni zemljani ukopi bez arhitekture, plitki zemljani ukopi oko kojih je složeno kamenje srednje veličine – primitivna arhitektonika. Prvi put pojavljuju se primjeri tzv. grobova-cista koji sadrže vertikalno postavljene kamene ploče te horizontalni kameni pokrov. Ovakav način ukopa na Apeninskome poluotoku potrajao je i u kasnoj fazi neolitika. Poznata su dva načina pokopavanja: skeletno ukapanje u zgrčenome položaju s izravnim polaganjem umrloga u kulturni sloj ili već prije rečeni tip tzv. groba-ciste. Najslabije su zastupljeni ukopi s kremacijom, a to se također može reći i za sekundarno-selektivne ukope lubanja i razbacanih kostiju te za grupne ukope. U većem broju grobova registrirani su grobni prilozci u obliku keramike, litičkog oruđa. Veoma je važno napomenuti da arhitektura grobova-cista, u obličju vertikalno položenih kamenih ploča-škrilja, na području Dalmacije, Hercegovine i Albanije nije uočena. Tu nalazimo samo neke grobne primjere primitivne arhitekture, glede oblaganja groba kamenjem, koji sliče neolitičkim primjerima iz Italije. Na području centralne Bosne u Obrama I susrećemo primjere grobne arhitekture koja se sastoji od horizontalno postavljenih kamenih ploča možda škrilja ili primjer groba 7 u kojem su oko skeletnog ostatka umrloga postavljene vertikalne kamene ploče koje mogu samo djelomično sličiti tzv. grobu-cisti na Apeninskom poluotoku. Sličnost našem grobnom ukopu i ukopu Italije i Grčke uočavamo na području na kojem se ukop izvodio u pećinama uz naselja ili u samim naseljima. Jednako tako, kroz cijelo neolitičko razdoblje na našem području uočena je nepromijenjena tradicija kulturnog ili ritualnog ukapanja s nepostojanjem grobnih nekropola, dok se na području Italije očituje pojava groblja ili nekropola u Ripoliju, Pulo di Molfeti, Soli del Tonno, Masseria Bellavisti, Serra d'Altu, Chiozzi, Scandianu, La vela di Trentu i Quinzanu.

Gledajući omjer skeletnog fundusa pokopanih, najvećem broju pripadaju skeletni ostaci djece, mlađih adolescenata. U nešto manjem broju pojavljuju se ostaci odraslih muških osoba dok posljednje mjesto pripada odraslim ženama. Daljnjom usporedbom sa sjevernim i južnim balkanskim područjem uočavamo nešto različitiije naglašene oblike ukapanja prema spolu i starosnoj dobi. Na balkanskome porostoru uočen je velik broj skeletnih ukopa koji pripadaju djeci i ženskim osobama, dok se u manjem broju pojavljuju muške osobe. U nešto većem broju uočeno je grupno ukopavanje žene i djece. Naše područje zastupano je sa dva takva tipa ukopa (Vela špilja i, možda, Pokrivenik).

Sumirajući podatke kroz materijalne ostatke pogrebnih rituala našega prostora i usporedbom s ostalim regijama Europe i Bliskog Istoka uočavamo određene sličnosti i razlike u razumijevanju duhovnoga života neolitičkih zajednica. Ovakve specifičnosti upućuju na to da se sustav percipiranja naših neolitičkih zajednica razlikuje od onih iz drugih dijelova Europe (srednja Europa i južna Skandinavija) i Bliskog istoka (Anatolija), a prvenstveno se iskazuje vjerovanjima u duhovni zagrobni svijet koji predodređuje postupke ili aktivnosti prema umrlim. Velike sličnosti, a manje razlike kod grobnog ukopa u ranom, srednjem i kasnom neolitiku uočavaju se s područjima Slovenije, Hrvatske, Srbije, Vojvodine, Grčke i Italije. No nalazi kulturnih posuda: ritona, stiliziranih zvonastih antropomorfnih figurina (falusa) na cijelom području od Tršćanskog krasa, Istre, Dalmacije, centralne Bosne, Crne Gore, Albanije i Grčke te dijelom registrirane antropomorfne figurine u Grčkoj, Albaniji, i manjim dijelom u Dalmaciji upućuju na moguće povezivanje zajedničkog ili sličnog duhovnoga i religijskoga života na tim prostorima, a očituje se jednim dijelom i kroz grobne rituse i ukope.

ZAHVALA

Zahvaljujem na pomoći, savjetima u korekciji teksta mentoru stručnog rada, ravnatelju Arheološkog muzeja Zagreb, prof. Anti Rendiću-Miočeviću; mentoru poslijediplomskog studija na Odsjeku za arheologiju Sveučilišta u Ljubljani, izv. prof. dr. sc. Mihaelu Budji; predavaču na Odsjeku za arheologiju Sveučilišta u Ljubljani, dr. sc. Simoni Petru; ravnateljici Arheološkog muzeja Istre Pula, dr. sc. Kristini Mihovilić i prijatelju na Fakultetu ekonomije i turizma »Dr. Mijo Mirković« – Pula, dr. sc. Alenu Bellulu.

BIBLIOGRAFIJA

- AMMERMAN, A. – C. POLGLASE 1997. Analyses and descriptions of the obsidian collections from Arene Candide. Arene Candide: a functional and environmental assessment of the holocene sequence (excavations Bernabó Brea – Cardini 1940–50). Istituto di Paleontologia Umana. Ed. R. MAGGI. Roma, 1997: 573–593.
- BAGOLINI, B. 1986. Neolitico. *Il Quadro Culturale. Il Veneto nell'antichità, preistoria e protostoria quadro Culturale*. Verona, 1986: 323–443.
- BROGLIO, A. 1986. Il Mesolitico, Paleolitico e Mesolitico. *Il Quadro Culturale. Il Veneto nell'antichità, preistoria e protostoria quadro Culturale*. Verona, 1986: 281–311.
- BATTAGLIA, R. 1958–59. Preistoria del Veneto e della Venezia Giulia. *Bullettino di Paleontologia Italiana, Museo Preistorico Etnografico »L. Pigorini«* Vol. 67–68, Roma.
- BATOVIĆ, Š.
– 1967– Pokapanje pokojnika u Smilčiću i kult mrtvih u neolitu Dalmacije. *AradRaspr*: 263–299.
– 1969 – Odnosi Grčke i Dalmacije u neolitu. *RadFilZad*, 1964–1965): 5–36.

- 1973 – Odnos Jadranskog primorja prema području jugoistočnih Alpa. *AVes*, 24/1973: 62–128.
- 1979 – Jadranska zona. *PJZ*, II. Sarajevo, 1979: 473–635.

BENAC, A.

- 1957 – Zelena pećina – L'Abri Vert. *GZM*, N.S., 12/1956: 61–92.
- 1962 – Tragovi kulturnog sahranjivanja u neolitu Jadranske oblasti. *Diadora*, 2/1962, 2: 5–11.
- 1966 – Širenje neolitskih kultura dolinom Neretve. *VAHD*, 68/1966: 34–44.
- 1971 – Obre II. Neolitsko naselje Butmirske grupe na Gornjem polju. *GZM*, N.S., 26/1971: 5–300.
- 1972 – 73 – Obre I – Neolitsko naselje starčevačko – impresso i kakanjske kult – ure na Raskršću. *GZM*, N.S., 27–28/1972–73: 5–171.
- 1979 – Prelazna zona. *PJZ*, II. Sarajevo, 1979: 363–473.

BENNIKE, P. – R. EBBESEN – B. JØRGENSEN 1996. Early Neolithic Skeletons from Bolkide Bog, Denmark. *Antiquity*, 60/1996: 199–209.

BÖKÖNYI, S. 1969. Kičmenjaci (prethodni izvještaj). *Lepenski Vir: Nova praistorijska kultura u Podunavlju*. Beograd, 1969: 224–228.

BORGOGNINI, S. T. – A. CANICI – M. PIPERNO – E. REPETTO 1993. Dati archeologici e antropologici sulle sepolture mesolitiche della Grotta dell'Uzzo (Trapani). *Bullettino di Paleontologia Italiana*, Museo Nazionale Preistorico Etnografico »L. Pigorini« Vol. 84, Nuova serie II: 85–181.

BORIĆ, D. 1996. Social Dimensions of Mortuary Practices in the Neolithic: A Case Study, *Starinar*, 47/1996: 67–83.

BORIĆ, D. 1999. Places that Created Time in the Danube Georges and Beyond, c. 9000–5500 BC. *Documents Poročilo*, 26/1999: 41–70.

BRINCH PETERSEN, E. 1988. Ein mesolithisches Grab mit acht Personen von Strøby Egde Seeland. *ArchKorr*, 18/1988: 121–125.

BRODAR, S. 1953. Ajdovska jama. *Razprave*, 3/1953: 7–45.

BUDJA, M.

- 1993 – Neolitizacija Evrope. Slovenska perspektiva. *Poročilo*, 21/1993: 163–193.
- 1999 – The transition to farming in Mediterranean Europe – An Indigenous Response. *Documents Poročilo*, 27/1999: 119–141.
- 2001 – The transition to farming in Southeast Europe: perspectives from pottery. *Documents Poročilo*, 28/2001 (*8th Neolithic Studies*): 27–49.

CANICI A. 1998. Lesioni del cranio in resti scheletrici umani di epoca neolitica rinvenuti presso l'Arma dell'Aquila (Finale Ligure, Savona). *Bullettino di Paleontologia Italiana*, Museo Nazionale Preistorico Etnografico »L. Pigorini« Vol. 89, Nuova serie VII, Roma: 85–92.

CANICI, A. – S. MINOZZI – S.M. BORGOGNINI–TARLI 1999. Resti scheletrici umani, Il Neolitico nella Caverna delle Arene Candide (scavi 1972–1977) a cura di Santo Tiné, Istituto Internazionale Studi Liguri – Bordighera, Collezione di Monografie Preistoriche ed Archeologiche- X, Bordighera: 304–313.

CLEMENTS, C. 2001. Franchthi Cave, web education: http://emuseum.mnsu.edu/archaeology/sites/europe/franchthi_cave. Html, page 1–3.

CORRAIN, C. – M. CAPITANIO 1991. La necropoli di Ajdovska jama (Slovenia). *Poročilo*, 19/1991: 207–247.

- CREMONESI, G. R. – A.M. RADMILLI 2000–2001. La grotta Patrizi al Sasso di Furbara (Cerveteri, Roma). *Bullettino di Paleontologia Italiana*, Museo Nazionale Preistorico Etnografico »L. Pigorini« Vol. 91–92, Nuova serie IX–X, Roma, : 63–111.
- ČEČUK, B. – D. RADIĆ 2001. Vela špilja – preliminarni rezultati dosadašnjih istraživanja. Arheološka istraživanja na području otoka Korčule i Lastova (znanstveni skup Vela Luka i Korčula, travanj 1991). *IzdHAD*, 20, 2001: 75–119.
- DEMOULE, J. P. – C. PERLÈS 1993. The Greek Neolithic: A New Review. *JWP*, 7/1993, 4: 115–164.
- DEVLAB. DARTMOUTH. EDU. 2001. The sequence at Franchthi, Lesson 1: The Southern Greek Palaeolithic, Mesolithic, and Neolithic Sequence at Franchthi, [http:// devlab.adrtmouth.Edu/ history/bronze_age/lessons/1.html](http://devlab.adrtmouth.Edu/history/bronze_age/lessons/1.html), 1–7.
- DEVLAB. DARTMOUTH. EDU. 2001a. The Neolithic Cultures of Thessaly, Crete, and Cyclades, Lesson 2: The Neolithic Cultures of Thessaly, Crete, and Cyclades, [http:// devlab.adrtmouth.Edu/ history/bronze_age/lessons/1.html](http://devlab.adrtmouth.Edu/history/bronze_age/lessons/1.html), 1–9.
- DIMITRIJEVIĆ, S. 1974. Problem stupnjevanja starčevačke kulture s posebnim obzirom na doprinos južnopanonskih nalazišta rešavanju ovih problema. *Materijali SADJ*, 10, 1972: 59–93.
- DIMITRIJEVIĆ, S. 1979. Sjeverna zona. *PJZ*, II. Sarajevo, 1979: 229–363.
- DURKHEIM, E. 1982. *Elementarni oblici religijskog života*. Beograd, 1982.
- FACCHINI, F. 1996. *Stazama evolucije čovječanstva*. Zagreb, 1996.
- FASANI, L. 1964. Le tombe a cista di M. Loffa e le attuali conoscenze sulle sepolture neolitiche a cista del territorio collinare e montano del Veronese (31, maggio 1965), *Memorie del Museo Civico di Storia Naturale di Verona*, Museo Civico di Storia Naturale di Verona, Vol. XII, Verona, : 309–323.
- FORMICOLA, V. 1997. The Neolithic transition in Western Liguria: the current status of the anthropological research, Arene Candide: a functional and environmental assessment of the holocene sequence (excavations Bernabó Brea–Cardini 1940–50). Istituto di Paleontologia Umana, Edited by Roberto Maggi, Roma, : 599–605.
- FORMICOLA, V. 1999. Una sepoltura infantile del Neolitico Medio. Il Neolitico nella Caverna delle Arene Candide (scavi 1972–1977) a cura di Santo Tiné. Istituto Internazionale Studi Liguri – Bordighera, Collezione di Monografie Preistoriche ed Archeologiche- X, Bordighera, : 313–318.
- GARAŠANIN, M. 1979. Centralnobalkanska zona. *PJZ*, II. Sarajevo, 1979: 363–473.
- GUERRESCHI, A. – P. LEONARDI 1986. La fine del Paleolitico superiore (Epigravettiano Finale), Paleolitico e Mesolitico. Il Quadro Culturale. *Il Veneto nell' antichità, preistoria e protostoria quadro Culturale*. Verona, 243–281.
- HORVAT, M. 1986. Ajdovska jama pri Nemški vasi – desni hodnik, *Poročilo*, 14/1986: 77–88.
- INDIANA EDU. 2001. The Neolithic Cultures of Thessaly, Crete, and the Cyclades, , 1–9.
- JACOBSEN, T.W – T. CULLEN 1981. A Consideration of Mortuary Practices in Neolithic Greece: burials from Franchthi Cave. Mortality and Imortality the anthropology and archaeology of death. *Proceedings of a meeting of the Research Seminar in Archaeology and Related Subject held at the Institute of Archaeology, London, University in June 1980, Department of Anthropology and History, University College London*. Ed. S.C. Humphreys – H. King. London, 1981: 79–103.

- JAMNIK, P. 1993. Kamenodobno orodje ali novodobni kresilnici z gorenjskih njiv. *Poročilo*, 21/1993: 25–44.
- JANIČIJEVIĆ, J. 1986. *U znaku Moloha, antropološki ogled o žrtvovanju, Vajat*. Beograd, 1986.
- KALICZ, N. 1993. The Early Phases of the Neolithic in Western Hungary (Transdanubija). Zgodnje neolitske faze v Zahodni Madžarski (Transdanubiji). *Poročilo*, 21/1993: 85–137.
- KORKUTI, M. 1995. Neolithikum und Chalkolithikum in Albanien. *Heidelberger Akademie der Wissenschaften, Internationale Interakademische Kommission für die Erforschung der Vorgeschichte des Balkans, Monographien Bd. IV*. Mainz 1995.
- KOROŠEC, J.
– 1953 – Kulturne ostaline v Ajdovski jami pri Nemški vasi. *Razprave*, 3/1952: 45–83.
– 1958 – Neolitska naseobina u Danilu Bitnju, Rezultati istraživanja u 1953. godini. Jugoslavenska Akademija Znanosti i Umjetnosti, Odjel za Filozofiju i društvene nauke, Zagreb, Vol. 1–2.
– 1964 – Danilo in Danilska kultura. Univerza v Ljubljani, Arheološki Oddelek Filozofske fakultete. Ljubljana.
- KOROŠEC, P. 1975. Poročilo o raziskovanju v Ajdovski jami 1967. leta. *Poročilo*, 4/1975: 170–208.
- KOROŠEC, P. 1981–82. Kut mrtvih v luči najnovjših raziskav v Ajdovski jami pri Nemški vasi. *Poročilo*, 9–10/1981–82: 15–21.
- KYPARISSI–APOSTOLIKA, N. 2000. The Mesolithic/Neolithic Transition in Greece as Evidenced by the Data at Theopetra Cave in Thessaly. *Documents Poročilo*, 27/2000: 133–141.
- KYPARISSI–APOSTOLIKA, N. – E. STRAVOPODI – S. MANOLIS 1999. Palaeoanthropological findings from Theopetra cave in Thessaly: a preliminary report, The Palaeolithic archaeology of Greece and adjacent areas. Proceedings of the ICOPAG Conference, Ioannina, September, 1994. *British School at Athens Studies* 3, London, Nottingham: 271–281.
- LARSSON, L.
– 1984 – The Skateholm project. A late Mesolithic settlement and cemetery complex at a southern Swedish bay. *Meddelanden från Lunds Universitets Historiska Museum*, N.S., 5/1984: 5–38.
– 1989 – Big dog and poor man. Mortuary practices in Mesolithic societies in Southern Sweden in: LARSSON – H. LUNDMARK (eds). *Approaches to Swedish Prehistory. BAR, International Series*, 500, 1989.
– 1990 – Dogs in Fraction, Symbols in Action. Vermeersch. in P. van PEER. *Contributions to the Mesolithic in Europe*. Leuven, 1990: 153–160.
- LEIGHTON, R. 1999. Sicily before History. *An Archaeological Survey from the Paleolithic to the Iron Age*. London, 1999.
- LEKOVIĆ, V. 1985. The Starčevo mortuary practices. New perspectives. Način sahranjivanja u starčevačkoj kulturi. *GCBi*, 13/1985: 157–173.
- LETICA, Z. 1974. Sahranjivanje i pogrebni rituali u kulturi Lepenskog Vira. *Materijali*, 10/1974: 51–54.
- LUCCHESI, A. 1997. The neolithic burials from Aree Candide: the Bernabo Brea – Cardini excavation, Aree Candide: a functional and environmental assessment of the holocene sequence (excavations Bernabó Brea – Cardini 1940–50), Istituto di Paleontologia Umana, Edited by Roberto Maggi, Roma, : 605–611.

- MAGGI, R. 1997. The excavation by Luigi Bernabó Brea and Luigi Cardini of the cave of Arene Candide within the historical context of the study of Prehistory in Italy. Arene Candide: a functional and environmental assessment of the holocene sequence (excavations Bernabó Brea – Cardini 1940–50). Istituto di Paleontologia Umana, Edited by Roberto Maggi, Roma, : 11–31.
- MALEZ, M. 1974. Istraživanja paleolitika i mezolitika na području Liburnije. *Liburnijske teme*, 1. Opatija, 1974: 19–48.
- MALEZ, M. 1987. Pregled paleolitičkih i mezolitičkih kultura na području Istre. Arheološka istraživanja u Istri i Hrvatskom primorju. *IzdHAD*, 11,1, 1987: 3–39.
- MANDIĆ, O. 1956. *Od kulta lubanje do kršćanstva*. Zagreb, 1956.
- MARIJANOVIĆ, B. 1981. Ravlića pećina (Peć Mlini). *GZM*, N.S., 35–36/1981: 1–97.
- MARIJANOVIĆ, B. 1994. Neki aspekti pokapanja u neolitiku Dalmacije. *RadFilZad*, 20/1994: 1–13.
- MELLAART, J. 1975. *Neolithic of Near East*. London, 1975.
- MIKIĆ, Ž. 1981. Stanje i problemi fizičke antropologije u Jugoslaviji. Praistorijski periodi. *PoslzdCBI*, 53,9, 1981.
- MINICHREITER, K. 2002. Ukopi stanovnika u naseljima Starčevačke kulture u Hrvatskoj. *HistAnt*, 8/2002: 63–73.
- MORIN E. 1981. *Čovjek i smrt*. Beograd, 1981.
- MÜLLER, J. 1991. Die ostadriatische Impresso- Kultur: Zeitliche Gliederung und kulturelle Einbindung. *Germania*, 69/1991, 2: 311–357.
- MÜLLER, J. 1994. Das ostadriatische Frühneolithikum. Die Impresso-Kultur und die Neolithisierung des Adriaumes. *Prähistorische Archäologie in Südosteuropa*, 9. Berlin, 1994.
- NOVAK, G. et alii. 1955. *Prehistorijski Hvar – Grapčeva špilja*. Zagreb, 1955.
- NIESZERY, N. 1995. Linearbandkeramische Gräberfelder in Bayern. *Internationale Archäologie* 16. Espelkamp.
- ÖZDOĞAN, M. 1995. Neolithization of Europe: A View from Anatolia. *Poročilo*, 22/1995: 25–61.
- PERLÈS, C. 1992. Systems of Exchange and Organization of Production in Neolithic Greece, *Journal of Mediterranean Archaeology* 5/ 2, : 115–164.
- PERLÈS, C. 2001. *The Early Neolithic of Greece: the first farming communities in Europe*. Cambridge World Archaeology. Cambridge, 2001.
- PESSINA, A. 1999. Manufatti in ossidiana dal sito neolitico di Sammardenchia – Cûeis, Sammardenchia – Cûeis. Contributi per la conoscenza di una comunità del primo Neolitico, Museo Friulano di Storia Naturale, Udine, n. 41, : 287–290.
- PETRIĆ, N. 1976–77. Ljudski ostaci iz neolita u pećinama istočnog Jadrana. *Speleolog* (Zagreb), 1976–77: 15–17.
- PRENDI, F. 1991. Le Néolithique ancien en Albanie, *Germania*. Anzinger der Römisch – Germanischen kommission des Deutschen archäologischen Instituts, jahrgang 68, halbband 2, Frankfurt a. M, Mainz am Rhein, : 399–426.
- RADOVANOVIĆ, I.
– 1994 – A Review of Formal Disposal Areas in the Mesolithic of Europe. *Starinar*, 43–44/1992–93 (1994): 93–102.

- 1996 – Mesolithic/ Neolithic Contacts: A Case of the Iron Gates Region. *Poročilo*, 23, 1996: 39–48.
 - 1996a – The Iron Gates Mesolithic. *International Monographs in Prehistory. Archaeological Series* (Michigan, USA), 11, 1996.
 - 1999 – Neither Person nor Beast – Dogs in the Burial Practice of the Iron Gates Mesolithic. *Documents Poročilo*, 26/1999: 71–87.
- SÉFÉRIDÈS, M. L. 1995. *Spondylus gaederopus*: Najzgodnejši sistem menjave na dolge razdalje v Evropi. *Poročilo*, 22/1995: 233–256.
- SIMOSKA, D. – SANEV, V., 1975. Neolitska naselba Veluška tumba kaj Bitola. Izvještaj od zaštitnute iskopavanja vo 1971–1972 god. *MAA*, 1/1975: 25–39.
- SREJOVIĆ, D. 1969. *Lepenski Vir: Nova praistorijska kultura u Podunavlju*. Beograd, 1969.
- SREJOVIĆ, D. 1979. Protoneolit – kultura Lepenskog vira. *PJZ*, II. Sarajevo, 1979: 33–79.
- SREJOVIĆ, D. – Z. LETICA 1974. Epipaleolitska naselja na Vlascu. *Starinar*, 22/1974: 23–35.
- STARAC, R. 1990–91. Arheološka Terra Incognita. *Jurina i Franina* (Pula), 42, 1990–91.
- THOMAS, L. V. 1980. *Antropologija smrti*, I–II. Beograd, 1980.
- TILLEY, C. 1996. *An Ethnography of the Neolithic. Early Prehistoric Societies in Southern Scandinavia*. Cambridge University Press, 1996.
- TELBAN, B. 2001. *Andaypa. Eseji o smrti v novogvinejski skupnosti*. Maribor, 2001.
- WITHLLE, A. 1985. *Neolithic Europe a Survey. Cambridge World Archaeology*. London, 1985.
- WITHLLE A. 1996. *Europe in the Neolithic. The Creation of New Worlds. Cambridge World Archaeology*. London, 1996.
- YAKAR, J. 1994. Prehistoric Anatolia. The Neolithic Transformation and the Early Chalcolithic Period. *Monograph Series* (Tel Aviv), 9/ 9a.
- YAKAR, J. 1998. The Socio – economic structure of Prehistoric Communities in the Southern Levant, ca. 13000–8000 BP. *Poročilo* 25/1998: 53–64.

SUMMARY

NEOLITHIC INHUMATION IN THE EAST ADRIATIC REGION AND ITS HINTERLAND (TRANSITIONAL ZONE) TYPOLOGIC-STATISTIC ANALYSIS

Examples of neolithic inhumation in the east-Adriatic region and deeper in its hinterland, show scarce data of funeral rites. Today, the ways of inhumation, funeral rites and high respect for the dead are generally perceived according to the grave remains and finds, which, at the ethnographic level, may be partially compared with the examples of funeral rites of still living primitive communities located in Amazon, New Guinea, Australia and Africa.

The neolithic inhabitants of the east-Adriatic region and its hinterland had established their spiritual relation towards the dead, somehow similar to the other European regions. They did not know anything about necropolises or cremations, although it does not necessarily mean that these were quite unfamiliar to them. The main type of buryal refers to the primary-and-individual burials

with the skeleton remains flexed either on the right or left hip, i.e. the corpse was directly laid down on a cultural layer or into a shallow pit. There is also the selective-and-secondary or partial burial with the separated human bones: skulls and jaw-bones on one side and the secondary burials of the scattered bones on the other side. These later secondary impacts on the skeleton remains generally refer to the worship of the dead and fear or some belief in their harmfulness in the lives of their own relatives or communities. All the forms of burial mentioned above have not been found in a considerable number of caves, although it should be pointed out that they were frequently found either at 150-meter distance from the settlements in the open air or within their own localities, close to the housing facilities or below their floors.

Taking into consideration the way of burying, the sex of a dead person and his/her age, and the fact that bigger necropolises did not exist, we can see that, in most cases, it refers to the cult or ritual burying. A considerable number of the registered young males, children and adolescents was probably sacrificed for the invocation of good powers and fertile soil or for the achievement of well-being, good health and continuity of life among the neolithic herdsmen and land-tillers who used to live in the caves or settlements. These immolations were mostly performed by killing children and burying them in some specially designated places within their settlements (without any order) or below the floors of their housing facilities. Similar ritual burials can also be found throughout the Balkan Peninsula including Macedonia, Albania and Greece. Those who died of natural causes, either children or adults, were probably buried around or below the housing facilities in close vicinity to the settlements. Those who died disgracefully because their deaths were caused by various diseases (a common belief at that time), women who died in childbirth and foreigners who were considered a threat to their communities; they all were buried outside the settlements. Today, these analogies are best followed in the ethnographic-and-anthropological examples among the primitive tribes in Africa and Oceania.

The typological comparison between the burials found in our territory and those discovered in Greece, southern Scandinavia, the Italian Peninsula and Serbia supports the conclusion that the way of burying was identical in the Mesolithic period. Namely, in the south of Sweden and the north of Denmark, it is generally possible to identify big necropolises (in terms of the areas they cover) with a larger number of the dead registered in them, who were buried in several different ways and in regular order. The most significant burials refer to individual skeletons in a stretched out or in a sitting position. For the first time, these were followed by cremations in the Skateholm necropolis. Individual skeletons in a flexed position were found in the Franchthi and Theopetra caves in the Greek regions of Peloponesus and Thessaly as well as the first examples of cremation similar to those in the south of Scandinavia. As for the Italian Peninsula, namely in the caves of Arena Candida, Riparo di Vatte, Grotta di Molara and Grotta di Uzzo, archeologists identified skeletons in a horizontal and flexed position either in a pit or in a cultural layer, later covered with rocks.

Within the culture of Lepenski vir in Serbia, there are skeletons buried below the floors of houses (semi-sod houses or common above-ground circular or rectangular facilities). As for the position of skeleton remains, their orientation and the ways of burying, a pattern similar to the Scandinavian one is to be found here. It actually includes flexed and seated skeletons, the secondary burial of separated parts of skeletons (skulls, jaw-bones), which may also belong to the primary and secondary burials or cremations.

The skeleton remains mostly in a horizontal and flexed position were registered in the localities of Oporovina, the Dančeva pećina (?) and the Vela špilja- Kocula. The finding of a skull from the Dančeva pećina (cave of Dančevo) is the only exception here. Undoubtedly, the Vela špilja – Koričula is the only locality dating from the preneolithic period. There are still some doubts referring to the chronology and the location of the Dančeva pećina, which can also be said about the skeleton

buried in Oporovina. According to certain authors, the latter example reveals some unreliable chronological dating and the description of the remains is not quite certain either.

The best analogy of the interpretation referring to the Mesolithic burials, although not coherent, is to be found in the Italian Peninsula. Certain similarities with our territory are obvious in the Mesolithic cultures in Greece. However, one of the differences lies in cremation, unknown in our territory. Differences in the burial ways and types, so abundantly noticed in the north of the Balkan Peninsula – Lepenski vir and the south of Scandinavia (Ertebølle culture), are evident. Certain similarity between our territory and the two previously mentioned ones also includes the way in which they used to bury their animals. We must be very cautious in making our comparison here because the example taken from the cave called Vela špilja includes the burying of a hunted bird, whereas the finds in the localities of Vlasac and Lepenski Vir, the culture of Lepenski Vir, and the south of Scandinavia (Skateholm II) include the independent burying of decapitated domestic dogs or the selective remains of their jaw-bones or the remains of skulls and teeth of bovines. As for burial presents, Oporovina also includes the findings of plateles – ornaments made of antlers, somehow similar to the items found in the Mesolithic Scandinavian necropolises and the Greek caves, where a larger quantity of lithic, bone-tools, ornaments made of animals' teeth, shells and laid antlers were registered. The difference in the use of ochreous red between the Scandinavian and Apennine sepultures dated from the Mesolithic period and the one used in the necropolises belonging to the culture of Lepenski vir is obvious. There have been no findings of such cult or ritual ornaments within graves or on the skeleton remains in our territory.

The archeological excavations of the Neolithic burials in the east of the Adriatic coast as well as its deeper hinterland with Dalmatia, Herzegovina, central Bosnia and Albania have enabled the registration of 53 of them with the remains of 54 or 55 individuals buried there. The majority of them include children, not older than seven, and younger male adolescents, whereas adults are mainly represented by males. The remains of female adults are the least registered. However, it was not possible to determine the sex of the dead because of some more serious damages on a certain number of the skeleton remains.

According to the way of burying from the early to the late Neolithic period, it is possible to notice the similarities and the differences between our territory and the south-east of the Balkan Peninsula and the Italian Peninsula. The biggest difference in analogies is to be found in the south of Scandinavia where there are more types or forms of burying. Only the common burials (burying in the ground and burial with its primitive architecture) are similar to the ones noticed in our territory. However, it is impossible to observe any analogy between our examples and those early Neolithic burials, grave-mounds with a wooden chamber – houses of death, the middle-neolithic and the late-neolithic types of megalithic tombs.

The majority of the Neolithic burials in our territory include the shallow pit burials or the direct placing of the dead into the cultural layer without any pit or architecture (Smilčić, Obre I, Podgori I, Danilo, Cakran I and Obre II). A smaller number of graves is characterised by their primitive architecture and the one in the form of tumulus (Obre I) is outstanding. The largest number of the dead was individually buried in a fixed-foetal position, laid on the right but mostly on the left hip in Smilčić, Obre I, Podgori I, Danilo, Cakran I, Obre II. The position of the child in the Zelena pećina-Herzegovina has not been identified. Apart from these sepultures, there are also secondary burials into the ground with the scattered remains belonging to one or more persons (the caves of Ravlića, Grabčeva, Pokrivenik), then the secondary selective burials of the separated remains of skull (Smilčić, Danilo, Obre I, Pokrivenik), and finally those of jaw-bones (Lisičići). These burials were mostly identified within settlements, in their caves or central parts and around housing facilities, but a smaller number of them was registered in close vicinity to the settlements, in waste pits or ditches.

In the majority of graves, no additional items were found except for some of them with the findings of lithic tools and weapons such as little arrows, axes and an obsidian knife, pottery with impresso and barbotian ornaments, rough pots with no ornaments, stone and ceramic discs, ornaments made of *Spondylus* shell (Smilčić and Obre I / II).

It is very important to mention the issue of chronological dating of the locality called the Zelena pećina-Herzegovina, which has been dated by different authors – from the early and middle Neolithic period to the late one. In my opinion, this locality should be included in the early Neolithic although the dating proposed by Benac (the beginning of the middle-neolithic period) seems the most logical. A similar example can be found in case of the so-called early-neolithic grave locality of Borik-Medulin. According to the quartz material discovered and the way of burying, it does not belong to the early Neolithic period but the more recent period covering 15th to 17th century.

The typological analyses and analogies between our territory and the neighbouring regions indicate the similarities and slight differences in the way of burying in the Neolithic. Its most important way or form refers to the individual burial of skeleton remains in a fixed position either on the right or left hip. Such a type can be followed throughout the entire Balkan Peninsula from the east of Croatia, Voivodina, Serbia (the culture of Starčevo), Macedonia (Azanbegovo – Vršnik) to Greece and the south of Italy (Sicily and Apulia). It is possible to notice a great similarity between the central Balkan Peninsula and the culture of Starčevo in the early Neolithic period in Obre I, central Bosnia. Such a similarity is to be referred to the traditions of the Neolithic inhabitants of Obre I, which belong to the Starčevo cultural complex, although they started to interweave with the elements of the early-neolithic impresso Adriatic culture during the second stage.

Similarities and bigger differences are to be observed in Greece; these primarily refer to the ways of burying. Apart from the skeleton remains buried in their fixed positions (Agios Petros, Prodromos, Kephalyvryso, Argissa, Sesklo, Soufli Magoula and Nea Nikomedeia), which was very important during the whole Neolithic period, there are also the early-neolithic cremations in Soufli Magoula, then the middle-neolithic examples in Peloponesus and Prosymni, and the late-neolithic ones in Agia Soufli and Plateia Magoula Zorkou. It was quite common to find presents such as lithic tools in the Greek neolithic graves, whereas the graves with the cremated skeletons inside were decorated with monochrome ceramics (early Neolithic) and ceramics painted in opaque brown shades on a brown background (late Neolithic). The secondary burial with the scattered bones of one person (Franchthi) or the separated parts of skull-bones or jaw-bones below the floors of houses (Prodromos, Agios Petros) resemble our forms. This example of the secondary partial burial indicates the differences between this region and Greece – no human osteological remains, partially separated, were found below the floors of housing facilities in this region (Smilčić, Danilo, Obre I) but they were registered in caves such as Lisičići, Grapčeva špilja, Pokrivenik and in the open air in the settlements.

During the Neolithic period, some similarities and bigger differences are to be observed in the Italian Peninsula. In the south of Italy, namely in Sicily (Stentinello, Matrensi, Megara, Stretto), archeologists found the primitive burials of individual skeletons with their secondary impacts on the environment where a particular grave was situated. They did not find any presents in these graves, which were the oldest ones. Since the early period of the middle Neolithic, the rest of Italy was known for the shallow pit burials with no architecture but the medium-sized rocks laid around – primitive architecture. For the first time, they used the so-called graves-cysts with vertical stone plates and horizontal stone coverings. Such a burial in the Italian Peninsula was also known in the late Neolithic. There are two known ways of inhumation: the one with skeleton remains in their fixed positions, directly laid on the cultural layer, or the already mentioned type of the so-called grave-cyst. The least frequent burials included cremations and the secondary-and-selective burials of

skulls and scattered bones as well as group ones. In a larger number of the graves, additional items such as pottery and lithic tools were found.

It is very important to point out that the architecture of graves-cysts in the form of vertical stone plates was not found in Dalmatia, Herzegovina and Albania, where there are just a few of the primitive architectural forms considering the graves lined with rocks, which is similar to the Neolithic examples from Italy. In Obre I in central Bosnia, it is possible to find some examples of burial architecture which comprise horizontally laid plates made of stone or lime perhaps or the example of grave 7 where the skeleton remains were surrounded by vertical stone plates that might resemble the so-called grave-cysts in the Italian Peninsula but only to a certain degree. The similarity between our burials and the Italian and Greek ones is obvious in the localities where burying was performed in the caves close to settlements or inside settlements. The unchanged tradition of cult or ritual burial, without any necropolises, was noticed in our territory during the entire Neolithic period, whereas in Italy graves or necropolises were found in Ripoli, Pulo di Molfeta, Soli del Tonno, Masseria Bellavista, Serra d'Alto, Chiozzia, Scandiano, La vela di Trento and Quinzano.

Taking the skeleton holdings into account, the majority of them belong to children, younger adolescents. These are followed by the remains of male adults and then by adult women. A further comparison between the northern and the southern parts of the Balkan Peninsula shows some more obviously different forms of burial, according to both sex and age. As for the Balkan Peninsula, a large number of burials of children and females has been registered, whereas the number of males is consequently smaller. Besides, the examples of group burials (women and children) are slightly more numerous. The two types of these burials have been identified in our territory (Vela špilja and Pokrovnik, perhaps).

According to the comparison based on the available data of burial rites in our region and the regions of Europe and the Near East, it is possible to notice certain similarities as well as differences in the understanding of spiritual life of the communities during the Neolithic. These specific features reveal that our Neolithic communities have been perceived somehow differently if compared to those in other parts of Europe (middle Europe and southern Scandinavia) and in the Near East (Anatolia). It primarily refers to the belief in the spiritual world beyond, which determines the actions or approaches towards the dead. Quite observable similarities but slight differences in burials during the early, middle and late Neolithic are to be found in Slovenia, Croatia, Serbia, Voivodina, Greece and Italy. However, the findings of cult-pots called *rhytons*, bell-shaped anthropomorphous figurines (phalus), in the entire territory from the Trieste Karst, Istria, Dalmatia, central Bosnia, Montenegro, Albania to Greece and the findings of anthropomorphous figurines partially registered in Greece, Albania and even less in Dalmatia have indicated a possible connection between the common or similar spiritual and religious life in these regions, which is somehow obvious in burial rites and inhumations, as well.

Rukopis primljen 27.III.2003.
Rukopis prihvaćen 15.IV.2003.

